

ஆய்த் எழுத்து

பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

AYIDHA EZHUTHU

AN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES - ISSN : 2278 - 7550

நவம்பர் - 2020

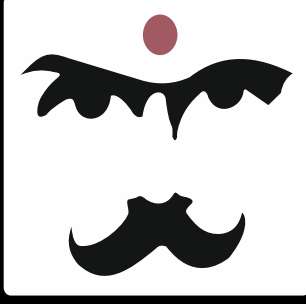
பல்லவி பதிப்பகம்

ISSN : 2278-7550

2278-7550

visit us: www.pallavipathippakam.in
<https://ayidhaezhuthu.in>

ஆய்த எழுத்து

பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

AYIDHA EZHUTHU

INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES

ISSN : 2278-7550

UGC - பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் அங்கீகாரம் பெற்றது

UGC RECOGNISED JOURNAL

UGC NO : 42330 / IMPACT FACTOR : 4.118

மலர் : 8

நவம்பர்-2020

இதழ் : 11

பதிப்பாசிரியர்

நல். நடராசன்

தமிழியல் ஆய்வு மையம், ஈரோடு.

0424-2251545, 94422 51549

97919 51549, 63817 01339

பல்லவி பதிப்பகம்

118, மேட்டுர் சாலை,
கல்யாண் சில்க்ஸ் எதிரில்,
ஈரோடு - 638011.

pallavipublications@gmail.com

ayidhaezhuthu@gmail.com

EDITORIAL BOARD

Dr.C.Thiyagarajan

Tamil University, Thanjavur.

mcthiyagu@gmail.com

Dr.K.Ramesh

Thiruvalluvar University, Vellore.

grameshtu@gmail.com

Dr.B.Sathiyamoorthy

Madurai Kamaraj University, Madurai.

tamilkanikani@gmail.com

Dr.P.Jayakrishnan

Kerala University, Thiruvananthapuram.

pjktamil@gmail.com

Dr.K.Sankaranarayanan

Chennai University, Chennai.

krksankaraatamil@gmail.com

Dr.Alibhava

Bharathidasan University, Trichy.

alibavapkm@gmail.com

Dr.S.Aranganathan

Tamil Nadu Open University, Chennai.

arangantnou@gmail.com

Dr.S.Kavitha

Tamil University, Thanjavur.

skavithatamil@gmail.com

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் சி.தியாகராசன்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

mcthiyagu@gmail.com

முனைவர் க.இரமேஷ்

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்.

grameshtu@gmail.com

முனைவர் போ.சத்தியமூர்த்தி

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

tamilkanikani@gmail.com

முனைவர் ப.ஜெயகிருஷ்ணன்

கேரளா பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம்.

pjktamil@gmail.com

முனைவர் கி.சங்கரநாராயணன்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

krksankaraatamil@gmail.com

முனைவர் உ.அலிபாவா

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.

alibavapkm@gmail.com

முனைவர் சு.அரங்கநாதன்

தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

arangantnou@gmail.com

முனைவர் ச.கவிதா

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

skavithatamil@gmail.com

Dr.Manonmanidevi Annamalai
Sulthan Itrecue Kalviyal University,
Malaysia.

Dr.Paramasivam Muthuswamy
Malaysia University, Malaysia.
mparam98@gmail.com

R.F.Arooz
Raapa International Campus,
Director, Sri Lanka.
raapa.arooz@gmail.com

ADVISORY BOARD

M.Senthilkumar
Periyar University, Salem.
senthiltamilnesan@gamil.com

Dr.V.S.Sreenivasan
Nandha Arts and Science College, Erode.
srivc2345@gmail.com

Dr.T.K.Anuradha
Treenedi Girls College, Namakkal.
anuradha.pugal@gmail.com

Dr.P.Senthilkumar
Periyar University Constituent Arts and
Science College, Dharmapuri.
Senthakil06@gmail.com

Dr.R.Vijyaranani
Beshap Heeper College, Tirucherappalli.
vejheya.rani@gmail.com

Dr.R.Nirmala Devi
Vellalar Womens College, Erode.
pnrimaladevi@gmail.com

முனைவர் மனோன்மணிதேவி அண்ணாமலை
சுல்தான் இட்ரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம்,
மலேசியா.

முனைவர் பரமசிவம் முத்துசாமி
மலேசியா பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.
mparam98@gmail.com

R.F.அருஸ்
ராபா பண்ணாட்டு வளாகம்,
இயக்குனர், இலங்கை.
raapa.arooz@gmail.com

ஆலோசனை குழு

ம.செந்தில் குமரர்
பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்.
senthiltamilnesan@gamil.com

முனைவர் வெ.ச.சீனிவாசன்
நந்தா கலை அறிவியல் கல்லூரி, ஈரோடு.
srivc2345@gmail.com

முனைவர் தா.க.அனுராதா
டிரினிடி மகளிர் கல்லூரி, நாமக்கல்.
anuradha.pugal@gmail.com

முனைவர் பொ.செந்தில் குமரர்
பெரியார் பல்கலைக்கழக உறுப்புக் கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரி, தருமபுரி.
Senthakil06@gmail.com

முனைவர் இரா.விஜயராணி
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.
vejheya.rani@gmail.com

முனைவர் நிர்மலா தேவி
வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, ஈரோடு.
pnrimaladevi@gmail.com

படைப்புகள் வரவேற்கப்படுகின்றன...!

ஆய்த எழுத்து - தமிழியல் ஆய்வுக்கான ஒரு புதியகளம். இவ்விதம் 2013 ஆம் ஆண்டு முதல் காலாண்டு இதழாக வெளிவந்தது. 2018 இல் இருந்து மாத இதழாக வெளிவருகிறது. பேராசிரியர்கள், அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவரும் கட்டுரை எழுதலாம். சங்க இலக்கியம் முதல் நவீன இலக்கியம் வரையிலான இலக்கிய ஆய்வுகள், நாட்டுப்புறவியல் இலக்கணம், மொழியியல் ஆய்வுகள் மற்றும் தமிழோடு தொடர்புடைய பிற துறைகள் அனைத்தும் பொருளாகலாம்.

கட்டுரைகளில் கூறப்படும் கருத்துகளுக்கு அக்கட்டுரை ஆசிரியரே பொறுப்பாவார். கட்டுரையாளர்களின் கருத்து இதழ் ஆசிரியர் குழுவின் கருத்தினை பிரதிபலிப்பன அல்ல. படைப்புகளைச் சுருக்கவும், திருத்தவும் ஆசிரியர் குழுவினருக்கு முழு உரிமை உண்டு. கட்டுரைகள் ஆய்வுத் தரமுடையவைகளாக அமைதல் வேண்டும். ஆய்வுப் பொருளுக்கு முரண்பட்டதாக அமையும் கட்டுரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. படைப்புகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. இவ்விதமுக்கு கட்டுரை அனுப்ப விரும்புவோர் கீழ்க்காணும் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றலாம்.

1. **பொருள்** : சங்க இலக்கியம் முதல் நவீன இலக்கியம் வரையிலான இலக்கிய ஆய்வுகள், நாட்டுப்புறவியல், இலக்கணம், மொழியியல் ஆய்வுகள் மற்றும் தமிழோடு தொடர்புடைய அனைத்தும் இதன் பொருளாகலாம்.

2. **அளவு** : MSWord இல் A4 அளவில், 1.5 வாக்கிய இடைவெளியில் (Lining Space), பாமினி (Bamini Font) - 12 புள்ளி எழுத்தளவில், மூன்று முதல் ஐந்து பக்கங்களுக்குள் கட்டுரை அமைய வேண்டும்.

3. **முகவரி** : கட்டுரைத் தலைப்பின் கீழ் ஆசிரியர் பெயர், பதவி, முகவரியும், கட்டுரைமுடிவின் கீழ் இதழ் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி மற்றும் அலைபேசி எண்களும் இடம்பெறவேண்டும்.

4. **கட்டுரை அனுப்பும் முறை** : கட்டுரையை ayidhaezhuthu@gmail.com (Or) pallavipublications@gmail.com என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பலாம்.

5. **சந்தா** : தனி இதழ் விலை ரூ.350/- இதழைத் தொடர்ந்து பெற விரும்புவோர் உறுப்பினர் கட்டணம் செலுத்தலாம். ஒரு ஆண்டிற்கு 12 இதழ்கள் தபாலில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

1 ஆண்டுக்கட்டணம் (தனி நபர்) - ரூ. 3000/-
1 ஆண்டுக்கட்டணம் (நூலகம், கல்வி நிறுவனங்கள்) - ரூ. 3600/-

6. **கட்டணம் செலுத்தும் முறை** : உறுப்பினர் (சந்தா) கட்டணத்தை PALLAVI PATHIPPAKAM என்ற பெயரில் வரைவோலையாக (DD) ஈரோட்டில் மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க வகையில் (PAYABLE AT ERODE) அனுப்பலாம். இணையவழி, (NET BANKING), அலைபேசி (MOBILE BANKING) வங்கி பரிவர்த்தனை உடையவர்கள் NEFT முறையிலும் பணம் செலுத்தலாம்.

A/C Name : PALLAVI PATHIPPAKAM.
A/C Type : CA,
A/C No : 33679969977.
Bank : STATE BANK OF INDIA,
Sathy Road, Erode -638 011.
IFSC : SBIN0016100.

பல்லவி பதிப்பகம்
118, மேட்டூர் சாலை, கல்யாண் சில்க்ஸ் எதிரில்,
ஈரோடு - 638011.

0424-2251545, 94422 51549
97919 51549, 63817 01339

pallavipublications@gmail.com
ayidhaezhuthu@gmail.com

படைப்பாளர்களின் கவனத்திற்கு

இதுவரை வெளியான, அனைத்து ஆய்த எழுத்து இதழ்களையும் எங்களது **www.pallavipathippakam.in** இணையத்தளத்தில், இதழ்கள் - ஆய்த எழுத்து பகுதியில் முழுமையாக பதிவிறக்கம் (Download) செய்து கொள்ளலாம்.

அல்லது

https://ayidhaezhuthu.in என்ற இணையத்தளத்தில் பதிவிறக்கம் (Download) செய்து கொள்ளலாம். அவ்வாறே தங்களது ஆய்வுக்கட்டுரைகளை இந்த இணையத்தளத்தின் வழியாக அனுப்பலாம்.

பொருளடக்கம்

1. திருமந்திரம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் தத்துவங்கள் *முனைவர் மு.கவிதா	-	1
2. ஆற்றுப்படை இலக்கணம் பாடாண்திணையும் *ஆ.கீதா	-	3
3. தொல்காப்பிய அகத்திணை தமிழர் மானுடவியல் ஆவணம் *சு.கோவிந்தராஜ்	-	6
4. சங்க இலக்கியத்தில் தொழில்கள் *பெ.இந்திராணி	-	11
5. சு.தமிழ்ச்செல்வி : 'கீதாரி' நாவலில் விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியலும் இனவரைவியலும் *ஜெ.அன்புவேதா	-	14
6. இலக்கியங்கள் கூறும் உழவின் சிறப்பு *கா.சரண்யா	-	17
7. வாழ்வியல் கூறுகளில் கூற்றுக்களின் பங்கு *வே.சரண்யா	-	19
8. சிற்றிலக்கிய வேந்தர் குமரகுருபரர் *ஆ.சசிகலா	-	21
9. தமிழ் திரையிசையில் ஜி ராமநாதன் இசையமைப்பில் ராகங்களின் பயன்பாடு *த.பிரேமா மஞ்சரி *நெறியாளர் R.K.குமார்	-	25
10. அக இலக்கணங்களில் பாங்கள் *மு.செண்பகவள்ளி	-	29
11. அக இலக்கியம் காட்டும் நற்றாய் *லெ.பொ.பிரியா	-	33
12. சங்க அக இலக்கியத்தில் வழிபாடும், விழாக்களும் *பா.சாந்தி	-	37
13. கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்தல் பற்றிய ஓர் ஆய்வு *சோ.சதிஸ்குமார்	-	41
14. சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் இல்லறமாண்பு *செ.ஷாலிஞ்சல்	-	45
15. வயலின் *ப.ஜகன்	-	50
16. கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள் சித்திரிக்கும் கூடா உறவுகள் *திருமதி பு.செல்லம்மாள்	-	53

திருமந்திரம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் தத்துவங்கள்

*முனைவர் மு.கவிதா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மன்றம், மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் - 641043.

முன்னுரை

திருமூலர் சைவ சித்தாந்தத்தின் தந்தையாக கருதப்படுகின்றார். இவர் எழுதிய திருமந்திரம் மூவாயிரம் பாடல்களை உடையது. இந்தப் பாடல்கள் இவ்வுலக வாழ்விற்கும், ஆன்மீக வாழ்விற்கும் உகந்த உறுதிப் பொருளை விவரிப்பதனால் மந்திரம் என்று கூறப்படுகின்றது. இதற்குத் திருமந்திரமாலை, தமிழ் மூவாயிரம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. தனிமனிதனையும் சமூகத்தையும் மேம்படுத்தி அமைதியான வாழ்க்கையைத் தரவல்ல கருத்துமணிகள் பல திருமந்திரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. திருமந்திரம் உணர்த்துகின்ற வாழ்வியல் தத்துவங்களை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உடலைப் பாதுகாத்தல்

திருமந்திரம் 'சரீர சித்தி' பற்றி கூறுகின்றது. சரீர சித்தி என்பதற்கு 'சாகாக்கலை' என்பது பொருளாகும். ஆக இந்த உடலை அழியாமல் பாதுகாப்பதற்குரிய வழியை சொல்லுவதே சரீர சித்தி உபயமாகும்.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்

திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிரை வளர்த்தேன்

(திரு-704)

என்று உயிர் உடம்பில் உள்ளபோதே உடம்பின் பயனாகிய ஞானத்தை பெற்றுவிட வேண்டும் என்று திருமந்திரம் கூறுகிறது.

செல்வம் நிலையாமை

தன்னோடு பொருந்திய நிழல் தனக்கு உதவாதது கண்டும் அறிவில்லாதவர்கள் தமக்கு வேறாகவுள்ள செல்வம் தமக்கு உதவும் என்று எண்ணுவார்கள். உடலோடு ஒன்றாக வந்தது மனிதனுடைய உயிர் எனினும் உயிர் போகும்போது உடல் அழிந்துபோகும். அகக்கண் இடமாக விளங்குகிறது. நிலையான ஒளி, அதனை உடம்பு உள்ளபோதே நாடிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை,

தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண்டு

என்னது மாடென்று இருப்பார்கள் ஏழைகள்

உன்னுயிர் போம்உடல் ஒக்கப் பிறந்தது

கண்ணது காணொளி கண்டுகொ ளீரே

(திரு-170)

என்ற பாடல் வழியாக அறியமுடிகின்றது.

அன்பே சிவம்

அன்புடைமையின் தன்மையை சுட்டுகிறது திருமந்திரம். அன்பின் ஊற்றே அறமாய் விளங்குகிறது. அன்பின்றி அறமில்லை, அருளில்லை, இன்பமில்லை எனவே மிக உயர்வான தூய உண்மை அன்பை திருமந்திரம் 'சிவம்' என்கிறது. அன்பு மிகுதியாகக் கொண்டால் சிவம் வாய்க்கும் அதாவது மங்கலம் பெருகும். ஆதனால் அன்பே சிவமாயிற்று என்கிறது. அன்பினைப் பற்றி அறியாதவர்கள்தான் அன்பு வேறு என்கின்றன. அன்பையும், சிவத்தையும் இரண்டாகப் பிரிக்க முடியாது. ஒன்றாகவே விளங்கும் இதனை,

அன்பு சிவம் இரண்டெண்பர் அவிவிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்த பின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாதே

என்று திருமந்திரம் கூறுகின்றது.

தானச் சிறப்பு

தானச் சிறப்பு இயன்ற அளவு கொடுத்தலின் பெருமையை திருமந்திரம் கூறுகின்றது.

ஆர்க்கும் இடுமின அவரிவர் என்னன்மின்

பார்த்திருந்து உண்மின் பழம் பொருள் போற்றன்மின்

வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன் மின்

காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறமினே

என்ற பாடலில், யாவராயினும் கொடுத்து உதவுங்கள் கொடுத்து உதவுதலில் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்ற பாகுபாடு காட்டாதீர்கள். செல் விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்து உண்ணுங்கள் பழமை என்ற ஒரே காரணத்தைக் கொண்டு எதனையும் போற்றாதீர்கள். இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டிலும் இன்பத்தோடு வாழ வேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டவர்களே, எவற்றையும் தமக்கே என்று விரைந்து அனுபவிக்காதீர்கள். காகங்கள் உண்ணும் காலத்தில் பிற காகங்களையும் அழைத்து ஒருசேர உண்ணுகின்ற தன்மையைக் கண்டாவது எண்ணத்தைக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகின்றது.

தன்னறிவு

ஒருவனை சிகரத்திற்கு உயர்த்துவதும் படுபாதாளத்திற்குத் தள்ளுவதும் அவர் பெற்ற அறிவே ஆகும். மரணத்தில் இருந்து மீட்கும் ஒரு கருவியாகவும் இது விளங்குகிறது. அறிவு எது என்பதில் தான் நமக்கு இன்னும் தெளிவு இல்லை. தன்னைத் தானே அறிந்து கொள்ள முயல்வதுதான் சிறந்த அறிவாகும். இந்த உலகத்தை அறிந்து கொள்ள நம் உள்ளத்தை அறிந்தாலே போதும். உள்ளத்தில் தான் உலகமே உள்ளது. அங்கே தான் இறைவனும் எழுந்தருளியிருக்கின்றான். இதனைத்தான் திருமந்திரமும்,

**தன்னை அறிந்தால் தக்கொரு கேடில்லை
தன்னை அறியாமல் தானே கெடுக்கின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தனிணையே அர்ச்சிக்க தானிருந் தானே**

என்று கூறுகின்றது.

பிறன்மனை நயவாமை

அன்புடைய மனைவி வீட்டில் இருக்கவும் பிறரால் காக்கப்பட்ட மனைவியை விரும்பும் காமுகர், தன் வீட்டில் காயத்துப் பழத்துள்ள பலாவின் கனியை உண்ணாமல் காட்டில் பழுத்துள்ள ஈச்சம் பழத்தை பெறுவதற்கு துன்பப்படுவது போன்றதாகும் என்பதே,

**ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையாளை காமுருங் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக்கு இடருற்ற வாரே**

(திரு-201)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

யாக்கை நிலையாமை

மனித உடலில் உள்ள உயிர் நீங்கி உடலானது விழுந்தப் பின் ஊரார் எல்லாம் ஒன்றுகூடி ஒலமிட்டு அழுது, அதுவரையிலுள்ள பெயரை மாற்றி பிணம் என்ற பெயரைச்சூட்டி, தூதுளை நிறைந்த சுடுகாட்டில் கொண்டுபோய்க் கொழுத்திவிட்டு, இவ்வண்ணம் ஒருவர் இருந்தார் என்ற எண்ணமின்றி நீரினில் மூழ்கிவிட்டு நீங்குவார்கள் என்பதை,

**ஊரெல்லாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கி பிணமென்று போரிட்டு
சூரையங் காட்டிடை கொண்டுபோய்ச் சூட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைவை பொழிந்தார்களே**

(திரு-145)

என்ற பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

இளமை நிலையாமை

பெண்களை கரும்பைப் பிழிந்து கடைசியில் வருகின்ற சாற்றினைப் போல் இளமைக் காலத்தில் அனைவரும் விரும்புவர். அத்தகைய பெண் கூறுகையில், யான் தாமரை மொட்டுப் போன்ற அங்கங்களையும், அழகிய அணியையும் உடைய பெண்களுக்கு, இளமையில் கரும்பை போன்று இனிமையாகவும் முதுமையில் எட்டிக்காய் போன்று கசப்பாகவும் ஆயினேன் என்றுக் கூறுவதை,

**விரும்புவர் முன்என்னை மெல்லியன் மாதர்
கரும்பு தகர்த்து கடைக்கொண்ட நீர்ப்போல்
அரும்பொத்த பெண்முலை ஆயிழை யார்க்கும்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயும் ஒத்தேனே**

(திரு-180)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

திருமூலர் வேதத்திற்கும், சித்தாந்தத்திற்கும் ஓர் பாலத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இந்நூல் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கையும் உணர்த்துகின்றது. உலக வாழ்வில் மனித உயிர், செல்வம், இளமை, யாக்கை இவையாவுமே நிலையற்றது. நிலையற்ற பொருளுக்கு ஆசைப்படுவதனை தவிர்த்து நிலையான செல்வங்களாகிய கல்வி, வீடுபேறு அடைதலில் சிந்தனையை செலுத்தினால் துன்பமின்றி வாழலாம். வாழ்வியல் நுணுக்கங்களை தத்துவங்களாக இவ்வுலகிற்கு வழங்கிய பெருமை மிக்கது திருமந்திரம். இது நம் வாழ்க்கையோடு இணைந்திருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஆற்றுப்படை இலக்கணம் பாடாண்திணையும்த

*ஆ.கீதா, சுழல் எண். 1625060005, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர் - 608 002.

முன்னுரை

பழங்காலத்தில் வளமான இலக்கியங்களை தன்னகத்தே கொண்டு வழிகாட்டியாக விளங்குவது தமிழ்மொழி. அவற்றுள் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களுக்குத் குறிப்பிட்ட பங்கு உண்டு. சங்கத் தமிழின் மனிதநேயம், கொடைமாட்சி, விருந்தோம்பல், கலைத்திறன், வீரச்சிறப்பு, தன்மான உணர்வு கற்புத்திறம், இசைப்புலமை, உலகப்பொதுமை போன்ற அறப்பண்புகளைப் பறைசாற்றும் கலைக் கருவுலமாக ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன.

ஆற்றுப்படை இலக்கணம்

ஆற்றுப்படை என்பது சங்கச் சான்றோர் பாடிய துறைகளுள் ஒன்று இத்துறைப் பாடாண் துறையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆறு என்பது வழி, படுப்பது என்பது சொல்லுவது எனப் பொருள்படுகின்றது. நாம் சொல்ல வேண்டிய வழித்துறைகளை சொல்லி அவற்றைப் பின்பற்றிச் செல்லுமாறு வழிகாட்டுவதற்கான பொருள் அமைகின்றது.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி யறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க்கு அறிவுறீஇச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்.

எனத் தொல்காப்பியம் புறத்திணையில் ஆற்றுப்படையின் இலக்கணத்தைச் காட்டுகின்றது.

“சோணாங்கி வரையதரில்
பாணனை ஆற்றுப்படுத்தன்று”

எனப் பாணனை அற்றுப்படுத்தும் முறையினையும்,

“அத்திச்சென்ற இரவலன்
கூத்தரை ஆற்று

எனப் பொருநனை ஆற்றுப்படுத்தும் முறையினையும்,

“திறல் வேந்தன் புகழ் பாடும்
விறலியை ஆற்றுப் படுத்தன்று”

என விறலியை ஆற்றுப்படுத்தும் முறையினையும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தனித்தனி இலக்கணமாக பதிவு செய்கின்றன. இதைத் தவிர வெண்பாபாட்டியல், சிதம்பரம் பாட்டியல், நவந்தப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், பிரபந்த தீபிகை, பிரபந்த தீபம் போன்ற பிற நூல்களும் ஆற்றுப்படைக் குறித்த இலக்கணத்தைப் பேசப்படுகிறது.

ஆற்றுப்படை என்பதற்கு, “ஒரு புரவலனிடம் சென்று பெரும் பொருள் பரிசிலாக பெற்று வந்தப்பொருணர், பாணர் விறலியா, கூத்தர், புலவர் ஆகியோருள் ஒருவர், பரிசில் பெறாதார் ஒருவருக்கு வழித்துறைகளையும் எடுத்து சொல்லி புரவலன் ஆற்றுப்படை எனப்படும். என இரா.மோகன் குறிப்பிடுகின்றார். கலை வளர்க்கும் புலவர்களாக செவிலியராக புலவர்களும் கலைஞர்களைக் காக்கும் செவிலியராக வள்ளல்களும் பழங்காலத்தில் பெருகி இருந்தார்கள்.

மூவாத் தமிழை நாவாரப்பாடி பரிசில் வாழ்க்கையினைக் கலை வாழ்வாகக் கொண்டு வாழ்ந்த தமிழ் புலவர்கள் வடிவங்களை எத்தனையோ இலக்கியங்களுள் ஆற்றுப்படை இலக்கியம்” ஒன்றாக விளங்குகின்றது என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஒருவிதக் கருத்தை முன் வைக்கின்றனர்.

ஆற்றுப்படையின் இயல்வு

பரிசில் பொருளைத் தரக்கூடிய ஒருவரிடம், அவர்கள் தலைவராக, வள்ளல்களாக, சிற்றூர் மன்னராக, பெருகுடி மன்னராக, குறுநில மன்னராக, வேந்தனாக என யாரெனும் இருப்பின், அவர்களிடையே சென்று பொருளைப் பெறுவதற்கான பொருட்டு - அம்மன்னர்களைச் சென்றடைவதற்கான வழிமுறைகளை எவ்வாறு கூந்து செல்ல வேண்டும் என்று பரிசில் பொருளை பெற்றவர்கள் கூந்து குறித்த இலக்கியமாக விளங்குகின்றது.

அவர்களைக் காணச் செல்லும் வழியில் இடையே உள்ள ஊர்கள், அவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் உணவு, பண்பாடு, செயல், வாழ்க்கை முறை, போர்முறை அற்றகரின் சிறப்பு, ஆட்சி சிறப்பு ஆகியவவை எல்லாம் எடுத்துக் கூறி ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

**“புனல் ஆடுமகளிர் இட்ட பெலங்குழை
இரைதேர் மணிச்சிரல் இரைசெத்து எறிந்தனப்
புள் ஆர் பெண்ணைப் புலம்புமடற் செல்லாது”**

பெரும்பாணாற்றுப்படை சாருகிறது.

ஆற்றுப்படை ஐந்து நூல்களைக் கொண்ட இலக்கியங்களாக உள்ளன. அவை திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும் பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை (மலைப்படுகடாம்) என்பதாகும்.

ஒரு வள்ளலிடம் பரிசில் பெற்றுவரும் ஒருவன் தன் எதிர்ப்பட்ட வேறொருவரைத்தான் பரிசில் பெற்ற தலைவனின் இயல்பு முதலியவற்றைக் கூறி அவனிடம் செல்லும்படி செய்வது, ஆறு-வழி, படை-படுத்தல், செல்லச் செய்தல் அனைவரும் கூறுவதற்கு உரியவரே ஆயினும் கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர், ஆகியோர் அவ்வாறு நெறிப்படுத்தற்குரியார் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.

கூத்தர் என்பவர் தனிக் கூத்திரும், கதை தழுவி வரும் கூத்திலும் வல்லவர். பாணர் என்பர் இசைத் தமிழில் வல்லவர். விறலி என்பவள் உள்ளக் குறிப்பைப் புறத்தே வெளிப்படும்படி விறல்பட நடப்பவள். இப்பத்துப்பாட்டிலன்றிப் பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமலை முதலியவற்றிலும் பிற்காலத்தில் தோன்றிய கலம்பகம் முதலிய நூல்களிடம் ஆற்றுப்படைப்பாக்கள் உள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் ஆற்றுப்படை

‘ஆற்றிடைக்காட்சி உறழத் தோன்றிச் சென்றுபயன் எதிரச் சொல்லுதல்’ என்பது தொல்காப்பியரின் ஆற்றுப்படை இலக்கணத்திற்குட்பட்ட ஆற்றுப்படைப் பாடல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறுகின்றன. எட்டுத்தொகை நூல்களில் புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகியவை புறம் கூறும் நூல்களாகும். புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆற்றுப்படைகள் வடிவத்தில் பத்துப்பாட்டு ஆற்றுப்படைகளை விட மிகச் சிறியனவாகும். இவை 5 அடிச் சிறுமையும், 21 அடி பெருமையும் கொண்டுள்ளன. பத்துப்பாட்டு ஆற்றுப்படைகளின் அடி சிறுநெல்லை 248 பேரெல்லை 583 தொகை நூல் ஆற்றுப்படைகளே பத்துப்பாட்டு ஆற்றுப்படைகள் தோன்றுவதற்கும், தொகை நூற் செய்யுட்களில் தொடக்க நிலையிலிருந்து ஆற்றுப்படை அமைப்பாகும்.

புலவராற்றுப்படைப்பு

பரிசு பெற்ற புலவர் ஒருவர் பரிசில் பெறவரும் மற்றொரு புலவருக்கும் புரவலன் ஊரையும், பேரையும், சிறப்பையும், தலைமையையும் எடுத்துக்கூறி ஆற்றுப்படுத்துதல் புலவராற்றுப்படையாகும்.

ஆற்றுப்படையும் பாடாண்திணையும்

சிறுநிலக்கியங்களில் ஆற்றுப்படை மிகப் பழமை வாய்ந்ததாகும். தமிழில் ஆற்றுப்படை நூல்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக உள்ளது.

என்ற பாடாண்திணையின் பல்வேறு துறைகளை விளக்கும்போது ஆற்றுப்படை இலக்கணத்தை தொல்காப்பியர் அறிவிக்கின்றார்.

கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலி என நால்வகை ஆற்றுப் படைகளையே தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். பன்னிரு பட்டியல்

**“புரவலன் பரிசில் கொண்டு மீண்ட
இரவலன் வெயில் தெரும் இருங்கா னத்திடை
வறுமை யுடன்வருஉம் புலவன் பாணர்
பொருநர் விறலியர் கூத்தர்க் கண்டப்
புரவலன் நாடூர் பெயர்கொடை பராஅய்
ஆங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற்றுப்படை”**

என்று புலவரையும் சேர்த்து ஆற்றுப்படையை வகைப்படுத்துகின்றது. சங்க காலத்திற்குப் பின் ஆற்றுப்படை நூல்கள் தோன்றவில்லை புலவராற்றுப்படை, ஏகம்வாணன் ஆற்றுப்படை, சொற்பொழிவாற்றுப் படை, காதலியாற்றுப்படை, புண்ணியராற்றுப்படை, ஆசானாற்றுப் படை, மாணாக்கராற்றுப்படை, செந்தமிழ்ச் செல்வியாற்றுப்படை போன்று ஒரு சிலவே பிற்காலத்தில் எழுந்த ஆற்றுப்படை நூல் ஆகும்.

இந்நூல் இருநூற்றிருபது அடிகள் கொண்ட ஆசிரியப்பாவால் ஆனது. மதுரையில் பாண்டித்துரைத் தேவரால் நிறுவப்பட்ட நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சிறப்புப் பெயரும் பரிசிலம் பெற்ற ஒருபுலவர் அவைபெறாத ஒரு புலவரை அச்சங்கத்திற்குச் செல்ல ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் இந்நூல் அமைந்தது.

நூலாசிரியர்

புலவராற்றுப்படையை இயற்றிவர் குலாம் காதிறு நாவலர் என்னும் புகழ்மிக்க புலவராவார். இவர் புலவர் கோட்டை எனப் போற்றப்படும் நாகூரில் ∴ (தஞ்சை மாவட்டம்) கி.பி. 1833ல் பிறந்தவர். மதுரை மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் மாணவர். மறைமலையடிகளின் ஆசிரியர். நாகூர்புராணம், ஆரிபுநாயகம் என்னும் இரு காப்பியங்கள் உட்பட இருபக்கதட்டு நூல்களை இயற்றியவர்.

பாண்டித்துரைத் தேவர் நிறுவிய நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தின் முதற்பெறும் உறுப்பினர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவராற்றுப்படை இயற்றினார். இந்நூலை அரங்கேற்றியதும் இவருக்குக் கிடைத்த சிறப்பு பெயர். “நான்காம் சங்க நக்கீரர்” இவரது புலமைக்குக் கிடைத்த பிற சிறப்புப் பெயர்கள்: நாவலர் நாகூர் தர்கா வித்துவான், ‘மரஜஹான் வித்துவன் சேகரர்’.

இவரது மறைவு 28-01-1908

புலவராற்றுப்படைகாட்டும் தமிழ்ச்சங்கம்

நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றியதற்கான காரணத்தைக் கூறுகிறார் நாவர், அவரது காலத்தில் புனைநூலை போலிப் புலவர் பலர் திரிந்தாலும், நல்ல நூல்களையும் பல கலைகளையும் ஆர்வத்துடன் பயிலுவர், பழந்தமிழ் நூல்கள் எல்லாம் சிறப்பு பெறவும் இலக்கணத்தைக் கற்க விரும்புவோர் கற்கவும், கல்வி வல்லார் புதிய பல நூல்களை யாக்கவும், பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு உரை எழுதவும் ஏடுமுதவும், பதிப்பித்தோராலும் செய்யப்பட்ட தவறுகளையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

சங்கத்தில் புலவர்க்குச் செய்யப்படும் சிறப்பு

நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தை நாடிச் செல்லும் ஒருவர் தாம் இயற்றிக் கொண்டு சென்ற பாடலை ஆங்கு அரங்கேற்றியதும் அவர்க்குப் பொருந்தும்படியாகப் புலவன், கவிராயன், பாவலன், வித்துவான், நாவலன் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்றை நல்கி, பொன் மோதிரத்தை அணிவித்து, வேளையையறியப் பயன்படும் கடிகாரத்தையும் அளித்து காசுமீர்ப் போர்வையையும், பணம் பலவற்றையும் கொடுத்து அவரைச் சிறப்பித்து கூறுகின்றனர்.

நயம்

பிற ஆற்றுப்படைகளைப் போலவே இந்நூலிலும் அவற்றின் அருமையும், இயற்கைக் காட்சிகளும் அழகாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. பின் எல்லா வருணனைகளை விடவும் புகை வண்டியை நாவலர் வருணிக்கும் பங்கு புதுமையாக உள்ளது.

**“உருமுறுமோ றுறமொழியின்
இருபுறனு மிருப்புருளை
நான்குருனக் காண்குழலும்
வா அய்யக்கொள்ளிப் போயுயிர்ப்பின்
ஒலித்துமிழும் கலித்தாமம்
குழல்வாயிற் சுழல்கொள்ள
மரவட்டைச் செலவொப்பச்
செல் பாண்டில் பல்கோத்த
நெடுந்தொடரின் நிரைநிண்டு
கடங்காலிற் கழிவகையின்
எந்திரவூதி”**

(118-128)

என்று புகை வண்டியை வருணிக்கின்றது. நாவலர் புகைவண்டியை ஊர்வதற்கு ஒப்பிட்டுள்ள நயம் உணர்ந்து இன்புற்றது.

பாண்டித்துரைத் தேவரிடம் பரிசில் பெற்று வந்ததைச் சொல்லும் போது, புலவரைக் கண்டறிந்து “இதியார்” என்று வியக்கும் படியாக முன்னிந்த வறுமைத் தோற்றம் முற்றிலும் மாறிப் பதுப்பொலிவுடன் வந்ததாகக் கூறுகிறது.

‘வந்தனென் யா அரெனக் கண்டறித்தவவே’

பாண்டித்துரைத் தேவரின் வன்மையினைப் பாடும்போது அவரது வீட்டுக்கதவுகள் ஒன்றையொன்று பொருந்தாவண்ணம் பொருள்பட

“போரக் கதவதிப் புரவலன் வாயில்”

(93)

என்கிறார். எப்போதும் திறந்திருக்கும் வாயில் என்பதை போராக் கதவு, என்னும் தொடரால் குறித்திருப்பது நயமுடைய சொல்லாட்சியாகும்.

புகைவண்டி நிற்கும் இடங்களில்லாம் சுவையான உண்டிகள் கிடைப்பதையும் நாவலர் குறிப்பிடுகிறது.

வீறிய மக்கள் ஏற்றங் கிடன்தோறும்

ஊறிய அமிழ்தின் உண்டியால் பெறுவீர்

(130-131)

சங்கத்தமிழ் நடையை ஒத்துள்ள, நாவலரின் புலவராற்றுப்படை சொல்நயமும், பொருள் நயமும்மிக்க விளங்குவதோடு நான்காவது தமிழ்ச் சங்க நடப்புகளைக் காட்டும் கண்ணாடியாகவும் விளக்குகிறது.

முடிவுரை

பாடப்படும் ஆண் மகனின் ஒழுக்கத்தினை ஆற்றுப்படை நூல்கள் எழுந்து இயம்புகின்றன ஆறு என்பதற்கு வழிப்படுத்துதல் என்ற பொருளும் உண்டு தன்னைத் தேடி வரும் வரியவருக்கு அவர்களின் வறுமை தீர அவர்களுக்கு பொன்னையும் பொருளையும் கொடுத்ததோடு அவர்களுக்கு உணவு தந்து உபசரித்து, எட்டு அடி தூரம் வந்து வழி அனுப்பினார். அப்பாணன் தன்னைப் போல் வறுமையில் வாடி வரும் மற்றொரு பாணனைக் கண்டு அந்த புரவலனின் ஒழுக்கத்தினை போற்றி வழிபடுத்துவதாக உள்ளது.

தொல்காப்பிய அகத்திணை தமிழர் மானுடவியல் ஆவணம்

*சு.கோவிந்தராஜ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைநகர்.

முன்னுரை

உலக மக்களிடையே நிலவிவரும் போட்டி மனப்பான்மை யார் குடி? உயர்ந்தது என்பது. அவற்றை நிரூபிக்கும் விதமாகப் பலச் சான்றுகளை வெளிக்கொணர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். உலக அமைப்பில் நிலவிவந்த லெமூரியா கண்டத்தில் உயிரினங்கள் தோன்றியதாகவும் அவற்றின் தேவைகள், சூழலுக்கு ஏற்ப இடம் பெயர்ந்ததாகவும் கூறப்பட்டது. அவற்றைச் சான்றுகளுடன் ஆராய்கையில் லெமூரியா கண்டத்தில் முதலில் தோன்றிய மானுடயினம் திராவிடர் (தமிழர்) எனக் கூறப்பட்டது. இவர்களின் இடப்பெயர்வு இன்றுப் பல்வேறு பகுதியில் காணப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் மூலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. திராவிடர் பின்பற்றிய வாழ்வியல் முறைகள் சில உலக மக்களுக்குப் பொதுவானதாகப் பார்க்கப்பட்டது. திராவிடர் பின்பற்றியப் பண்பாட்டு செயல் முறைகளைப் பதிவும் செய்தனர். அதன்படி தொல்காப்பிய அகத்திணை முழுவதும் ஒரு திராவிடர் (தமிழர்) குடியின் கோப்பு என்பதை இக்கட்டுரையின் வழி புலனாக்கப்படுகிறது.

திராவிடர் (தமிழர்) இனம் தோற்றமும் பரவலும்

உயிரினங்கள் தோன்றி வாழ்வதற்கு தட்பவெப்பநிலை மிகவும் தேவையான ஒன்றாகும். அதன்படி புவியின் நடுக்கோட்டுப் பகுதியே உயிர்கள் வாழ்வதற்கு ஏதுவாய் இருந்தது. நடுக்கோட்டுப் பகுதியிலிருந்து வடக்கு தெற்காகச் செல்ல செல்ல பருவநிலைப் பெரிதும் மாறுபட்டிருந்தது. உயிரினங்கள் வாழ்வதும் கடினமாயிருந்தது. நடுக்கோட்டுப் பகுதியின் அருகாமையில் இருந்த லெமூரியா (குமரி) கண்டம் உயிரினங்கள் தோன்றி வளர்வதற்கு ஏதுவாக இருந்திருக்க கூடும் என அறிவியல் அறிஞர்கள் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்தனர். தென் இந்தியா போன்ற பகுதியில் காணப்படும் நூறு நூற்றிருபது அடி உயரமுள்ள மூங்கில் (புல்) மரங்கள் இதற்குத் தக்கச் சான்று என்கின்றனர்.

உலகின் தட்பவெப்ப நிலையைப் பார்த்தால் மனிதர்கள் தோற்றம் முதலில் ஏற்பட்டது தென் இந்தியாவில் (குமரிகண்டம்) என்பதேயாகும். திருநெல்வேலிக்கு அருகில் ஆதிச்சநல்லூர் முதலிய இடங்களில் மிகப்பழமையான மனித எலும்புக்கூடுகளும் தலை ஓடுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இவற்றை ஆராய்ந்ததில் உலகின் மற்றப் பகுதியில் எடுக்கப்பட்ட எலும்புக்கூடுகளை விட பழமை வாய்ந்தது எனவும் கூறப்பட்டது. இவையே மனிதத் தோற்றத்தின் தொடக்கக்காலத்தைச் சார்ந்தவையாக இருக்கக்கூடுமென்றும் அறிவித்தனர். லெமூர் என்ற உயிரினவகை நடுக்கோட்டுப் பகுதியில் இருந்ததாகவும் அவற்றில் இருந்து மனிதன் தோன்றியதாகவும் கூறப்பட்டது.

“லெமூர் என்ற அவ்வுயிரின் பெயரையே அடிப்படையாகக் கொண்டு இலெமூரியா என அறிஞர் பெயர் வகுத்தனர்.”¹

லெமூரியா கண்டத்தில் முதல் முதலில் தோன்றிய மனித இனம் தமிழ்நாட்டு (திராவிட) மக்களின் ஆதிசூடிகள் எனவும் மானிடவியல் வல்லுநர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“தமிழர் தமிழகத்திலேயே பிறந்த ஆதிசூடிகள் என்பது லெமூரியக் கொள்கையினரின் முடிவு”²

லெமூரியா கண்டத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திராவிட மக்கள் தென்பகுதியில் இருந்து இடப்பெயர்ச்சி நடத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. இதற்குச் சான்றாக பகவதபுராணம் நூலில் மனு என்ற திராவிட மன்னன் இயற்கைச் சீற்றங்களில் இருந்து மக்களைக் காக்க

இடப்பெயர்வு செய்ததாக பறைகின்றன. திராவிட மக்கள் குமரிக் கண்டத்தில் தோன்றி உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு குடிபெயர்ந்து சென்றுள்ளனர் என்பதை வரலாற்று தடயங்கள் தெரிவிக்கிறது.

“தென்னிந்தியாவில் ஆதிச்சநல்லூரிலும், மலபாரிலும், மைசூரிலும் கிடைத்த சில குறியீடுகள் மேற்கு ஆசியாவிலும் பசிபிக் கடலில் கிறித்துமசு தீவிலும் கிடைத்த குறியீட்டை ஒத்திருக்கின்றன.”³

முற்காலத்தில் விலங்குகளைப்போன்றே வாழ்ந்த ஆதிமக்கள் வலிமைமிக்க விலங்குகளிடம் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள முனைந்தனர். கிடைத்த பொருட்களை (கற்கள், மரங்கள்) ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். வேட்டையாடவும், பாதுகாப்பாகப் பதுங்கி வாழவும் வசதியான சூழல் தமிழகத்தின் மத்தியிலும், வடக்கிலும் மலைப்பாங்கானப் பகுதிகள் மிகுந்து இருந்தன. குறிஞ்சியை முதல் வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டத் திராவிடயின மக்கள் மனித நாகரிக வாழ்வின் தொடக்கம் எனலாம். இதற்கான சான்றுகள் வடாற்காடு, திருச்சி, தஞ்சை போன்றப் பகுதியில் கிடைத்தன. அதன்பிறகு நிகழ்ந்தப் புவியியல் மாற்றம் அவர்களை இடம்பெயரச் செய்தது. ஆற்றுப்படுகையும், சமவெளிப்பகுதியும் தேர்வு செய்தனர். உணவுகளைச் சேகரிக்கவும், உற்பத்தி செய்யவும், கால்நடைகளை பழக்கவும் ஆரம்பித்தனர் திராவிடயின மக்கள். இதற்கான சான்று குமரிமாவட்டம் கல்குளம், முட்டம், கல்லாங்குளம் போன்றப் பகுதியில் கிடைத்துள்ளன.

காலங்கள் செல்ல தேவைகள் பெருகியது. காடுகளில் வேளாண்மையும், புதிய கருவிகளையும் கண்டறிந்தனர். சமவெளிப் பகுதியில் தங்களுக்கான குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டு நாடோடி வாழ்வைக் கைவிட்டனர். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஐந்திலப்பகுதியிலும் குடியேறிய திராவிடயின மக்கள் தங்கள் பண்பாட்டை அமைத்துக்கொண்டனர். ஆரியர்கள் வருகைக்கு முன்பாகவே திராவிடயின மக்கள் இந்தியா முழுவதும் பரவியும் காணப்பட்டனர்.

திராவிடர் (தமிழர்) இனவுணர்வு

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத் தோன்றிய திராவிடயின மக்களின் வாழ்வை செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள கைகொடுத்தது குடும்ப அமைப்பு முறை எனலாம். உயிரினங்கள் இடையில் மாறுபட்ட ஓர் உணர்வு உள்ளதென்றால் அவை மானுடயினத்தில் மட்டும். அவற்றிற்கான காரணம் உள்ள (அக) அமைப்பு ஆகும். லெமூரியா கண்டத்தில் வாழ்ந்த திராவிடயின மக்கள் தங்களுக்கென குடும்ப வாழ்வை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். அவையே பின் நாட்களில் சமூகமாக மாறியது எனலாம்.

குடும்ப வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளும் முன்பு அது தனக்கு பிடித்தவருடன் இருக்க வேண்டும் என எண்ணினர். மக்கள் இனக்குழுவாக இருந்தபோது மனமொத்தப் பாலரை வாழ்வின் துணையாக அடைய வேண்டும் எனவும் ஆசைக்கொண்டனர். இது திராவிட மக்களிடம் காணப்பட்டப் பண்பாட்டின் சிறப்பெனலாம்.

மனமொத்தக் காதலர்கள் முதலில் அவர்களது இனக்குழுத் தலைவரிடம் விருப்பங்களைக் கூறுவர். தலைவரை இலெமூரியர் தம் மொழியில் (கு) என அழைத்தனர். ‘கு’ காதலர்களின் பெற்றோரை அழைத்து அவர்களிடம் தெரிவிப்பார். பெற்றோரின் ஒப்புதலுடன் அவர்களிடம் சிலச் சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்படும். அவ்விருவரையும் உடை, உடைமைக் களைத்து வாழ்நிலத்தின் ஒதுக்குப்புறம் காட்டில் தனிமையில் துரத்திவிடுவர். இரு திங்கள் அங்கு தங்கி தன் தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வாழப் பயின்றும், காட்டு விலங்குகளிடம் இருந்துக் காதலியைக் காத்தும் வரவேண்டும். எவ்வகையிலும் ஒத்தத் துணைவனாய் இருக்க வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது. தேர்வில் தேர்ச்சியும் அன்பும் மாறாமல் இருந்தால் இனக்குழுப் படி மணவினை நிகழ்த்தப்பெறும். தோல்வி எனில் மணவாழ்க்கை தவிர்க்கப்பட்டு களவு முறிக்கப்படும்.

இத்தகைய ஒரு பண்பாட்டு முறை லெமூரிய வாழ் திராவிட மக்களிடம் காணப்பட்டது. இவைகள் களவு, கற்பு வாழ்வின் தொடக்க குறியீடாக இருந்திருக்கலாம். கால மாறுதலுக்கு ஏற்ப சில நெகிழ்வுகள் பெற்று பின்பற்றப்பட்டும் வந்திருக்கலாம்.

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே லெமூரியா கண்டவாழ் திராவிட மக்களிடம் காணப்பட்ட ஒரு முறையே பின் வரும் நாட்களில் வாழ்வின் இலக்கணமாகத் தொகுத்து வழங்கப்பட்டது. திராவிட மக்களின் இக்கோட்பாடுகளை வைத்தே சங்கப் பாடலும், வாழ்வின் பொருளிணக்கத்தைப் பொருளதிகாரத்தில் தொல்காப்பியர் வழங்கியிருக்கலாம் என்பது சற்றும் ஐயமில்லை எனலாம்.

“ஆரியர்க்கு முற்பட்ட இப்பண்பாடு திராவிட இந்தியப் பண்பாடு எனப்படுகின்றது. இது உயர்வானதாகவும், வலிமை வாய்ந்ததாகவும் இருந்தது.”⁴

தொல்காப்பியம் தமிழர் ஆவணம்

தமிழரினர்களின் கருத்துப்படி தமிழ் மொழியில் கிடைத்த முழுமையான முதல் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். இதன் காலம் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டுவரை இருக்கலாம் எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் வாழ்வின் பொருளையும், தமிழர்களின் பண்பாட்டையும் சுட்டி காட்டும் பல நூற்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளது. சில ஆய்வாளர்கள் இது ஆரியர் வருகையின் கலப்பினால் தோன்றியது என்கின்றனர். அவை ஏற்கக்கூடியதாக இல்லை.

“கி.மு. 1800 ஆண்டு காலக்கட்டம் வரை ஆரியரோ அல்லது வேறு மொழியாளரோ இந்தியாவுக்குள் நுழையவில்லை. தமிழ் மொழியும் பண்பாடுமே சிறந்து விளங்கின.”⁵

ஆரியர் கி.மு. 1800 முதல் கி.மு. 1000 வரைக் கூட்டம் கூட்டமாக கைபர் கணவாய் வழியாக இந்தியாவுள் நுழைந்தனர் என வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழ் மொழியை பாண்டிய மன்னர்கள் சங்கம் வைத்து வளர்த்தனர் என்று கூறப்படுகிறது. முதற்சங்கம் கி.மு. பத்தாம் நூற்றாண்டில் மதுரை நாட்டில் நடைபெற்றதாகவும் கடல்கோளால் அழிந்து போனதாகவும் அதன் பின்பு இரண்டாம் தமிழ்ச்சங்கம் கபாடபுரத்தில் நடைபெற்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இக்காலக்கட்டத்தில் தோன்றியது தொல்காப்பியம் எனவும் கூறப்பட்டது. தொல்காப்பியத்தை இயற்றியத் தொல்காப்பியர் 250-க்கு மேற்பட்ட இடங்களில் மொழிப, என்மனார் புலவர், என்ப, நூலான மொழி என்று கூறியுள்ளார். எனவே தொல்காப்பியர் கூறும் திராவிடயின பண்பாட்டு செய்திகள் யாவும் ஆரியர் வருகைக்கு முன்பாக (கி.மு. 1500) திராவிட பின்பற்றியவை என ஏற்புக்கொண்டேயாகலாம்.

“ஞ.மு. சட்டர்ஜி என்பவர் இந்து நாகரிகம் ஒரு கலப்பு நாகரிகம் என்றும் அதில் முக்கால் பாகம் திராவிடருடையது என்றும் கூறியுள்ளார்”⁶

திராவிடயின மக்களின் பண்பாடு இந்தியா முழுவதும் பரவியும் சிதறியும் காணப்பட்டாலும் அவற்றை எழுத்து வடிவில் நமக்கு புலப்படுத்துவதாக அமைந்தநூல் தொல்காப்பியம். மனித வாழ்வின் இலக்கணத்தை முதலில் உலகிற்கு பறைசாற்றிய நூலாக பார்க்கப்படும் தொல்காப்பியம் உண்மையில் தமிழரின் மிகப்பெரிய ஆவணக் கோப்பாகும்.

அகத்திணையியல்

காட்டுவாசியாக விலங்குகளைப் போன்ற வாழ்வை வாழ்ந்து வந்த மானுடயினத்தினை மாற்றிய பண்பு அகத்திற்கு உண்டு. அகத்தின் உணர்வுகளாக முதலில் வெளிப்பட்டவை பாலியல் தொடர்பு சார்ந்த களவு எனலாம். களவுக் கொள்ள மூலக்காரணம் ஆண், பெண்பாற் கொண்ட (காம) உணர்வு. அவற்றை முறையாக வெளிப்படுத்த தெரியாத மானுடயினம் தவறான போக்குகளை கையாண்டனர். அவற்றை சுட்டும் விதமாக அமைந்தது தான் அகத்திணையியல் முதல் நூற்பா (கைக்கிளை). அவற்றை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு மனித வாழ் சிறக்க செய்தது ஒழுக்கம் பொருந்திய களவு உணர்வு. அவை ஐந்திணை வாழ்வை மக்களுக்கு உரியது என்றார். ஐந்திணை காதல் நிலையை அறிந்து அவற்றை தூய்மைப்பட உலகிற்கு அறிவித்தவர் தமிழ் முதலறிஞர்களில் ஒருவரான தொல்காப்பியர் உலக மக்களுக்கு அகமரபு நெறிகளை வகுத்துக்காட்டி அவற்றின் வழியாகச் சங்க பாடல்களைப் பாடிக்காட்டிய பெருமை திராவிடயின புலவர்களுக்கு உண்டு.

ஐந்திணை வாழ் மக்களைச் சுட்டியும் அவர்களுக்கு பொதுவானது அகவாழ்வு என்றாலும் திணைக்கு ஒத்தவாறு மானுட உணர்வு வேறுபடும் என்பதை உரிப்பொருள் வழி புலனாக்கியுள்ளார்.

“புணாதல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்

ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை

தேருங்காலை திணைக்குரிப்பொருளே”

(நூ. 960)

மனிதனின் தோற்றமும், அவனது அகத்தில் தோன்றும் உணர்வும் காலச் சூழலால் அமைவது என்று உணர்ந்த தொல்காப்பியர் அதற்கான மூன்று பொருளை தெளிவுப்படுத்தினார். அவை முதல், கரு, உரி என்பவை. முப்பொருளும் அந்தந்த இடப்பெணர்வின் காரணமாக வேறு திணையில் மாறியும் வரும் என்றும் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார் (நூற். 949).

அகவாழ்வினை மேற்கொள்வது மானுடயினத்தில் தோன்றும் ஒரு பொதுவான உணர்வு. இருப்பினும் பால் ரீதியாகக் களவை வெளிப்படுத்தும் குணங்களைப் பகுத்துக்காட்டியும் ஆண், பெண்ணுக்கு உரிய பணிகளையும் சுட்டியுள்ளார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக களவில் தோன்றும் உணர்வுகளை வெளிப்படையாக கூறினாலும் அவற்றிற்கு மாந்தரின் பெயர்ச் சுட்ட

மரபு அகத்திற்கே சிறப்பு எனவும் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார். இவ்வகையில் திராவிட இன மக்களின் அகவாழ்வியல் முறையைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே தொல்காப்பியம் தெளிவுப்படுத்துகிறது.

களவியல்

பால்பருவம் எய்திய மானுடர் இருவரும் சந்தித்துக்கொள்ளும் போது அங்குத் தோன்றுவது களவு உணர்வு. பெயர்க்கூடத் தெரியாமல் சந்தித்துக்கொள்ளும் இருவரும் காமகலந்தக் களவு உணர்வை தங்கள் கண்கள் மூலம் பரிமாறிக் கொள்வது உலக இயல்பு (நூற். 1039). தங்களின் பாலினத் தூண்டல் வேட்கையால் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதால் ஒருவரை ஓரவர் நினைத்துக்கொண்டு இருப்பர் (நூற். 1046). களவு வாழ்வைத் தொடங்கிய இவர்களின் இயல்பு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று வரையறையும் முன்வைக்கப்பட்டது (நூ. 1044, 1045). பெருமையும், வலிமையும் பொருந்தியவன் ஆண்மகனாகவும், அச்சம், நாணம், மடம் என்ற பண்பு பெண்மகளுக்கும் அமைவது நன்று என உணர்த்தப்பட்டது. ஊரார் அறியாமல் களவு வாழ்வை தொடங்கியவர்கள் தங்கள் சந்தித்துக் கொள்வதற்கு இடம், நேரம் (நூ. 1076) என ஒதுக்கித் தனிமையில் உணர்வுகளைப் பறிமாறிக் கொண்டனர். தொல் காலம் முதலே தனிந்து வாழ இயலாத மனிதன் களவு வாழ்விலும் தன் நண்பர்களை நாடவேண்டி உள்ளது (நூ. 1050). களவுக்கு பின்பு ஊரார் அறியும் வகையில் மணம் கொள்வத அல்லது புறத்தார் தெரியாமல் உடன் போக்கு மேற்கொள்ளல் என கற்பு வாழ்வை மேற்கொள்கின்றனர். மானுடயினத்தின் களவு உணர்வை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உணர்ந்தும் திராவிடயின மக்களின் செயல்பாடுகளை அறிந்தும் களவியல் பகுதியை தொல்காப்பியர் இயற்றியுள்ளார். மேலும் வாழ்வின் பொருள் அறம், பொருள், இன்பம் என்பதை அறிந்து இன்ப நுகர்வை களவின் வழி அடைவது சிறந்தது எனவும் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது (நூ. 1038).

கற்பியல்

லெமூரியா கண்டத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தொல்காப்பியம் படைப்பதற்கு முன்பாகவே களவு வாழ்வை தொடங்கி சிலச் சடங்குகளுடன் கற்பு வாழ்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். அதற்கு ஒப்பப் படைக்கப்பட்ட கற்பியல் பகுதியில் கற்பு வாழ்வு யாவை என்றும் அதற்கான காரணமும் முன்வைக்கப்பட்டது (நூ. 1088). கற்பு வாழ்க்கை எனப்படுவது திருமணச் சடங்குகளுடன் கொள்ளும் மரபில் தலைவன் வீட்டாரும் கொடுக்கும் மரபினைத் தலைவி வீட்டாரும் கொண்ட மரபியல் முறையாகும். பெற்றோர் ஒப்ப வதுவை முறை ஒரு புறமும், பெற்றோர், ஊரார் அறியாமல் களக்குப்பின்பு உடன் போக்கு மேற்கொண்டு திருமணச் செய்து கற்பு வாழ்வை தொடங்குவதும் உண்டு எனக் கூறப்பட்டுள்ளது (நூ. 1089).

களவு முறையில் ஏற்பட்ட சிலத் தவறுகள் காரணமாக அகவாழ்வில் பெரிதும் பாதிக்கப்படுபவள் தலைவியே. அதனால் அச்சமுகம் சீர்கெட்டுபோவதை உணர்ந்த திராவிட மக்கள் வகுத்துக் கொண்ட முறைதான் (காந்தருவ) மண வாழ்க்கை. மானுட வாழ்வின் நடத்தைப்பிழை காரணமாகப் பண்பாட்டுச் சீர்கேட்டை உணர்ந்த திராவிட மக்கள் வதுவை எனும் சடங்கு முறையை அமைத்துக் கொண்டனர் (நூ. 1091). அறம், பொருள், இன்பம் வாழ்வின் கூறுகள் என்ற அடிப்படையில் கற்பு வாழ்வில் துணைவியருக்கும், தங்கள் பெற்றெடுத்த மக்களுக்கும் பொருள் தேவை என்ற முறையில் பிரிவுகளை மேற்கொண்டனர். அப்பிரிவு நீண்டநாள் இடைவெளியின்றி அமைய வேண்டும் எனக் காலவரையறையும் வகுக்கப்பட்டது. கணவன் தன் வாழ்நாள் இறுதிவரைத் துணையாக வருபவன் அவனைத் தெய்வமாக வணங்கவும் கற்றுக்கொடுத்தனர் தமிழர் (நூ. 1106).

கற்பு வாழ்வில் ஏற்படும் ஊடலும், சில இயற்கை ஒவ்வாதையும், வினையின் காரணமாகவும், மகப்பேறு காலக்கட்டத்திலும் ஆண்கள் வேறு பெண்டிரை நாடிச்செல்வதும் இயல்பாக அமைவது எனவும் கூறப்பட்டது (நூ. 1133). கற்பு வாழ்வின் பெருமையை உணர்ந்த தமிழ்க் குலப்பெண்கள் தன் உயிரினும் மேலாக அவற்றைப் போற்றினார். கற்பு வாழ்வில் இவைப்போன்ற மானுடச் செயல்பாடுகளை உணர்ந்து பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே தமிழ் மக்கள் வாழ்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். அவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்து இருந்தத் தொல்காப்பியர் உலக மக்களும் வரும் சந்ததியினரும் அறியும் நோக்கில் கற்பியல் எனும் இயலை படைத்துள்ளார்.

முடிவுரை

மானுடயினங்கள் தோற்றங்களுக்கு இடையில் யார்குடி முதலில் தோன்றியது என்பதைச் சான்றுகளுடன் பலதுறை நிரூபித்து வருகிறது. குமரிகண்டம் மனிதன் முதலில் தோன்றியது என்று மரபியல் சார்ந்த மானுடவள்ளுநர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அவர்களின்

வாழ்வியல் படிக்களைப் பண்பாட்டுத் தொடர்புடன் அறிவதற்கு துணை நிற்பது மொழியியல் சார்ந்த தொல்லியல் பொருட்கள் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறைகளை விளக்கும் மொழித் தொடர்பான முதல் நூலாக அமைந்தது தொல்காப்பியம். அவற்றின் காலம் கொண்டுத் தமிழரின் வாழ்வின் முக்கிய அங்கமாக விளங்கும் அகம்பற்றியச் செய்திகளைப் பொருளதிகாரம் வழி விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது ஏற்பக்கூடியதாகும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. லெழுவிய (அ) குமரிகண்டம், ப. 39.
2. தமிழக வரலாறு, மக்களும் பண்பாடும், ப. 29.
3. தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், ப. 53.
4. மேலது., ப. 65.
5. பண்டைய தமிழர் வரலாறு பண்பாடு, ப. 156.
6. மேலது., ப. 155.
7. தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல், நூ. 960.

பார்வை நூல்கள்

1. செல்வம், வே.தி.	-	தமிழக வரலாறும் பண்பாடும்
மணிவாசகர் பதிப்பகம்
31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை
சென்னை
2. அப்பாத்துரை, கா.,	-	லெழுவிய (அ) குமரிக்கண்டம்
மணிவாசகர் பதிப்பகம்
31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை
3. பிள்ளை, கே.கே.,	-	தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை
4. ஞானசம்பந்தன், அ.ச.,	-	அகமும் புறமும்
பாரி நிலையம்
59, பிராட்வே, சென்னை
5. இரத்தினசாமி, சு.,	-	பண்டையத் தமிழர் வரலாறு பண்பாடு
ஸ்ரீ வேலன் பதிப்பகம்
ஞீ. கோயில் தெரு
சிதம்பரம்
6. இளம்பூரணன் (உரை.),	-	தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம்
சாரதா பதிப்பகம்
இராயப்பேட்டை, சென்னை

சங்க இலக்கியத்தில் தொழில்கள்

*பெ.இந்திராணி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை, பி.ஐ.பி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, நாமக்கல் - 637 207.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் எனப்படுவது தமிழில் கிறிஸ்துவக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட செவ்வியல் இலக்கியம் ஆகும். சங்க இலக்கியங்கள் அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் தினசரி வாழ்க்கை நிலைமைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாய் உள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை நூல்கள் பத்துப்பாட்டு நூல்கள் எனப் பெரும் பிரிவுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் நமக்கு கிடைத்துள்ள சங்க நூல்கள் ஆகும். சங்க இலக்கியம் 473 புலவர்களால் எழுதப்பட்ட 2381 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்புலவர்கள் பல தரப்பட்ட தொழில் நிலையுள்ளோரும் பெண்களும் நாடாளும் மன்னரும் உண்டு. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்களுக்கு ஒரு தனி இடம் உண்டு. சங்க நூல்கள் தமிழ் இலக்கியங்களின் தொன்மையும் செழுமையும் எடுத்துரைப்பதற்குச் சான்றாகத் திகழ்கின்றன. இலக்கியம் மக்கள் வாழ்விலிருந்து பிறப்பது மக்கள் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்துவது. காதலையும் வீரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. சங்க இலக்கியம் வாழ்க்கை பற்றிய விளக்கங்களை அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றன. மக்களின் வாழ்க்கையில் தொழிலும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் விளம்பும் தொழில்கள் பற்றி பின்வருமாறு பார்ப்போம்.

சங்க இலக்கியத்தில் தொழில்கள்

சங்க இலக்கியங்களில் நில அடிப்படையில் வாழ்ந்த குறவர், ஆயர், உழவர், பரதவர் ஆகியவர்களின் உழவுத் தொழில், கால்நடை வளர்ப்பு, நெசவுத்தொழில், தச்சுத் தொழில், வாணிகம் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

உழவுத்தொழில்

உழவுத்தொழில் முதன்மையான தொழிலாக விளங்கியது. உழவர்கள் பலவகைப் பயிர்களைப் பயிரிட்டனர். ஆரிசி, வரகு, திணை போன்றவற்றை உணவுக்காகப் பயிரிட்டனர். இவற்றோடு துவரை, உளுந்து போன்ற பயறு வகைகளையும் கரும்பையும் பயிரிட்டனர் என்பதை அறியலாம்.

ஐங்குறுநூற்றில் உழவைப் பற்றிய பாடல்

“வாழி ஆதன் வாழி அவினி

விளைக வயலே வருக இரவலர்”¹ என்றும்

“ நெற்பல பொலிக பொன் பெரிது சிறக்க”²

போன்ற தொடர்கள் உழவுத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெற்றால் தான் வளமான வாழ்க்கை அமையும். தம்மைத் தேடி வருபவரை உபசரிக்க இயலும் என்ற கருத்துகளைத் தருகின்றன.

குறுந்தொகையில் உழவுத்தொழில்

நிலத்தைச் சம்படுத்தி உழுது விதை விதைத்து நாற்று நட்டனர். களை எடுத்து, எரு அடித்துப் பயிரைக் காத்தனர். திணைப் பயிர்களின் இடையே பருத்தி விளைவித்ததைக் குறுந்தொகைப் பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

“தேமொழித் திரண்ட மென்தோள் மாமலைப்

பரீஇ வித்திய ஏனல்

சூரீஇ ஒப்புவாள் பெருமழைக் கண்ணே”³

பயிர் முற்றிய பின் அறுவடை செய்தனர். எருமைகளைக் நடக்க விட்டுத் தானிய மணிகளைப் பிரித்தனர். உளுந்து போன்றவற்றைக் குறுந்தடி கொண்டு அடித்துப் பருப்பைப் பிரித்தனர்.

பட்டினப்பாலையில் உழவுத்தொழில்

**“கோள் தெங்கின் குலை வாழை
காயக்கமுகின் கமழ் மஞ்சள்
இனமாவின் இணர்ப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முளை இஞ்சி”⁴**

எனப் பட்டினப்பாலை தென்னை, வாழை, பாக்கு, மா, பனை முதலிய மரங்களைப் பற்றியும் இஞ்சி மஞ்சள் ஆகியன பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பயிர்த்தொழிலில் ஆணும் பெண்ணும் ஈடுபட்டனர். உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டோர் வளமாகவும் மகிழ்வாகவும் வாழ்ந்தார்கள் என்பதைச் சங்கப்பாடல்கள் மூலம் அறிகிறோம்.

ஐங்குறுநூற்றில் கால்நடை வளர்ப்பு

உழவுத் தொழிலுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது கால்நடை வளர்ப்பு. மாடு என்ற சொல்லின் பொருளே செல்வம் என்பதாகும். அக்காலத் தலைவி ஆவளம் சிறக்க வேண்டியதை ஐங்குறுநூற்று பாடலில் நாம் காணலாம்.

**“பால்பல ஊறுக பகடு பல சிறக்க
என் வேட்டோளே யாயே”⁵**

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் கால்நடை வளர்ப்பு

கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆயர், அண்டர், இடையர், கோவலர், பொதுவர் என அழைக்கப்பட்டனர். இடைச்சியர் பால், தயிர், வெண்ணெய் விற்பதில் ஈடுபட்டனர். தொழிலை வளர்ப்பதில் ஈடுபாடு கொண்ட அப்பெண்கள் பால் விற்ப பொருளுக்குப் பொன் வாங்காமல் எருமை நற்பசு கரிய எருமைக்கன்று போன்றவற்றை வாங்குவார்கள் என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படையின் மூலம் நமக்கு தெரிய வருகிறது. இதை,

**“நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள
எருமை நல் ஆன் கருநாகுபெறுஉம்”⁶**

என்னும் பாடல் வரிகளில் அறியலாம்

நெய்தல் திணையில் தொழில்கள்

உப்பு விளை கழனி நெய்தல் நில மக்களின் தொழிலாக ஆண்கள் மீன் பிடித்தலும் பெண்கள் உப்பு விற்பு நெல்லைப் பெறுதலுமாக இருந்தன. கடற்பாங்கான இடங்களில் பார்த்திக்கட்டி உப்பினை விளைவிப்பதும் தொழிலாக இருந்தது. அதனை

**“நெல்லும் உப்பும் நேரே ஊர்
கொள்ளீரோ எனச் சேர்தொறும் நுவலும்”
“நெல்லினேரே வெண்கல் உப்பெனச்
சேரிவிலை மாறுகூறலின்”⁷**

என்ற அடிகளால் நெய்தல் நில மக்கள் உப்பை விளைவிப்பதும் உப்பை விற்பு நெல்லைப் பெறுவதுமாகிய பண்டமாற்றுத் தொழிலைச் செய்வதும் அறிய முடிகிறது.

**“வாய்ச்சுறா எறிந்த புண்தணிந் தெந்தையும்
நீனிறப் பெருங்கடல் புக்கனன் யாயும்
உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇய
உப்புவினை கழனிச் சென்றனள்”⁸**

என்ற அடிகளால் மக்களின் தொழில் அறியப்படுகிறது. ஆக சங்ககால மக்கள் பண்டமாற்று முறையை உருவாக்கி தங்களிடையே சகோதர பாசத்தையும் ஒற்றுமை உணர்வினையும் வளர்த்துக் கொண்டனர்.

நெய்தல் நில மக்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் பொருட்டு தம் படகுகளைச் செலுத்தி கடலில் மீன்பிடிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. அவ்வாறு மீன் பிடிக்கும் படகுகளைத் திமில்கலம் என்று அழைப்பது வழக்கம். ஆண்கள் மீன் வேட்டைக்குச் சென்றுள்ள படகுகளைத் திமில் என்ற வழக்கால் அழைப்பதை அறியலாம். அதனை

**“இன்னும் வாரார் வருஉம்
பன்மீன் வேட்டத் தென்னையர் திமிலே”⁹**

என்ற அடிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. நெய்தல் நில மக்கள் மீன் வேட்டைக்குப் படகுகளைச் செலுத்தி மீன் பிடிப்பதும் அந்நிலப் பெண்கள் அத்திமிலை அடையாளமாக அறிந்தனர்

என்பதும் இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேலும் அம்மக்கள் கப்பல் படகுகளை இயக்கும் ஆற்றல் பெற்றமையையும் அறிய முடிகிறது.

இவ்வாறு இந்நிலமக்கள் மீன் பிடித்தலும் மீன்பிடிக்கப் படகுகளை இயக்குதலும் விருந்தோம்பும் பண்பும் அரண்மனை அமைத்து வாழ்ந்தமையும் உப்பு விளைவித்தலும் உப்பினை விற்று நெல்லைக் கொணர்தல் போன்ற பண்டமாற்று முறைகளையும் பழக்க வழக்கங்களாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பது இதனால் அறியப்படுகிறது.

புறநானூற்றில் தொழில்கள்

கடலில் கலம் செலுத்தும் தொழிலில் திறன் பெற்றிருந்த ஒருவனை வெண்ணிக்குயத்தியார் என்னும் புலவர்

**“நளியிரு முந்தீர் நாவாய் ஓட்டி
வளிதொழி லாண்ட உரவோன்”¹⁰**

என்று அழைத்துள்ளார்

வண்ணாத்தியின் தொழில் சிறப்பை உணர்த்துவனவாக இருப்பவை

**“களர்ப்படு கவர் தோண்டி நாளும்
புலைத்தி கழீஇய தூவெள் அறுவை”¹¹**

என்னும் அடிகள் இவற்றைக் குறித்து

**“வண்ணாத்தி களர் நிலத்தேயற்ற கவலில் ஆடை
யொலிக்கின்றாள் களர் நிலத்தாற்று உவர்
மண் ஊறி ஆடையின் அழுக்கினை நன்கு
போக்கும் நயந்தெரிந்து தன்தொழிலைச்
செய்கின்றாளெனின் இத்தொழிலாளரின்
தொழிலறிவுக்கு வேறு சான்று வேண்டாவாம்”¹²**

என்று ஓளவை சு துரைசாமிப்பிள்ளை கூறுவது நோக்கத்தக்கது ஆகும்.

இவ்வாறு சங்க காலத்தில் தமிழர்கள் பல்வேறு வகையான தொழில்களை செய்து வாழ்ந்தனர். மேலும் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் காத்து வந்தனர் என்பது இக்கட்டுரை வாயிலாக அறியலாகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஐங்குநூறு, வேட்கைப்பத்து,பா.2
2. மேலது, பா.1
3. குறுந்,பா.72
4. பட்டினப்,பா.16-19
5. ஐங்குநூறு, வேட்கைப்பத்து,பா.3
6. பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா.164-165
7. கலித.நெய்தற் கலி,பா.13
8. நற்,பா.63
9. அகநானூறு,பா.165
10. புறநானூறு,பா.66
11. மேலது, பா.311
12. ஓளவை.சு.துரைசாமிப் பிள்ளை,சங்க இலக்கிய உரை,ப.68

சு.தமிழ்ச்செல்வி : ‘கீதாரி’ நாவலில் விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியலும் இனவரைவியலும்

*ஜெ.அன்புவேதா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைநகர் - 608 002.

முன்னுரை

உலகம் தோன்றிய நாள்முதலாய் மக்கள் இனம் தோன்றி பல்வேறு வகையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. தனிமனிதனாக இருந்து பின்னாளில் குடும்பம், சமுதாயம் என உருவெடுத்தது. சமூகத்தால் ஒடுக்கப்பட்டவராகவும் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவராகவும் அனைத்து சமூகத்தினரைப்போல் இல்லாமல் இவர்களுடைய வாழ்வியலில் பல்வேறு வேறுபாடுகளும் ஏழ்மைநிலையும் காணப்படுவதால் இம்மக்களைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்வதற்குச் சமூகத்தின் மீது அக்கரைக் கொண்ட படைப்பாளர்கள் அண்மைக் காலங்களில் உருவாகி வருகின்றனர். எனவே, அவ்வரிசையில் சு.தமிழ்ச்செல்வியும் ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். ஆகவே, அவருடைய கீதாரி என்னும் நாவலில் கூறப்பட்டுள்ள விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியலை இனவரைவியல் வழியாக எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இனவரைவியல்

ஒரு குறிப்பிட்ட இனக்குழுவை அல்லது பண்பாட்டை விளக்கும் கலை அல்லது அறிவியல் இனவரைவியல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு குழு அல்லது ஓர் இனக்குழுவை நேரடியாக ஆய்வுக்குட்படுத்தும் முறையியல் ஆகும். பண்பாட்டை எழுத்துவடிவில் தொகுத்தளிப்பதே இனவரைவியலின் நோக்கமாகும். இனவரைவியல் என்பதற்கு மக்களின் பண்பாடு, துணைப் பண்பாடு அல்லது நிகழ்ச்சி வரையறைகள் இவைகளை முழுவதுமாக ஆராய்ந்து அதன் வெளிப்பாடுகளையும் உண்மைகளையும் அறிந்துகொள்ளும் முழுமையான முயற்சியே இனவரைவியல் என்று ஞா.ஸ்ஐபன் கூறுகிறார்.

விளிம்புநிலை மக்கள்

சமூகத்தில் இழிவான தொழில் செய்யும் மக்கள் பலர் இருக்கின்றனர். இழிவான தொழில்களாக கருதப்படும் தொழில்களைச் செய்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை நாளுக்குநாள் நகர்த்தி வருகின்றனர். இவர்கள் இல்லையென்றால் மேல் சமூகங்கள் எதுவும் தங்கள் வாழ்க்கையை ஒருநாள்கூட நகர்த்த முடியாது. எனவே, விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கையை அன்றாடம் நகர்த்துவதற்கு போதிய வருமானம் இல்லாததால் இவர்களுடைய வாழ்க்கை மேம்படவில்லை என்பதை கீதாரி நாவல் மூலம் அறிய முற்படலாம்.

மேலும், சாலை ஓரங்களில் ஊரின் ஒதுக்குப் புறங்களிலும் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தும் இவர்கள் நிலையினை இருப்பிட வசதி அற்றவர்கள். இத்தகைய வாழ்க்கைச்சூழலில் சிக்கித் தவிக்கும் மக்களாக விளங்குகிறார்கள். இவர்களுடைய வாழ்வியலில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. கல்வியில் பின்தங்கியவராகவும் வசதி வாய்ப்புகளில் மெலிந்தவராகவும் இருப்பிட வசதி இல்லாதவராகவும் உடுத்த உடை, உணவு, உறைவிடம் எல்லாவற்றிலும் பின்தங்கியே உள்ளனர். எனவே, இம்மக்களும் வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயரவேண்டும் என்பதே கீதாரி நாவல் வலியுறுத்துகிறது.

“வாழ்க்கை சோகமானது இல்லை. ஆனால், இவர்களுக்கு அது அப்படி ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் சோகங்களின் பரிமாணங்களை அறியாதவர்கள் இந்த மக்கள் இவர்களுடைய சோகம் சூரியனைச்சாறு பிழிவது. இது பொறுத்துக் கொள்ளமுடியாதது. இவற்றை ஒப்பிட்டு உணரும் ஒருவன் குருதி அமிலமே ஆகிவிடுகின்றது” என்கிறார்.

(ஆ.தனஞ்செயன், விளிம்புநிலை மக்கள் வழக்காறுகள். ப.56)

சாதியும் விளிம்புநிலையும்

சமூகம் என்பது பல சமூக நிறுவனங்களையும் அவற்றிற்கு இடையேயான உறவுகளையும் கொண்டு இயங்கக்கூடியது. உலகின் ஏனைய சமூக ஒழுங்கமைப்புகளுக்குள் இல்லாத வினோதமான சாதி வலைப்பின்னலாகவும் காணப்படுகின்றது. ஒருவருடைய இருப்பிடம் கல்வி தொழில், பொருள், பதவி, அந்தஸ்து, சமூகவயமாதல் ஏற்றத்தாழ்வு, அதிகாரம் என்று பலவற்றிலும் மிகப்பெரும் சத்தியமாக இருந்து செயலாற்றக்கூடியதாகச் சாதி அமைகின்றது.

மேல்சாதிக்காரர்களாகத் தேவர், செட்டியர், ஆசாரி, நாடார், நாயக்கர், உடையார் போன்றோர் கருதப்படுகின்றனர். பறையர், பள்ளர், அருந்ததியர் போன்றோர் கீழ்ச்சாதிக்காரர்கள் என்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் களையவேண்டும். ஏனென்றால் விளிம்புநிலை மக்கள் என்பவர்கள் கீழ்ச்சாதியில் மட்டும் இருப்பார்கள் என்றால் அது சாத்தியமாகாது. மேல்சாதிகளிலும் காணப்படும் என்பதை உணர இடமளிக்கிறது என்பதை கீதாரி நாவல் மூலமாக உணரலாம்.

விளிம்புநிலை மக்களின் உணவு பழக்கம்

மனிதன் ஒரு சமூக உயிரி. சமூக மரபுகள் அவனுடைய வாழ்வை நெறிப்படுத்துகின்றன. தன்னுடைய தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக அவன் மற்றவர்களுடன் உறவாட வேண்டியிருக்கிறது. மனித வாழ்வின் அன்றாடத் தேவைகளாக உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகியவை முக்கிய பங்காற்றுகிறது. இவற்றுள் மிக முக்கியமான ஒன்றாக கருதப்படுவது உணவு மட்டுமே. ஆகையால், இந்த உணவானது ஒவ்வொரு மக்களிடத்திலும் ஒவ்வொரு நிலப்பகுதியிலும் வேறுபாடு அடைகின்றன. உயர்த்து மக்களிடத்தில் இருக்கின்ற உணவு பழக்கவழக்க முறைகள் நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடமும் உழைக்கும் மக்களிடமும் இருப்பதில்லை. இந்த உணவு முறை பிறப்பு முதல் இறப்பில் சாவுக்கஞ்சி வரையிலும் இடம்பெறுகிறது என்பதை சு.தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் மிகத்தெளிவாக எடுத்தியம்பியுள்ளதைக் காணலாம்.

பிறந்த குழந்தைக்கு பெயர் சூட்டுவிழா தொடங்கி இறப்பு வரையிலும் உணவு செய்முறையில் பல மாற்றங்கள் ஊருக்கு ஊர் மாறுபடுவதை காணமுடிகிறது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மக்கள் வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப உணவு பழக்கவழக்கங்கள் அமைகின்றன. விளிம்புநிலை மக்கள் தினமும் அந்திசாயும் நேரத்தில் சோறாக்கி குழம்பு வைப்பது மட்டுமே வழக்கம். இரவு உணவு மட்டும்தான் சுடுசோறு. காலைக்கும் மதியானத்திற்கும் பழையதுதான் தின்பார்கள். வெறும்மிளகாய் மட்டும் அரைத்து கரும்சிவப்பாகவும் மிளகாயும் மல்லியும் வைத்தரைத்து சோம்பு, சீரக உருண்டைகள் பச்சை கலந்த மஞ்சளாகவும் அரைத்து தினம்தினம் அரைப்பதைவிட ஏழெட்டு நாளைக்குப் பயன்படுத்தும் விதமாக அரைத்து வைத்து பயன்படுத்தும் முறை அவர்களது உணவுமுறையாக இருக்கிறது என்பதைக் கீதாரி நாவலில் காணலாம்.

கிடைபோடுதலும் இடையர் மக்களும்

கிடைபோடுதல் என்பது இடையர்குல மக்களின் முக்கியத் தொழிலாகும். முல்லை நிலம் சார்ந்து தமிழ்நாட்டிற்குரிய சாதியினரான இவர்களுள் சிலர் நிலவுடையாளர்களாகவும் உள்ளனர். 1971 - ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநிலக் கணக்கெடுப்பின்படி பால்காரர்களாகவும், மாடு மேய்ப்பவர்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டனர். இவர்களின் தொழில் கிடைபோடுதல் என்பதால் ஊர் ஊராகச் சென்று அங்குள்ள விளைநிலங்களின் அருகாமையில் தங்கி பணையோலையால் வேய்ந்த சிறுசிறு தற்காலிக கூண்டுகளை அமைத்து வாழ்ந்து வந்தனர் அதுவொரு நிலையான வாழ்க்கை என்பது இல்லை. சங்ககாலம் தொட்டு இடையர் என அறியப்பட்டு வந்த ஆயர் குடியினர் என்று தமிழகத்தின் தென்பகுதியான சிவகங்கை, கமுதி, சாயல்குடி, கடலாடி, மானாமதுரை முதலிய பகுதிகளிலும் வடமாவட்டப் பகுதிகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தங்களது வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு மேய்ச்சல் நிலங்களைத் தேடி அலைந்து திரிவதைக் கீதாரி நாவல் வழியாக அறியலாம்.

நம்பிக்கை

இடையர்களின் வீட்டில் எப்பொழுதும் உப்புக்கண்டத்திற்கு குறைவு இருக்காது. கீதாரிகளின் வீடுகளில் எப்போதும் பாணைக்குறையாமல் உப்புக்கண்டம் இருந்துக் கொண்டே இருக்கும். செத்துபோகும் ஆடுகளின் குடலையும், தலைக்கரியையும் உடனே சமைத்துவிட்டு மற்ற கறிகளையெல்லாம் உப்புக்கண்டமாகப் போட்டுக்காய வைத்துக் கொள்வார்கள். (சு.தமிழ்ச்செல்வி. பொன்னாச்சரம். ப.172)

உப்புக்கண்டம் ஏறவ கேக்குறது தரித்தரியம். அக்கா தங்கச்சி அண்ணந்தம்பியா இருந்தாலும் ஏறவ கேக்கக்கூடாது. நம்மக்கிட்டேயும் ஆடுக இருக்கு. ஆடுக இல்லாதவுக கேட்டா அதுபத்தி ஒன்னும் குத்தமில்ல ஆடுவச்சிறுக்கிற நம்ம ஒரு துணக்கு உப்புக்கண்டத்த ஏறவ வாங்குனாலும் மறுநாளே நம்ம ஆடுக சாவ ஆரம்பிச்சிரும் என்பது இவர்களது நம்பிக்கையாக இருந்துள்ளதை அளம் நாவல் வழியாக அறியலாம் என்கிறார். (சு.தமிழ்ச்செல்வி. அளம். ப.186)

இடையர்களின் திருமணம் திருமணமுறை

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இயற்கையை சார்ந்து வாழ்தலும் வளர்தலும் குறித்து நம் முன்னோர்கள் கொண்ட அணுகுமுறைகளின் வெளிப்பாடாக பண்பாடு காணப்படுகின்றன.

இயற்கை மற்றும் சமூகச் சிக்கலை எதிர்கொள்ளும் முகமாகச் சடங்குகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆண்கள் ஆடு, மாடு மேய்க்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் காடுகளில் இருப்பதால் இவர்களுக்கு திருமணம் ஒரே மேடையில் நடப்பதில்லை. ஆடு மேய்க்கும் இடையர்களின் திருமணம் வெகு எளிதாக ஊரை அழைக்காமல் நடைபெறுகின்றன.

ஆட்டு இடையர்களுக்கு திருமணம் என்பது கூட இன்னல் நிறைந்ததாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமணத்திற்கு மாப்பிள்ளை நேரடியாக வரவிட்டாலும் ஆடு மேய்க்க உதவும் தடிக்கம்பு மட்கும் போதும் என்பதை அறிய முடிகின்றது. திருமணத்தின் போது மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு பெண்வீட்டார் சீர்செய்வது முறையாகும். இடையர் சமுதாயத்தில் சீர்வரிசை என்பது ஆடுகளை வைத்தும் மளிகைச் சாமான்களை வைத்தும் கணக்கிட்டுள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இடையர்களின் திருமண வாழ்க்கைமுறை சீர்செய்யும்முறை மிகவும் எளிதாகவும் நம்பிக்கைக்குரியதாகவும் அவர்களது வாழ்வில் பண்பாடு காணப்படுகின்றது என்பதை சு.தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் திறம்பட கையாண்டுள்ளார்.

தெப்பம் கட்டி வழிபாடு

மனித வாழ்வில் ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் வெவ்வேறு விதமான வழிபாட்டு முறைகளில் வழிபாடு செய்கின்றனர். அவ்வழிபாட்டு முறைகளில் ஆடு மேய்க்கும் தொழிலை முதன்மையாகக் கொண்ட கீதாரிகள் வீட்டிற்குச் சென்று பொங்கல் இடும் பழக்கம் இல்லை. கிடைபோடும் இடத்திலேயே பொங்கல் வைத்து வழிபடுவர்.

தளுவை போடுமிடத்திற்கு எதிரே சிறிய தெப்பம் கட்டி அதில் தண்ணீரும் மஞ்சள்நீரும் ஆட்டுப்பாலும் ஊற்றி தெப்பத்தை நிரப்பி தெப்பத்திற்கு மேலாக கரும்புகளை வளைத்துக் கட்டியும் படையலிடும் நேரத்தில் ஒவ்வொருடைய கிடையிலிருந்து ஒவ்வொரு இளம் ஆட்டுக்குட்டியை மஞ்சள் நீரால் குளிப்பாட்டி பொட்டிட்டு பூமாலை போட்டு அந்த குட்டிகளின் ஒரு பக்கத்து காதுகளை அறுத்து தெப்பத்திற்குள் விழும்படி செய்வது இவர்களது பொங்கல் வழிபாடாகக் காணப்பட்டது.

சிறு வயது பிள்ளைகள் ஆடு மேய்க்கும் நிலை

பழங்காலம் முதற்கொண்டே நிலச்சூழலுக்கு தகுந்தாற்போல் தங்கள் பழக்கவழக்கங்களைக் காலச்சூழலுக்கேற்ப மாற்றம் பெற்று வருகின்றனர். சங்ககால சமூகப் பகுப்புப்படி முல்லைநில மக்களின் வாழ்க்கைமுறை ஆடு, மாடுகளை மேய்ப்பதுதான். ஆடு மேய்க்கும் தொழிலைச் செய்பவர்கள் இடையர்கள். கால்நடை மூலம் பொருட்களைக் கொண்டே அவர்களின் வாழ்க்கைமுறை அமைகிறது. இவர்களின் வறுமைநிலையினை துடைப்பதற்காக சிறுவயது பிள்ளைகளை ஆடு மேய்க்கும் வேலைக்கு வைக்கும்போது அவர்களுக்குக் கூலியாகப் பணத்தை கொடுக்காமல் ஆடுகளைக் கூலியாக தரும்வழக்கம் இருந்துள்ளது. வருடம் முழுவதும் ஆடு மேய்ப்பார்கள். மூன்று வேலைச் சோறுபோட்டு துணிமணி வாங்கிக் கொடுத்து வருடத்திற்கு இரண்டு ஆடுகளை இவர்களுக்கு கூலியாக பிடித்துவிட வேண்டும் என்பதே சு.தமிழ்ச்செல்வி கீதாரி நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார். (சு.தமிழ்ச்செல்வி.கீதாரி.ப.41)

எனவே, சிறுவர்களை ஆடுமேய்க்க வைக்கும்நிலை இம்மக்களின் பழக்கவழக்க முறைகளில் ஒன்றாகும்.

முடிவுரை

கீதாரி நாவலானது ஆடுமேய்க்கும் இடையர்குல மக்களின் வாழ்க்கைச்சூழலை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டது. இந்நாவலில் இடையர்குல மக்கள் அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியாதவர்களாகவும், பொருளாதாரத்தில் நலிந்தோராவும் ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்கி வாழ்வழியில்லாதவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது. ஆனாலும், அவர்கள் பழக்கவழக்கம், தொழில், உணவுமுறை மற்றும் வழிபாடுகளில் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பதை இக்கட்டுரை நிறுவமுற்படும்.

பார்வை நூல்கள்

1. சு.தமிழ்ச்செல்வி:கீதாரி:நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்:சென்னை
2. சு.தமிழ்ச்செல்வி:பொன்னாச்சரம்: எயிர் எழுத்து:திருச்சி
3. சு.தமிழ்ச்செல்வி:அளம்: நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்:சென்னை
4. ஞா.ஸ்ஃபன்: தொல்காப்பிய இனவரைவியலும் கவிதையியலும்: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்: சென்னை
5. ஆ.தனஞ்செயன் : விளிம்புநிலை மக்களின் வழக்காறுகள்: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்: சென்னை

இலக்கியங்கள் கூறும் உழவின் சிறப்பு

*கா.சரணியா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ சக்திகைலாஷ் மகளிர் கல்லூரி.

முன்னுரை:

உலகில் மனிதன் தோன்றியகாலம் முதலே உணவு வாழ்க்கைக்கு மிகமிக அவசியமான ஒன்றாகியது. அதன் விளைவாகதோன்றியதுதான் உணவுதேடும் வாழ்கைமுறை. அதனால் தங்களுக்குதேவையான உணவினைதாங்களே உற்பத்தி செய்துகொண்டனர். இதனால் சங்கசமுதாயம் உணவினை உற்பத்தி செய்யும் சமுதாயமாக மாறியது. உணவு உற்பத்திக்கு நிலமே முதன்மை ஆதாரமாக அமைந்ததால் நிலத்திற்கு முன்னுரிமைக் கொடுத்து குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனப் பிரிக்கப்பட்டது. நிலத்திற்கேற்ப தொழிலையும், வேளாண் உற்பத்தி முறைகளையும் மக்களின் உறவு முறைகளையும் வகுத்துக் கொண்டனர்.

உழவின் முக்கிய ஆதாரமாக அமைந்தது மருதநிலம். இதனால் வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் உழவுநிலமாகக் கருதப்பட்டது. இதனால் சங்ககாலமக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து உழவினை மேற்கொண்டனர்.

நிலப்பாகுபாடு:

தமிழகமரபுப்படி நிலமானது நான்குவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டது என்பதனை,

“முல்லைகுறிஞ்சிமருதம் நெய்தல் எனச்

சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும் படுமே”¹

ஏற்றதொல்காப்பியரின் நூற்பாவின் வழி அறியலாம். இந்நால்வகைநிலங்களின் தன்மைக்கேற்றவாறு சங்ககாலமக்கள் தொழிலினை செய்துவந்தனர்.

மருதநிலம்

மருதநிலமானது வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் என்பதால் பயிரிடுவதற்கு ஏற்ற நிலமாகக் கருதப்பட்டது. இதனால் உழவுத் தொழிலை மக்கள் செய்துவந்தனர். இவர்களை உழவர்கள் அல்லது வேளாளர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்குரிய தொழில் உழவு என்பதனை

“வேளாண் மாந்தர்க் குழதா ணல்லது

இல்லென மொழிப்பிறவகை நிகழ்ச்சி”²

என்றதொல்காப்பியரின் நூற்பாவின் வழி அறியலாம்.

மருதநிலவாழ்வு

மருதநிலமக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து ஒன்றி வாழ்ந்தனர். அதனால் அவர்கள் பசியும் பிணியும் பகையுமின்றி ஒன்று கூடி இன்புற்றுவாழ்ந்துவந்தனர். மேலும் நிலமும் வளமையாகக் காணப்பட்டதால் உழவனும் மெய்வருத்தம் பாராமல் உழைத்தான். அதனால் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு ஏற்பட்டு மக்களும் இன்பமாக வாழ்ந்துவந்தனர்.

உழவின் சிறப்பு

சங்ககாலமக்கள் உழவினையே தலையாய தொழிலாக நம்பினர். அதனால் உழவினை பெருக்குவதற்கு ஏரி, குளங்களை வெட்டினர். இதன் மூலம் உழவுத் தொழில் செய்தனர் என்பதனை,

“கரிகால் வளவன் வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்காகக்

காடுகளை அழித்து குளங்களை வெட்டினான்”³

எனப்பட்ட இன்பப்பாலை கூறுவதனை அறியலாம். இதன் மூலம் எந்தவித இன்னல்களும் இன்றி மக்கள் நன்முறையில் உழவுத் தொழிலினை செய்துவந்தனர்.

உழவுத் தொழில் ஒன்றே முதன்மையான தொழிலாகும். ஏனெனில் உலகில் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு மிகமிக இன்றியமையாதது. ஆதலால் உழவினை முதன்மைப்படுத்தி திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளதனை,

“சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை”⁴

என உழவுத் தொழிலே தலையாய தொழில் என்று கூறுகின்றார்.

மேலும் உழவுத்தொழிலானதுமற்றதொழில்களுக்கெல்லாம் அச்சாணிபோன்றதுஎன்று கூறுவதனை,

**“உழுவார் உலகத்தார்க்குஆணிஅ.து ஆற்றாது
எழுவாரைஎல்லாம் பொறுத்து”5**

என்னும் குறளில் அறியலாம்.

உழவுத் தொழில் நடைபெறும் நிலத்தின் பெருமையானதுஅளவிடமுடியாதது. ஏனெனில் உலகம் நடைபெறகாரணமானது இந்தநிலம் மட்டுமேஎன்பதனை,

**“குடகாற் றெறிந்தகுப்பைவடபாற்
செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றுந்
தண்பணைதழீயதளரா விருக்கை”6**

என்றவரிகளில் வயலின் பெருமையைபெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகின்றது.

உழவுக்குஏற்றகாலத்தைஅறிந்துபின் உழவினைமேற்கொள்வதில் மருதநிலமக்களேமேம்பட்டவர்களாகின்றனர். மற்றதொழிலினைசெய்பவர்கள் கூட இவ்வளவுசிறப்புபெறவில்லைஎன்றும் உழவர்கள் உழுதால் அன்றிஅரசர்களின் போர்விழா கூட நடைபெறாதுஎனகம்பர் கூறுவதனை,

**“ஏர்விழாகொளினன்றியெறுழ்க்கரிதேர் மாப்படையாற்
போர்விழாக் கொளமாட்டார் போர்வேந்த ரானோரே”7**

ஏரெழுபது நூலின் வழி அறியமுடிகின்றது.

உழவின் நடமுறைகள்

உழவினைபடிப்படியாகமட்டுமேசெய்யமுடியும்.இதனால் முதலில் உழுகின்ற நிலத்தை நீர்விட்டு, ஏர்பூட்டி ஓட்டிவிடுதல். பின்புநிலத்தைசமன் செய்தல், பிறகு முளைநெல்லை முளைக்கச் செய்தல், பிறகு வளர்ந்த பயிரினை வேறொருநிலத்தில் கொண்டு நடுதல், களைப்பறித்தல், நீர் பாய்ச்சுதல், உரமிடுதல், பிறகு முற்றிய பயிரினை அறுவடைசெய்தல், அறுவடைசெய்த நெல்லை களத்திற்கு கொண்டு சென்று நெல்லை தனியாகப் பிரித்தெடுத்தல், பின்பு தூற்றுதல் போன்ற பல்வேறு படிநிலைகளில் உழவினைமேற்கொள்கின்றனர்.

மேலும் உழவினை மேற்கொள்ளும் உழவர்களையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.உழவர்கள் பல்வேறுபெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர் என்பதனை,

**“அகவர்,உழவர்,உழவன்,ஏராளர்,ஏரின் வாழ்நர்
ஏரோர்,தொழுவர்,களமர்,மள்ளர்,அரிஞர்,அரிநர்
அரிவணர்,அரிவார்,கடைசியர்,களமர்”8**

என்னும் சொற்களின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

இவ்வாறாக போற்றப்படுகின்ற உழவுத் தொழிலினை அவ்வளவு எளிதில் செய்துவிட முடியாது, அதற்கு பொறுமையும் உடல் உழைப்பும் அவசியமான ஒன்றாகும். அத்தொழிலினை மேற்கொள்ளும் மக்கள் போற்றுதலுக்கு உரியவர்கள்.

முடிவுரை

உணவு எப்படி நம் உடலுக்கு தேவையோ, அதுபோலவே உழவுத்தொழிலும் இவ்வுலகிற்கு தேவை. உணவின் பஞ்சத்தைதீர்ப்பவர்கள் உழவர்கள்.அவர்கள் உழவுத் தொழிலை மேற்கொள்ளாவிடில் இவ்வுலகமே இருண்டுவிடும். அத்தகைய உழவினை நன்முறையில் பின்பற்றி நம்மைவாழவைத்தநம் முன்னோர்களின் பெருமைஅளவிடமுடியாதது. இதனால் உழவர்களே முதன்மையானவர்கள் அவர்கள் செய்யும் உழவுத்தொழிலேதலையாயத் தொழில் என்பது இதன்மூலம் பெறப்படுகின்றது. மேலும் உழவுத்தொழிலின் சிறப்பைப்பற்றி இக்கட்டுரையின் வழி அறியமுடிகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இளம்பூரணர்(உ.ஆ),தொல்.நூ.5
2. இளம்பூரணர்(உ.ஆ),தொல்.நூ.625
3. பெ.மாதையன்,சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம்,ப.72
4. பரிமேலழகர்(உ.ஆ),திருக்குறள்,1031
5. பரிமேலழகர்(உ.ஆ),திருக்குறள்,1032
6. ச.வே.சுப்ரமணியம்,சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும்,ப.392
7. ரா.ராசகோபாலச்சாரியார்(உ.ஆ),கம்பரின் ஐந்து நூல்கள்,ப.109
8. பெ.மாதையன்,சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம்,ப.30

வாழ்வியல் கூறுகளில் கூற்றுக்களின் பங்கு

*வேசரண்பா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை, அரசுக்கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கரூர்.

முன்னுரை:

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழரின் அகவாழ்க்கையை களவு கற்பு என்னும் இருவகை ஒழுக்கங்களாக வாழ்வியலைக் கூறுகின்றது. சங்க அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் கூற்றுக்களின் அடிப்படையில் அதன் பாடுபொருள் அமைகிறது. இக்கூற்றுமுறை அகமாந்தர்களான தலைவன் தலைவி தோழி இவர்களுடன் தொடர்புடைய பிற மாந்தர்கள் ஆகியேரிடையே நடைபெறும் நிகழ்வாகும். இலக்கிய மாந்தர்களிடையே நிகழும் கூற்றுமுறை என்பது அக்காலகட்டத்தில் ஒரு வரைமுறைக்கு உட்பட்டு இருந்தது. தொல்காப்பியர் கூற்றினைச் செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகக் கூறுகின்றார். சங்க இலக்கியங்களில் மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளில் கூற்றுக்களின் பங்கு பற்றி ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் கூறுகள்

தமிழ் இலக்கியங்களில் அகப்பாடல்களின் அமைப்பானது கூற்றுநிலை வடிவத்தில் உள்ளது. சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் தலைவன் தலைவி முதலியோரின் இயற்பெயர்கள் கூறவில்லை. தலைவனும் தலைவியும் ஒத்த குலத்தில் பிறத்தல், நற்குடித் தோற்றம், ஆளும்தன்மை, ஒத்த வயது, தோற்றம், அன்பு, மனஅடக்கம், அருள் நுண்ணறிவு, செல்வம் ஆகிய பத்தையும் பழந்தமிழர் தலைவன் தலைவியர்க்குரியப் பொருத்தங்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். இவற்றுள் தலைவன் உயர்ந்து விளங்கின் தவறில்லை. பெண் மடல் பற்றிப் பேசும் பழக்கம் இல்லை. ஊடல் பெண்ணின் தனியுரிமை ஊடல் காலத்தில் ஆண் பணிந்து போகும் நிலை போர்ப் பாசறைக்குக் குலமகனிரை அழைத்துச் செல்லக்கூடாது. இத்தகைய நடைமுறைகள் சங்க காலத்தில் வாழ்வியல் கூறுகளாகத் திகழ்ந்தன.

கூற்றுக்களின் அமைப்புமுறை.

சங்க இலக்கியத்தில் அகப்பாடல்கள் அமைத்தும் சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்பெறாத கதை மாந்தர்களின் கூற்று வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கூற்று நிலை சூழல்கள் கூற்று நிகழ்த்துபவர்கள் கேட்பவர் அல்லது கேட்பவரின் அறிதிறன்கள் உவமங்கள் உள்ளிட்டவற்றின் வரையறைகள்முதலியவை கூற்று நிலைகளின் பண்புகளாகப் பாடல்களின் வழவமைப்போடு சேர்ந்து அமைகின்றன கூற்றுநிலை என்பது அமைப்புமுறை ஆகும். இத்தகைய அமைப்பு முறையே புறப்பாடல்களில் இருந்து அகப்பாடல்களை வேறுபடுத்தி சிறப்பான இலக்கிய வடிவமாகத் திகழ்கின்றது.

இலக்கியங்களில் கூற்றுக்குரியோர்கள்

தலைவனும் தலைவியும் பிறர் அறியாமல் மேற்கொள்கின்ற அன்பு வாழ்வை விளக்குவது களவு எனப்படும். தலைவன் முற்பிறவியல் செய்த நல்வினையின் காரணமாகத் தலைவியைக் கண்டு இயற்கைப் புணர்ச்சியல் ஈடுபட்டு அப்புணர்ச்சியால் பிறந்த காதல் வாழ்க்கை பிறருக்குத் தெரியாமல் மறைக்கப்படுவதால் களவு வாழ்க்கை எனப் பெற்றது. தமிழ் இலக்கியங்களில் பொதுவாக களவு காலத்தில் கூற்றுக்குரியவர்கள் தலைவன் தலைவி பார்ப்பான் பாங்கன் பாங்கி செவிலி என்னும் ஆறுவரும் ஆவார்கள்.

கற்பு வாழ்க்கை என்பது பிறர் அறியாதபடி களவின் கண் பழகிவந்த தலைவனும் தலைவியும் ஊரார் அறியத் திருமணம் செய்து கொண்டு இல்லறம் நடத்துவது ஆகும். இத்தகைய கற்பு வாழ்வில் நற்றாய் கண்டோர், பாணன், கூத்தர், விறலி, பரத்தை, அறிவர் என்னும் எழுவரும் களவில் கூற்றிற்கு உரிய அறுவரும் ஆகிய பதினமூவரும் குற்றமற்ற கற்பிற்கு கூற்றிற்கு உரியவராவார்கள்.

தலைவனின் பண்புகள்.

சங்க இலக்கியங்களில் தலைவன் தன் களவை தலைவியிடம் வெளிப்படுத்துகின்றான். தலைவன் இயற்கைப் புணர்ச்சியின் வழி தலைவியைக் கூடுகின்றான். பின்பு எப்போதும் உன்னைப் பிரியமாட்டேன் எனத் தலைவன் தலைவியிடம் கூறும் விதமாகக் குறுந்தொகைப் பாடலில்

“யாயும் ஞாயும் யாரா கியரொ
நந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக்கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயல்நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம்கலந் தனவே”

(குறு:40)

என்று சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் கூற்றாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் தலைவனுடையப் பண்பாகத் தொல்காப்பியர் ‘பெருமையும் உரனும் ஆடுஉ மேன்’ எனக் கூறுகின்றார் . அதாவது ஆண்களின் பண்பாக வினையெ ஆடவர்க்கு உயிர் என்றும் பெருமையும் வலிமையும் பற்றிக் கூறுகின்றார். இப்பண்புகள் அனைத்தும் கூற்றுக்களின் வழி இலக்கியங்களில் வெளிப்படுகின்றது.

தலைவியின் பண்புகள்.

களவு ஒழுக்கத்தில் தலைவி தன்னுடைய காதலை தலைவனிடம் வெளிப்படுத்தும் முறை சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெறவில்லை. பெண்களின் பண்பாக அச்சம், மடம், நாணம் , பயிர்ப்பு ஆகியவற்றைத் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.

“தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திக் இல்லைப்
பிறநீர் மாக்களின் அறிய ஆயிடைப
பெய்நீர் போலும் உணர்விற்று என்ப”

(கள.27)

என்று தொல்காப்பியர் களவியலில் தன்னுடைய காதலைத் தானே தலைவனிடம் தலைவி தெரிவிப்பதில்லை. புதிய மண்கலத்தில் பெய்தநீர் தானாகக் கசிந்து வருவது போல காதல் வெளிப்பட்டு வரும். அதுபோலவே கற்பு வாழ்விலும் தலைவி தன்னுடைய விருப்பத்தை தலைவனிடம் கூறும் பண்பு காணப்படவில்லை. இதனை கற்பியலில்

“தற்புகழ் கிளவி கிழவன் முற்கிளத்தல்
எத்திறத்தானும் கிழத்திக் இல்லை”

(கற்ப.39)

என்று தொல்காப்பியர் வரையறை செய்கின்றார். சங்க இலக்கியத்திலும் தலைவி தன் களவையை வெளிப்படுத்தும் உரிமை காணப்படவில்லை. குறியிடம் கூறும் பண்பு தலைவியிடம் இருக்கின்றது. இதன்மூலம் சங்ககாலப் பெண்களின் வாழ்வியலை உணரமுடிகின்றது.

தோழியின் பண்புகள்.

அகவாழ்க்கையில் களவு மற்றும் கற்பு ஆகிய நிலைகளில் தலைவன் தலைவிக்கு மிகவும் உறுதுணையாகத் திகழ்பவள் தோழி ஆவாள். தோழியின் கூற்றுக்கள் வழி அவளின் பண்பை உணரமுடிகின்றது. தலைவனும் தலைவியும் கூடி மகிழ்ந்ததைத் தோழி தன்னுடைய அறிவால் ஆராய்ந்து கொள்ளாதலே பாங்கிமதி உடன்பாடாகும். அதாவது தலைவியிடம் வேறுபாடு கண்ட தோழி அவளுடைய சொல் செயல்களை ஆராய்ந்து உண்மைகளைத் தெறிதல். பின்னர் தலைவன் தலைவியரின் காதலுக்கு உடன்படுதல் ஆகியவை தோழியின் கூற்றுக்களின் வழி வாழ்வியலை அறியமுடிகின்றன. தோழி உலகியல் அறிவோடும் தலைவியின் வாழ்க்கையை நல்வழிப்படுத்த உறுதுணையாக இருக்கின்றாள்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர்களின் வாழ்வியலைக் கூறும் செம்மொழித் தகுதி பெற்ற நூல் ஆகும். இதில் அகத்திணைப் பாடல்கள் தலைவன் தலைவி தோழி என்னும் இவர்களுடைய மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் மூலம் வாழ்க்கையின் அழகும் வலிமையும் ஒழுக்க நிலைகளையும் வாழ்வியல் கூறுகளையும் கூற்றின் வழி சங்க இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. கூற்றுக்களின் மூலம் கதை மாந்தர்களின் பண்புநிலைகளுக்கிரிய வடிவமாகவும் உணர்வுகளையும் சூழமைவுகளையும் காட்டக்கூடிய கருவியாக வாழ்வியல் கூறுகளில் கூற்றுக்களின் பங்கு காணப்படுகின்றது.

சிற்றிலக்கிய வேந்தர் குமரகுருபர்

*ஆ.சசிகலா, உதவிப்பேராசிரியர், பத்மவாணி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம் 11.

முன்னுரை:

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஊன்றி நோக்கும் போது வரலாறானது சில காலப் பகுதிகளாக அமைந்த போதிலும் பல சமயங்களில் மிகப்பெரும் புலவர்கள் தோன்றி எந்தக் காலப் பாகுபாட்டுக்குள்ளும் அடங்காமல் தனித்த பெரும் அருட் கவிஞர்களாக விளங்கி வந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். சைவ சமயத்தை தங்கள் பாடல்களால் மேம்படுத்தியவர்களுள் இவர் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிக்கு உரியவராகிய ஸ்ரீ குமரகுருபர் சுவாமிகளுடய வாழ்க்கையையும் அவர் சைவ சமயத்திற்காகச் செய்தத் தொண்டினையும் இங்கு அறியலாம். மேலும் இவர் பாண்டி நாட்டில் தோன்றினாலும் இவருடைய சிறப்புகள் சோழ நாட்டையே சார்ந்தவையாக அமைகின்றன. இவர் சோழ நாட்டின் உள்ள பல தலங்களின் வரலாறும் சிறப்புகளுமே பாடல்களாகப் பாடியுள்ளார். ஆகவே இவர் சோழ மண்டலத்தை சார்ந்தவர் என்பதில் ஐயம் ஏதுமில்லை. எனவே இவரின் சிறப்புக்களை இக்கட்டுரையில் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீவைகுண்டம்

தென் பாண்டி நாட்டில் பொருணையாற்றின் வடக்கரையில் ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்று பெயர் வழங்குகின்ற ஒரு திருமால் தலமுள்ளது. இத்தலம் பொருணையாற்றின் கரையில் ஒன்பது திருப்பதிகள் என்ற திருமால் தலங்கள் மங்களாசாசனம் பெற்றவையாக அமைந்துள்ளன. இத்தலம் நவ திருப்பதிகளுள் ஒன்றாக இடம் பெறுகின்றன. இங்கு ஒன்பது கயிலாசங்கள் என்ற சிவஸ்தலங்கள் அமைந்திருப்பதாக புராணச்செய்திகள் கூறுகின்றன. இத்திருமால் தலங்களில் ஒன்று இந்த ஸ்ரீ வைகுண்டம் அதன் இடப்புறப் பகுதி கயிலாசபுரம் என்ற பெயர் பெறும். இந்த கயிலாசபுரம் பழமையான பெரிய கற்கோயில்களுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ளன.

17 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சைவ வேளாளர் மரபில் தோன்றிய தமிழ் புலமை மிக்கவராய் சண்முகசிகாமணி என்ற கவிராயர் வாழ்ந்து வந்தவர். அவருடைய துணைவியார் சிகாமசுந்தரி அம்மையார் ஆவார். இவ்விருவருக்கும் முருகப்பெருமானின் மேல் மிக்க பக்திநெறி கொண்டு இருந்தனர். இவர்களுக்கு சிலகாலம் புத்திரப் பேறின்மையால் இவர்கள் திருச்செந்தூர் முருகனை வழிப்பட்டு வந்தார்கள். இதற்கு பிறகு முருகனின்

அருளால் ஞானமும் அழகும் நிரம்பிய இவ்வையகம் போற்றும் அளவிற்கு ஒரு குழந்தை இப்பூமியில் தோன்றினான்.

இவருடைய பெற்றோர் முருகனுடைய அருளால் தான் இவ்வாறு ஒரு அழகான மகன் தோன்றினான் என்று நினைத்து அக்குழந்தைக்குக் குருநாதனாகிய முருகப்பெருமானுடைய பெயரையே சூட்டி நன்னடக்கத்துடன் வளர்த்து வந்தார்கள். இக்குழந்தை 5 வயது வரை பேசும் ஆற்றலில்லாமல் இருந்தது. இதனை கண்ட பெற்றோர் தன் குழந்தை ஊமை என்றே எண்ணி மிகுந்த வருத்தம் கொண்டு இவ்விருவரும் இக்குழந்தையைக் கொடுத்த திருச்செந்தூர் முருகன் ஆலயத்தை அடைந்து தம் துன்பத்தைச் சொல்லி வழிப்பட்டனர்.

திருச்செந்தூர்

திருச்செந்தூர் முருகனை நோக்கி 45 நாட்கள் தவம் மேற்கொள்ள முடிவுச் செய்துள்ளனர். பிறகு 45 நாட்களில் தன்னுடைய குழந்தைக்கு பேச்சாற்றல் வரவில்லையென்றால் நாங்கள் இருவரும் இங்கே உயிர் துறப்பது உறுதி என்று கூறி மன கலக்கத்துடன் தவம் செய்ய உடன்பட்டனர்.

இக்குழந்தை சண்முகவிலாசத்தில் உறங்கிக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது 'குமரகுருபர்' என்று குழந்தையை அழைத்துத் தட்டியெழுப்பினான் முருகப்பெருமான். உடனே அக்குழந்தை

எழுந்து அருகில் பார்த்த போது கோயில் அர்ச்சகர் வடிவில் வந்து நின்றது முருகபெருமான் தான் என்று தெரியால் இருந்தாலும் பக்தியோடு எழுந்து நின்று வழிப்பட்டார். மேலும் முருகன் அக்குழந்தையின் நாவில் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை எழுதி “**குழந்தாய் நமது விசுவரூபதரிசனம் காண வருவாயாக**” என்று கூறி மறைந்து விட்டார். இக்குழந்தையின் பேச்சாற்றலை கண்ட பெற்றோர் வியந்து வியப்பு அடைந்து நம் குழந்தைக்கு நிகழ்ந்தது முருகன் அருளே என்று எண்ணி பக்தி பரவசம் அடைந்து முருகனின் மேல் அளவில்லாத ஈடுபாடு கொண்டனர்.

குமரகுருபர் முதன் முதலாக தன்னுடைய பேசும் ஆற்றலால் பூ என்ற மங்கல மொழியால் தொடங்கும் பாடல் என்பதை

**“பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறிய
பாமேவு தெய்வு தெய்ப் பழமறையும்”**

என்ற இரண்டு அடிகளையும் அழகாக பாடிய நெடும் பாடலாக அமைந்து கலிவெண்பாப் பாடலாக விரித்து பாடினார். இப்பாடலே ‘**திருச்செந்தூர் கந்தர் கலிவெண்பா**’ என்று பெயர் பெறுகிறது.

கயிலாசபுரம்

கயிலாசபுரத்தில் உள்ள கயிலாசநாதர் கோயில் ஒன்று பெயர் பெறும். இக்கோயிலில் அம்பிகை திருநாமம் சிவகாமசுந்தரி அங்கு போய் வழிபட்ட காலத்தில் குமரகுருபர் சுவாமி மீது ‘**கயிலைக் கலம்பகம்**’ என்ற ஒரு சிற்றிலக்கியத்தை பாடியுள்ளார். குமரகுருபர் அங்கு இருக்கும் பொழுது முருகன் அசரீரியாகத் தோன்றி “**குழந்தாய் நீ வடதிசை யாத்திரை செய்துக் கொண்டு பல தலங்களும் சென்று வழிப்பட்டு வருவாயாக அவ்வாறு வழிபடும் காலத்துக் காசி வரை செல்வாயாக செல்லும் காலத்து எந்தச் சந்நிதியில் உன் வாக்கு தடைப்படுகிறதோ அந்தச் சந்நிதியில் நீ ஞானம் பெறுவதற்கான இடம் என்று அறிவாயாக**” என்று முருகன் குமரகுருபருக்கு கூறினார்.

மதுரை

உரிய காலத்தில் குமரகுருபர் ஒரு நல்ல நாள் நிச்சயத்துப் பெற்றோரை வணக்கிக் கயிலாச நாதரையும் முருகனையும் வழிபட்டு தம்முடைய ஞான யாத்திரையைத்தொடங்கினார். அப்போது தன்னுடைய தம்பியும் உடன் வந்தார். இவருடைய புகழ் மதுரை வரை எட்டியது. திருச்செந்தூர் முருகன் அருள் பெற்ற குழந்தை வருகிறதென்பதை நகர மக்கள் அறிந்துக் கொண்டு இவர் நகர் புகுமுன் எதிர் கொண்டு நகர எல்லையில் வரவேற்று பல்வேறு சிறப்புகள் செய்து அங்கு ஒரு மடத்தில் தங்க வைத்து தினந்தோறும் மீனாட்சி சுந்தரேசர் வழிபடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளனர்.

அங்கயற்கண் அம்மையோடு எழுந்தருளிய சுந்தரேசப் பெருமானைச் சில நாட்கள் முறையாக வழிபட்டு வந்த பிறகு பெருமான் மீது ‘**மதுரை கலம்பகம்**’ என்ற ஒரு சிற்றிலக்கியத்தைப் பாடினார். இவ்வாறு குமரகுருபர் பாடும் பாடல்களைத் தம்பியாகிய குமாரகவி பட்டோலை இட்டு வந்தார். இதற்கு பிறகு ‘**மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்**’ என்று மதுரம் சொரிகின்ற ஓர் உன்னதமாக பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளார்.

குமரகுருபர் திருப்பரங்குன்றம் செல்வதற்கு முதல்நாள் இரவு அம்மை இவர் கனவில் தோன்றிக் “**குமரகுருபர் என்ற நமது பக்தன் றீ குண்டத்திலிருந்து இங்கு வந்திருக்கிறான். நம் புதல்வனாகிய முருகன் அருளைப் பெற்றவன். நாளை அவன் திருப்பரங்குன்றம் முருகன் அருளைப் பெற செல்கிறான். அவன் நம் மீது சிறப்பான ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடி வந்திருக்கிறான். நீ நாளை திருப்பரங்குன்றம் சென்று உரிய சிறப்புக்களோடு குமரகுருபரை மதுரைக்கு அழைத்து வந்து அவர் பாடிய பிள்ளைத்தமிழை நம் சந்நிதியில் அரங்கேற்றம் செய்விப்பாயாக**” என்று கட்டளையிட்டார்.

“**அடியேன் செய்த பிள்ளைத்தமிழுக்கு இது பரிசு போலும்**” என்று நினைத்துப் பேராச்சரியமும் பெருமகிழ்வும் அடைந்தார்.

மீனாட்சியம்மைக்குத் தினந்தோறும் பூசைசெய்யும் பட்டர் மதுரையில் சிறப்பு பெற்றவர். அவருடைய ஐந்து வயது மகள் அரசவையில் இருக்கும் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்த குழந்தை. பட்டர் மகளானதால் நாயக்கரிடத்தும் சிறப்பான சலுகை பெற்று அரண்மனையே வலம் வந்துள்ளார். குமரகுருபர் பாடத்தொடங்கிய பின் அப்பெண் குழந்தை வடிவம் கொண்டு அவைக்கு வந்து நாயக்கர் மடியில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள். அம்மையே இந்தக் கோலத்தில் வந்தாள் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. இப்படியே நான்கு நாள் கழிந்தன.

பிறகு ஐந்தாம் நாள் முத்தப்பருவம் தொடங்கிய நேரத்தில் நாயக்கர் மடியில் அமர்ந்திருந்த குழந்தை எழுந்து அவர் கழுத்திலிருந்து முத்துமாலையை எடுத்துக் குமரகுருபரர் கழுத்தில் இட்டு உடனே மறைந்து விட்டாள் என்பதனை

**“மூலத் தலத்து முளைத்தமுழு
முதலே முத்தந்தருகவே
முக்கட் சுடர்க்கு விருந்திடும்
முலையார் முத்தந் தருகவே”**

என்னும் பாடலை அனைவரும் அறிந்து இக்குழந்தை வடிவில் வந்து மீனாட்சியே என்று அனைவரும் பாராட்டியுள்ளனர்.

திருவாரூர்

திருவாரூர் சோழ நாட்டைச் சார்ந்தது. இவ்வூரில் சைவ சமயத்தில் ஆதிகாலமாகத் திகழ்கின்றன. இப்பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கு முன்பே தோன்றியது திருவாரூர் என்பது ஆன்றோர் கருத்தாகத் திகழ்கிறது. இக்கருத்தையே அப்பர் தன்னுடைய பாடலில்

**“ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளே
ஒருருவே முவுருவு மான நாளே**

கருவனாய்க் காலனை முன்காய்ந்த நாளே”

என்று திருவாரூர் திருதாண்டகத்தில் பாடியுள்ளார்.

புள்ளிருக்கு வேளூர்

புள்- இருக்கு- வேளூர் புள் - என்பதற்கு சம்பாதி என்கின்ற சடாயு என்று இராமானக் கதையில் வரும் கழகரசன் ஆவார். இருக்கு நான்கு மறை வேதங்களுள் ஒன்று. வேள் என்பதற்கு முருகனே ஆவார். எனவே இவர்கள் அனைவரும் பூசித்தால் இப்பெயர் பெற்றது. இங்கு இருக்கும் இறைவன் வைத்தியநாதன் என்ற பெயரில் மக்களுக்கு தீராத நோய் தீர்க்கும் கடவுளாக வீற்றிருக்கிறார்.

“மருளுலாம் மலங்கள் தீர்க்கும் மருந்திவை வயித்தியநாதன்” என்ற சித்தியார் பாடலும் அறியலாம். இவ்வூர் எல்லை கடக்கும் பொழுது முத்துக்குமார சுவாமி ஒரு அர்ச்சகர் வடிவத்தில் இவர் முன்பு தோன்றி திருநீறு பிரசாதம் அளித்து அப்பனே நம்மைப் பாட மறந்தனையோ? நம் மீதும் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவாயாக என்று கட்டளையிட்டார். இவர் முருகனே என்று எண்ணி மனதால் உருகி வணங்கி மீண்டும் கோயிலுக்குச் சென்று பொழுது ஒரு அசரீரி வாக்கு

**“பொன் பூத்த குடுமிப்
போலங்கு வட்டி வான்
போரூப்பிற் பிறந்துதவளப்
போழில் நிலவு தவமுமுழு வெள்ளியே தண்டத்திதார்”**

என்னும் பாடல் முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழில் அழகாக பாடியுள்ளார்.

தில்லை

தில்லைக்கு செல்லும் வழியில் சீர்காழி தலம் ஒன்று உள்ளது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி மூன்று வயதியில் ஞானபால் பருகிய தலமாகும். அதனாலேயே இங்கு சென்று தன்னுடைய பக்தி நெறியை புலப்படுத்துகிறார். இத்தலத்தை மையமாகக்கொண்டு **‘சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை’** என்ற ஓர் அரிய பிரபந்தத்தை உருவாக்கியுள்ளார்.

காசி

அக்காலத்தில் டெல்லியை ஆட்சிப்பிடிந்தவர் ஷாஜகான் என்ற மொகலாய மன்னன் ஆவார். அவன் தன்னுடைய நாட்டை நான்கு பாகமாக்கி தன்னுடைய நான்கு மகன்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுத்தார்.

இந்த நால்வரும் தாராஷீகோ இளமை முதலே இந்து சமயப் பணியில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார். இச்சமயத்தில் குமரகுருபு சுவாமிகள் காசியை அடைந்தது பற்றி தெரிந்துக்கொண்டு தாராஷீ பாதுக்காத்து வேண்டிய உதவிகள் செய்து வந்தார். குமரகுருபரும் தாராஷீவும் ஒரு மாநாட்டிற்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது குருபருக்கு மாநாட்டில் சொற்பொழிவாற்றிய மொழியும் அவருக்கு ஒரு சிறிதளவும் புரியவில்லை. எனவே இந்துஸ்தானி மொழியை கற்ற வேண்டும் என்று முடிவுசெய்துள்ளார்.

பிறகு கலைமகள் அருளால் இம்மொழியை நன்முறையில் கற்றுக்கொண்டார். இந்துஸ்தானி மொழியை கற்ற பிறகு **‘சகலகலாவல்லி மாலை’** என்ற அழகான சரஸ்வதி மீது ஒரு பிரபந்தம் பாடி முடித்தார். இதற்கு பிறகு மீண்டும் மாநாடு தொடங்கியது அதில்

குருபரர் அழகான அர்புதமான இந்துஸ்தானி மொழியில் பேசுத்தொடங்கினார். அச்சபையில் இருந்த அனைவரும் வியப்புடன் நின்றுக்கொண்டு அவரை வணங்கி பெரும் மதிப்பு

கொடுத்தார்கள். மேலும் இவரின் கம்பீரமான பேச்சு ஆற்றலும் தாராவை வெகுவாக கவர்ந்தன. தாராஷீ மிக்க மதிப்பும் மரியாதையும் செய்து பாராட்டினார். மேலும் குமரகுருபரை தனியே அழைத்து முறைப்படி வணங்கி ..

“தங்களுடைய பேச்சினால் கவரப்பட்ட யான் மிக்க மனத்தெளிவு அடைந்திருக்கிறேன். தங்களுக்கு ஏதேனும் செய்ய விரும்புகிறேன். சுவாமியே உத்தரவிடுங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் நான் செய்ய தயராக உள்ளேன்” என்று மனவருக்கத்துடன் கூறினார்.

காசி மடம்

“அரசே நான் துறவி எனக்கு தேவை எதுவும் இல்லை. ஆனால் காசியில் நான் தங்குவதற்கு ஒரு மடமும் அங்கிருந்து என்னுடைய சைவ சமயப் பிரசாதத்தைச் செய்வதற்கு வசதியும் செய்து கொடுத்தாயானால் அதுவே தனக்கு போதுமானது.” என்று கூறினார். தாரதஷீகோ எதை கேட்டாலும் செய்யும் அளவிற்கு அவரின் மனம் விரும்பியது.

குமரகுருபரின் மடம் என்பது குமாரசாமி மடம் என்ற பெயரால் இன்று வழங்குகிறது. எனவே குருடன் பரந்த இடம் முழுமையும் குமார சுவாமி மடத்துக்கு உரியதாயிற்று. காசியில் “காசி மகராஜா பாதி குமரசுவாமி மடம் பாதி” என்றொரு பழமொழி அன்று முதல் இன்று வரை வழங்கி வருகிறது.

பிறகு காலமும் கழிந்தன. 1688 ஆம் ஆண்டு இவருடைய உடலில் இருந்து உயிர் விட்டு நீங்கியது. இவருடைய பூத உடலை ஜலசாமாதி அதாவது கங்கை நீரில் சேர்த்தல் என்பது பொருளாம். எனவே முத்தி பேறு பெற்றார்.

முடிவுரை

குமரகுருபரர் பாண்டி நாட்டில் தோன்றி பிறகு சோழ நாட்டை அடைந்து அங்கு பல தலச்சிறப்பும் பாடியுள்ளார். இவர் சைவ சமயத்திற்கு செய்தத் தொண்டும் அரும் செயல்களும் அழகாக இக்கட்டுரையில் எடுத்து கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் திரையிசையில் ஜி ராமநாதன் இசையமைப்பில்

ராகங்களின் பயன்பாடு

***த.பிரேமா மஞ்சரி**, 1746310010, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (Ph.D scholar), அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.

***நெறியாளர் R.K.குமார்**, இசைத்துறை தலைவர், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.

ஜி ராமநாதன் திருச்சியில்லால் குடிபக்கத்தில் ஒரு சிறிய கிராமத்தில் (பிச்சாண்டார் கோயில்) 1910 இல்பிறந்ததாக கூறப்படுகிறது அவர்தந்தை கோபாலய்யர். அவர் தாயும் காலமான பிறகு ஜி ராமநாதன் (அண்ணன்) சுந்தரபாகவதர் (10 வயதுமூத்தவர்) ஜி ராமநாதனுக்கு அம்மையப்பனாக இருந்தார். ஜி ராமநாதன் தன் ஐந்து வயதில் இசைப்பயணத்தை தொடங்கினார் ஐந்தாறு மைல் நடந்து போயி சங்கீதம் கற்கவேண்டிய சூழ்நிலை கழுத்தளவு தண்ணீரில் நின்று கொண்டு சாதகம் செய்ததுண்டு.

கலைகள் சங்கமித்த கதை

ஹரி கதை கதாகாலட் சேபம் ஹரி கதா காலட்சே பம் சங்கீத உபன்யாசம் என்று வழங்கிய வடிவம் வெகுஜன மீடியா புகாத அந்த காலங்களில் மக்களின் கதை கேட்கும் ஆர்வத்திற்கு தீனிபோட்டு அவர்களின் பக்தி உணர்வை வளர்க்கும் கருவியாக இருந்தார் புராணக்கதைகளை இசையுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட பாணியில் வழங்கிய போது அது ஹரிகதை என்று அழைக்கப்பட்டது.. கருத்தை சுண்டியிழுக்கும் உபகதைகள் ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்தும் படிப்பினையாகும். இதிலிருந்து 'ஹரிகதை' சொல்வார்கள், 'சகலகலா வல்லவராக' இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. ஜிராமநாதனின் அண்ணன் 'சுந்தர பாகவதர்' ஒவ்வொரு துறையிலும் எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெற்றார் என்று தெரியவில்லை ஆனால் 'இயல் ,இசை, நாடகம்' என்னும் 'முத்தமிழும்' பயிற்சி பெற்றவர் என்று நிச்சயமாக தெரிகிறது. (ஊக்கிக்கலாம்) ஜிராமநாதனின் அண்ணன் சுந்தரபாகவதர் பின்னாளில் அவருக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகளில் அவர் திரைப்படங்களில் பாட்டு எழுதினார், வசனம் எழுதினார். அவர் செய்யாதது 'இசையமைப்பு' 'மட்டுமே அந்த விஷயத்தை தன்னுடைய தம்பி ஜிராமநாதன் இடம் முழு பொறுப்பையும் விட்டுவிட்டார். அக்காலங்களில் டெண்ட்கொட்டகைகளில் நடந்த சில திரைப்படங்களுக்கு ஆர்மோனியத்தில் பின்னணி இசையாக இருந்தது ஜிராமநாதனின் இசை வாசிப்பே. அதனால் தான் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் முப்பது ஆண்டுகளில் வெளிநாட்டுப் படங்கள், நம்மவர்கள் எடுத்த படங்கள், என்று பல பேசா படங்கள் வந்தாலும் நாடகத்திற்கு வரவேற்பு குறையவில்லை.

1940 இல் ஜி ராமநாதன் திரையிசைக்கு வித்திட்டவர்

1940 இன் தமிழ் புத்தாண்டில் வந்த 'பரசுராமர்' படத்தில் தான் ஜிராமநாதன் இசையமைத்து வெளிவந்த முதல் படம். அந்த படத்தில் அமைந்த ஒரு பாடலை எஸ் வரலட்சுமியுடன் இணைந்து பாடியதாக கூறப்படுகிறது. (அவரது இசை அமைப்பிலேயே) ராமநாதன் இசையமைத்த 'விப்ரநாராயணன்' இசையமைப்பாளர் என்று யாரும் கிடையாது 1937இல் வந்த திருப்புகழ் அருணகிரி நாதர் என்ற படத்திலும் இசையமைப்பாளர் கிடையாது ராமநாதன் அதிலும் 'ஹார்மோ மோனிஸ்ட்' பரசுராமன், விக்ரம் ஊர்வசி, ஹரிஹரமாயா, ஆகிய படங்களுக்கு அவர் இசை அமைத்திருந்தார். அப்போது அது இசை அமைப்பு என்று அழைக்கப்படவில்லை 'சங்கீதம்' ஜிராமநாதன் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. பரசுராமர் படம் அதன் பாடல்கள் இப்போது புழக்கத்தில் இல்லை 'ரூபக' தாளத்தில் ஆவர்த்தனங்களுக்கு பொருந்துகிற பாடல் ஒன்று

'ஸ்ரீதரமனமோகனஹரி

தேவதேவவரதநாத'

மோகனத்தில் ஜீவஸ்வரங்களுடன் தோய்த்து வரும்போது மல்லிகையின் மனத்துடன் பாடல் மனதை கவரும். 19 36ல் வெளிவந்த 'சத்தியசீலன்' என்னும் படத்தில் தியாகராஜ பாகவதர் நடித்த படத்திலேயே இராமநாதன் இசையமைத்த முதல் படம் என்று அவரே ஒருமுறை கூறியதாக சொல்லப்படுகிறது.

கர்நாடக சங்கீதத்தில் ஞானமும் விவேகமும் கொண்ட ஜி ராமநாதன்: 1940 களில் வெளிவந்த தமிழ் சினிமாவின் முதல் இரட்டை வேட படமான 'உத்தமபுத்திரன்' முதல் வெற்றிபடமாக இருந்தது அவர்கள் நடித்த படத்திற்கு இசையமைத்த பெருமை பெற்றவர் ஜி ராமநாதனை சேரும். அப்படத்தில் 'பாரதி' பாட்டில் கச்சேரி சாயல் பாரதி பாடல்களுக்கு தன்னுடைய நீண்ட தொடர்பை சங்கீத பலத்தை காட்ட ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் உத்தமபுத்திரன் இல் தொடங்கினார் ராமநாதன்.

'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே'

என்பதில் ஒரு கச்சேரிகளை காட்ட நினைத்தார் போலும் அந்த காலத்தில் திரையில் கர்நாடக இசையை எதிர்பார்ப்பவர்கள் அதிகம். அது இந்த பாடல் வழங்கப்பட்ட விதத்தில் தெரிகிறது. இப்பாடலில் செஞ்சுருட்டி, சஹானா, நாதநாமக் கிரியை, ஆகிய இனிமையான ராகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கர்நாடக இசை பல இசைவகைகளில் இசை அமைக்கும் திறமை வாத்திய இசை சேர்ப்பின் திறமை என்று நல்ல ஞானத்துடன் வேகமும் கொண்டவராக ராமநாதனின் இசையமைப்பு இருந்தது. 'சிவகவி' 'படத்தில்' இனிமையான கர்நாடக பாட்டுகளுக்கு இசையமைத்தார்

1. 'வதனமே சந்திர பிம்பமோ'

ஹிந்துஸ்தானி இசையில் இருந்து கர்நாடக சங்கீதம் உள்வாங்கி கொண்டராகமான சிந்துபைரவியில் அமைந்தபாடல்

2 'திருவருள் தர இன்னும் மனமில்லையானால்'

இப்பாடல் பதமாக ஒலித்தது பாபநாச சிவனுக்கு பிடித்த செஞ்சுருட்டி ராகத்தில் அமைந்தது

3. 'வசந்தருது மன மோகனமே'

இப்பாடல் வசந்தா, குந்தலவராளி, எதுக்குல காம்போதி, சுருட்டி, போன்ற ராகங்களில் 100% (சதவீத) கர்நாடக சங்கீதமாக போடப்பட்டது.

4. 'அம்பா மனம் கனிந்து'

இராகம் பந்துவராளி

5.'கவலையைத் தீர்ப்பது நாட்டியக் கலையே'

(நாட்டைக் குறிஞ்சி) என்று தென்னாட்டு இசைவாசம் கமழ்ந்தது இவ்வாறு பக்தி சிருங்காரம் என்று பாடல்களில் உணர்ச்சி வேறுபட்டாலும் கர்நாடக பாடல்களைக் கேட்கும் பழக்கம் இருந்ததால் தான் இந்தப் பாடல்களை முழுமையாக ரசிக்க முடியும்.

'ஜகதலப்பிரதாபன்' என்னும் திரைப்படத்திற்கு இசையமைத்த பாடல்களில் ராகங்கள் சில இங்கே:

1. 'கோபாலா'_ தன்யாசி, தாயே என்ன செய்வேன்'_ கமாஸ்

கதையில் இந்திரகுமாரி அவளுடைய சகோதரிகளும் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள பாடுகிறார்கள், அப்பாடலின் ராகங்கள் தர்பார் சிந்துபைரவி

2. 'செஞ்சுருட்டி' மத்தியமாவதி' மாண்டு காபி'

குழந்தை பிரதாபன் கண்ணனாக எண்ணி இந்திரகுமாரி பாடிய பாடலில் உள்ள ராகங்கள் இங்கே,

'என்னை விட்டு ஓடாதேடா'

ராகம்_மோகனம்

காதல் எல்லாம் கொள்ளை கொண்டாய்

ராகம் _சிந்துபைரவி

குழந்தை பிரதாபன் சட்டென அவள் பிடியில் வளர்ந்து விட இருவரும் ராகமாலிகை கையில் விவாதம் செய்கிறார்கள் ராகங்கள் பரசு, முகாரி, ஸ்ரீரஞ்சனி, சாரங்கா, குறிஞ்சி.

பிரதாபன் தாயை விட்டுப் பிரியும் காட்சியில் அமைக்கப்பட்ட பாடல் ஒன்று:

'அம்பா அகில லோக நாயகி'

அடாணா_ ராகத்தில்

'தாயைப் பணிவேன்'

கல்யாணி_ ராகத்தில்

'உன் கருணை அன்றி'

என்னும் பாடலில், தொடக்கம் 'தேஷ்' ராகத்தில் இருந்து பிறகு 'சிம்மேந்திர மத்திமம்' தழுவிக்கொண்டு 'தேஷ்கே' திரும்புகிறது.

'என்றைக்கு சிவ கிருபை வருமோ'

முகாரி_ ராகம் பாடல் இவ்வாறு சிவகவியில் பல்வேறு ராகங்களில் பாடல்களை கொடுத்தார்.

1940களில் ஜி ராமநாதன் திரை இசைக்கு வித்திட்டவர் ஆக திகழ்ந்தார்: 1944 இல் வெளிவந்த பாகவதர் நடித்த 'ஹரிதாஸ்' திரைப்படம் பெற்றோருக்கு சேவை செய்வதால் கிடைக்கும் சக்தியையும் பித்ரு சேவையால் சந்தோஷம் கடைந்த திருமால் கொடுத்த அருளை விலக்கும் 'புண்டரீகன்' 'பின்னாளில் பண்டரிபுரம்' என்று அழைக்கப்பட்ட கதையை தழுவிய படம்.

இப்படத்தில் 'மன்மத லீலையை வென்றார் உண்டோ' 'சாருகேசி' ராகத்தில் 'பாபநாசம் சிவன்' எழுதிய பாடல்வரிகளை பார்த்ததும் ராமநாதனிடம் இருந்து 'சாருகேசி' பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது இந்த ராகம் மக்களால் வசீகரிக்கப்பட்டது 1944இல் வெளிவந்த இந்த படம் வானொலி பெட்டிகளிலும் டிக்கடை கிராம போன்களிலும் மன்மதலீலையை முழங்கிக் கொண்டிருந்தது. மேலும் இப்படம் மிகப்பெரிய வெற்றியையும் தந்தது.

1946 இல் வெளிவந்த 'ஆரவல்லி குரவல்லி' படத்திற்கு அண்ணன் சுந்தர பாகவதர் எழுதிய பாடலுக்கு இசை அமைத்தார். பி.எஸ். சிவபாக்கியம் ஆரவல்லியாக, சி.டி. ராஜகாந்தம் நடித்த அடங்கா பெண்களின் கதை.

1. 'அரும்பசிக்கு அன்னம் விடு வார் உண்டோ'

கமாஸ்_ ராகத்தில்தோடப்பட்ட பாட்டிற்கு பின்னணி குரல் இசைத்தவர் செல்லப்பா. ஜிராமநாதனுக்கு மிகவும் பிடித்த ஆபேரி_ ராகம் பாடல்

'கதிரோன் உதிப்பதும் சராசரம் கண்டு மகிழ்வ தெல்லாம்'

என்னுபாட்டிற்கு பின்னணி குரல்கோவிந்தன். 1950 இல் 'மந்திரி குமாரி' மிகவும் வெற்றிப்படமாக அவருக்கு அமைந்தது.

'உலவும் தென்றல் காற்றினிலே' திருச்சிலோகநாதன், ஜிக்கி

'இசைக்கலையைஇனிதாமே' எம்.எல் வசந்தகுமாரி கம்போதியில் சங்கீதத்தின் பெருமைகளை சிலாகிக்கிற பாடல்.

'ஊருக்கு உழைப்பவன்டி' மாஸ்டர்.பி.எஸ்.சுப்பையா

'வாராய் நீ வாராய்' திருச்சி லோகநாதன், ஜிக்கி

'அன்னமிட்ட வீட்டிலே' டி.எம் செளந்தர்ராஜன்

நல்ல இசை எங்கிருந்து வந்தாலும் ரசிக்க தெரிந்தவர் ராமநாதன். ஆனால் தன்னுடைய பங்களிப்பிற்கு அங்கீகாரத்தை அவர் தேடினார். அவருடைய சமகால இசையமைப்பாளர்கள் என்று நாம் கருதக்கூடியவர்கள் எஸ்வி வெங்கட்ராமன், ராஜேஸ்வரராவ், சி.ஆர். சுப்பராமன், மற்றும் சுதர்சனம், மாஸ்டர்வேணு, கே.வி. மகாதேவன், கண்டசாலா, விஸ்வநாதன், ராமமூர்த்தி, டி. ஏ. கல்யாணம் போன்றோர் இருந்தனர். இருப்பினும் திரை உலகில் இசையமைப்பில் முன்னணித் தானம் இவருக்கு இருந்தது தெரியவருகிறது.

அபார நினைவாற்றல் அதிசய சக்தி:

திரையரங்கில் முன்வரிசையில் அமர்ந்து இருப்பவர்களுக்கு என்ன பாடல் பிடிக்கிறது என்பதை பலமுறை நேரில் சென்று அவர் அறிந்திருந்தார் வணங்கா முடி, உத்தமபுத்திரன், கட்டபொம்மன், கப்பலோட்டிய தமிழன், போன்ற படங்களில் மக்கள் மனதில் நின்றவர். மேலும் அப்பாடல்கள் தொடர்ந்து கேட்கப்பட்டு வருகின்றன. ரசிகர்கள் மத்தியில் புதிய நல்ல கர்நாடக ராகங்களில் பாடல்களை அமைத்தாலும் அவற்றையும் மக்கள் ரசிக்கும் படி செய்து விடும் மிகப்பெரிய சக்தி அவரிடமிருந்தது. ராகங்களை 'ஜனரஞ்சகம்' ஆக்குவார். சுலபமாக பாடக்கூடிய வகையிலும் இருந்தாலும் லக்ஷணங்கள் மாறும்படி செய்யமாட்டார். பாடல்களை அவர் பாடும் போது மிகவும் சுலபமாக தோன்றும் ஆனால் அவற்றை பாடுவது கடினமாக இருக்கும். பாடகர்கள் பாடம் செய்ய வேண்டும் என்று எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் அலுக்காமல் பாடிக்கொண்டே இருப்பார். 'டேப் ரிக்கார்டர்' இல்லாத காலத்தில் அது எத்தனை பெரிய சவுகரியம் அப்படி இப்படி அவர் பாடியதை மீண்டும் மீண்டும் மனதில் ஏற்றி பல பாடகர்கள் பாடியதுதானே அவர் இசையமைப்பில் வந்த பாடல்கள் அனைத்தும் சமுதாய மக்களின் உள்ளிருந்து பாடி கொண்டிருப்பவர் அவர்தான். டி.எம்.எஸ், சுசீலாவின் குரலில் '

முல்லை மலர் மேலே' என்றால் சாரங்கதாராவிலும் 'வசந்த முல்லை' பாட்டு என்றால் முன்னதில் கனடாவின் பூரண வாசம் என்றால் பின்னதில் சாருகேசியில் நிறைவான மணம். என்று அவர் ஒரு ராகத்தில் பாடல் போட்டால் முதல் இரண்டு வரியிலேயே ராகம் முழுக்க வந்துவிடும்.

திரை இசையில் ஜிராமநாதன் சுமார் 85 படங்களுக்கு படங்களுக்கு இசையமைத்துள்ளார் 'பரசுராமன்' 1940 இருந்து காப்டன் ரஞ்சன் 1969 (மறைவிற்கு சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வந்த படம்) வரை கர்நாடக இசை மூலம் இசைமேதைகளும் வியக்கும் அளவிற்கு ராகங்களை அலசி பிழிந்து ஆச்சரிய படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு தமிழ் சினிமாவில் ஒவ்வொரு சமுதாய மக்களின் செவிகளிலும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் ஜிராமநாதன் திரையில் பல்வேறு பாடல்களையும் பாடியுள்ளார் 'விக்ரம ஊர்வசி' அல்லது 'ஊர்வசி காதல்' (1940) பொன்முடி, 'ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி'(1947) 'நல்ல தங்கை'(1955) போன்றபல்வேறுபடங்களில் பாடியும் கிருஷ்ணபிடாரம், 'ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி' போன்றபடங்களில் திரையில் தோன்றியுள்ளார்.

அக இலக்கணங்களில் பாங்கள்

*மு.செண்பகவள்ளி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி - 3.

முன்னுரை

அகவாழ்வில் தலைவிக்குத் தோழி போலத் தலைவனுக்கு உற்ற தோழன் பாங்கள் ஆவான். தலைவனது களவு நிகழ்வுகளில் அதிகம் பங்கு கொள்வதால் அவன் பாங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றான். எனினும் தொல்காப்பியத்தில் தோழிக்கு உள்ள முக்கியத்துவம் பாங்கனுக்கு இல்லை. பாங்கள் பற்றிய செய்திகள் சில நூற்பாக்களிலேயே இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில் அகஇலக்கணங்களில் பாங்கள் பெறுமிடம் குறித்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமையும்.

பாங்கள்

தலைவனுக்கு நெருங்கிய தோழனாய் அமைபவரே பாங்கள் எனப்படுவர். இவர் “அறிவுத்திறத்தாலும், உடல் வலிமையாலும், தலைவனுக்குத் துணையாய் நிற்பார். கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்த அறிவைப் பெற்றுத் தலைவனுக்குப் பாங்காகத் துணையாக நிற்பதால் பாங்கர்¹ என அழைக்கப்படுகின்றார்.

தலைவன் தலைவியருக்கு உண்டான களவு வாழ்வை முதலில் அறிந்து அதனை நீட்டிக்க ஒரு வகையில் துணையாக நிற்கும் தலைவனுக்குத் தோழனான பாங்கள் பற்றிய செய்திகள் ஏழு நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியத்தில் (களவியல் -13, பொருளியல் -41,42,52 செய்யுளியல் - 178,181,182)சுட்டப்பட்டுள்ளன. மற்றைய இலக்கணங்களான இறையனார் களவியல், தமிழ் நெறிவிளக்கம், நம்பியகப்பொருள், களவியற்காரிகை, மாறனகப் பொருள், இலக்கணவிளக்கம் சுவாமிநாதம் ஆகிய நூல்களிலும் பாங்கள் பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

கூற்றுக்குரியோர் வாயில் மாந்தர்களில் பாங்கள்

களவு, கற்பு என்ற இருவகை ஒழுக்கத்திலும், தலைவன், தலைவியோடு கூற்று நிகழ்த்தும் மாந்தர்கள் என சிலரைத் தொல்காப்பியம் வரையறுத்துச் சுட்டுகின்றது. அதில் “களவுக் கூற்றுக்குரியோராக வரும் அறுவரில் பார்ப்பானுக்கு அடுத்துப் பாங்கள் சுட்டப்படுகின்றார். மேலும் கற்புக் கூற்றுக் குரியோர் பற்றிச் சுட்டும் பொழுது பன்னிருவருள் ஒருவராகவும்² தலைவன் தலைவியரிடையே பரத்தையிற் பிரிவின் காரணமாக நிகழும் ஊடலில் “அவ்வூடலைத் தீர்த்து வைக்கும் மாந்தர்கள் பன்னிருவரில் ஒருவராகவும் பாங்கள்³ சுட்டப்பட்டுள்ளான்.

தொல்காப்பியம் போலவே நம்பியகப்பொருள், மாறனகப் பொருள், இலக்கண விளக்கம், சுவாமிநாதம் என்ற நான்கு நூல்களிலும் “களவுக் கூற்றுக்குரிய மாந்தருள் ஒருவராகவும், வாயில் மாந்தர்களில் ஒருவராகவும் பாங்கள்⁴” சுட்டப்படுகின்றான்.

களவொழுக்கத்தில் பாங்கொடு தழாஅல்

தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில்

“காமப்புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்படலும்

பாங்கொடுதழாஅலும் தோழியின்புணர்வு” (தொல்.பொருள்.செய்-178:(1-2)

என்னும் நூற்பாவில் பாங்கனின் செயலை விளக்குகின்றது.

பாங்கர் நிமித்தம்

இயற்கையில் புணர்ச்சியற்று, இடந்தலைப்பட்டு, பாங்கனால் கூட்டம் பெற்றுத் தலைவியைப் பெற்ற நிகழ்விற்குக் காரணமான பாங்கனால் இடம்பெறும் நிமித்தம் பன்னிரண்டு வகைப்படும் எனத்தொல்காப்பியர் சுட்டுகின்றார்.

தொல்காப்பியர் சுட்டிய இக்கருத்தையே “பாங்கனாரிற் குறிதலைப் பெய்தலும்⁵ என இறையனார் அகப்பொருளும், “வினாதல், விடுத்தல், கழறல், மறுத்தல் நோதல், யாண்டென வின்னுழியென்றல், மாதரைக்காண்டல், மன்னிய வகுத்தல், கிழவோற்கு இசைத்தல், மாற்றான் கிளத்தல் பழவரைவிடுத்தல்⁶” என்பனவாக தமிழ்நெறிவிளக்கமும் சுட்டுகின்றன.

“சார்தல், கேட்டல், சாற்றல், எதிர்மறை, நேர்தல், கூடல், பாங்கிற் கூட்டல்⁷” என ஏழுவகையாக நம்பியாகப் பொருளும் மொழிகின்றது.

களவியற்காரிகை களவொழுக்கத்தின் பலவகைகள் பற்றிச் சுட்டும்பொழுது இரண்டாவதாகப் “பாங்கனிற் கூட்டம்” என்பதனையும், வினா, உற்றதுஉரை, கழறல், எதிர்மறுத்தல், பாங்கன், தனது உளந்தனை வரைத்தல், வினவுதல், வியத்தல், திருவேயெனல், கிளத்தல், மருங்கணைதல், மகிழ்தல், இருத்தல்⁸” எனப் பன்னிரண்டையும் மொழிகின்றன. “நம்பியகப் பொருள் கூறிய கருத்தையே மாறனகப்பொருள் இலக்கண விளக்கம், சுவாமிநாதம் போன்ற நூல்களும்⁹” மொழிகின்றன.

களவில் தலைவனோடு பாங்கர்

பாங்கனால் தலைவனுக்கு நிகழும் கூட்டங்கள் பன்னிரண்டின் போது, தலைவன் பாங்கனிடம் கூற்று நிகழ்த்தும்போது அக்கூற்றிற்கு மறுமொழி கூறுதலாகிய “மொழி எதிர்மொழிதல்¹⁰” பாங்கனுக்குரிய செயலெனவும் அவ்வாறு தலைவனுக்கு மறுமொழி கூறும் நிகழ்வு அதிக இடங்களில் அல்லாமல் குறைந்த இடங்களிலே நிகழும் எனவும் தொல்காப்பியர் சுட்டுகின்றார்.

உயிர்த்துணைப் பாங்கர்

தலைவனுக்குப் “பார்ப்பான், பாங்கன் என்ற இருபாங்கரும் தலைவனைவிட்டுப் பிரியாது அவன் கூடவே இருக்கும் இன்னுயிர்த்துணை போன்றவர். அவ்விருவரும் தலைவனுக்கு அவர் தம் தாய், தந்தையரால் அடைக்கலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தன்மையுடையவர்கள்¹¹” என நம்பியகப் பொருள், சுட்டுகின்றது.

பாங்கனின் சிறப்பு

தலைவனும், தலைவியும் மேற்கொண்ட காதலைத் தோழி தன் மதியுடம்படுத்தலின் மூலம் அறிவதையே அனைத்து அகநூல்களிலும் அறிந்துள்ளோம். ஆனால் தோழிக்கு முன் பாங்கனே தலைவன், தலைவியின் காதலை முதலாவதாக அறிவதனை தோழியின் புணர்வுக்கு முன் பாங்கொடுதலாலும் என்னும் தொல்காப்பியரின் கருத்தை,

“ஆங்கவர் முன்உறு புணர்ச்சியை ஆருயிர்ப்

பாங்கி உணருமுன் பாங்கள் உற்றுஉணரும்” (மாற.அ.ஒழி-103)

என்று மாறனகப்பொருளும் மொழிகின்றது.

இளம்பூரணர் உரையில் பாங்கள் கூற்று

களவியலில் தலைவன் கூற்றுக்கள் அடங்கிய நூற்பாவில் பெட்டவாயில் பெற்று இரவு வலியுறுத்தோன் என்னும் கூற்றில் தலைவன் கூடவே நிழல்போல நண்பனாக இருக்கும் பாங்கள் அவனிடத்தில் காணப்படும் குற்றங்களை களையும் பொருட்டு சில வினாக்களை தலைவனிடத்தில் வினவுவான்.

“நின்னாற் காணப்பட்டாள் எவ்விடத்தாள்?

எத்தன்மையாள் எனப் பாங்கள் வினவுதலும்

தலைமகற்கு அவள் நிலைமை கூறல்

அவ்வழிப் பாங்கள் வினாதலும்¹²”

போன்ற கூற்றுக்கள் பாங்கனுக்கு உரியதாக இளம்பூரணர் சுட்டுவர். கி.பி பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணரின் கருத்தை உள்வாங்கியே நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியரும் மாறனகப் பொருள் ஆசிரியரும் கீழ்க்கண்டவாறு பாங்கனுக்குரிய கூற்றுக்களை,

பாங்கனாகிய பார்ப்பனப் பாங்கன் தவிர்த்து சூத்திரப்பாங்கனுக்குரிய கூற்றுக்களை

1. நன்மையான செயல்களைச் செய்யத்தூண்டுதல்,
2. தீய செயல்களில் ஈடுபடாமல் பாதுகாத்தல்

என்றவாறும், பாங்கர் கூட்டத்தின் வரிகளில்

தலைவனின் துன்பத்திற்குரிய காரணத்தைப் பாங்கள் கேட்டல்

- எதிர் உரையாடிய தலைவனைப் பாங்கள் பழித்தல்
- நீ கண்ட தலைவி எவ்விடத்தாள், எவ்வியல்பினள் எனப் பாங்கள் வினவுதல்
- தலைவியைக் கண்டு வருகிறேன் எனப் பாங்கர் தலைவனைத் தேற்றுதல்
- தலைவியின் கண் வலையில் சிக்கிய தலைவன் அவளிடமிருந்த தப்பித்து நம்மிடம் வந்திருப்பது வியப்புக்குரியது எனக்கூறுதல்
- தலைவியைப் பாங்கள் வியந்து போற்றுதல்
- பாங்கன் சொற்படி தலைவன் குறியிடத்துச் செல்லல்¹³.

என முன்னைய கூற்றுக்கள் இரண்டினொடு சேர்த்து பாங்கனுக்குரிய கூற்றுக்கள் ஒன்பதனை நம்பியகப்பொருள் சுட்டுகின்றது.

மேலும், மாறனகப் பொருளும்,

“பாங்கள் இறைவியைக் கண்டமை பகர்தலும்” (மாற.அ.ஒழி.104)

ஏன்ற பாங்கனுக்குரிய ஒற்றைக் கூற்றைச் சுட்டுகின்றது.

முடிவுரை:

பாங்கள் என்பவன் தலைவனைப்விட்டுப் பிரியாது கூடவே இருக்கும் நிழல் போன்றவன். களவு, கற்பு கூற்றுக்குரிய மாந்தர்களிலும் வாயில் நேர்விக்கும் மாந்தர்களிலும் பாங்கள்

ஒருவனாகச் சட்டப்பட்டுள்ளபோதும் பாங்கள் கூற்றுக்களோ, பாங்கள் வாயில் நேர்வித்த செய்திகளோ தொல்காப்பியத்தில் சட்டப்பெறவில்லை.

பிறறைய இலக்கணங்களில் இறையனார் அகப்பொருள், தமிழ்நெறி விளக்கம் களவியற்காரிகை போன்ற நூல்களில் பாங்களோரிற் தலைப்பெய்தல் என்ற செய்தி சட்டப்பட்டுள்ளபோதும் நம்பியகப் பொருள், மாறனகப் பொருள் என்ற இரண்டு நூல்களே பாங்கனுக்குரிய கூற்றுக்களை மொழிகின்றன.

இளம்பூரணர் களவியலில் தலைவன் கூற்றில் பாங்கனுக்கு உரிய கூற்றுக்கள் நான்கைச் சட்ட நம்பியகப்பொருள் அதனோடு ஐந்து கூற்றுக்களைச் சேர்த்து ஒன்பது கூற்றுக்களாக மொழிகின்றன. இது பிறறைய இலக்கணங்களில் பாங்கள் பற்றிய கூற்றுக் கோட்பாடு வளர்ச்சி ஆகும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ச.திருஞானசம்பந்தம், அகப்பொருள் விளக்கம் ப-52
2. தொல்.பொருள்.செய் -181,182
3. தொல்.பொருள்.பொருளி -52
4. அக.விள - 213, மாறன்.அகப் .241, இலக்.பொருள். 436, (சுவாமி.நாத.124), (அக..விள.-68) (மாறன்.அக-77), (இலக்.பொருள்-436) (சுவாமி.நாத.பொ-84)
5. இறை.அகப்-3
6. தமிழ்.விள.13
7. அக.விள-136
8. களவி.கா-23
9. மாறன்.அக -156) (இலக்.பொருள்-504) (சுவாமி.நாத.92)
10. தொல்.பொருள்.பொருளி-41
11. ச.திருஞானசம்பந்தம்.அக.விள.பக்-101,
12. தொல்.பொருள்.கள.இளம்உரை.ப.177
13. அக.விள -137

அக இலக்கியம் காட்டும் நற்றாய்

*லெ.பொ.பிரியா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி.

முன்னுரை

ஒரு குடும்பத்தின் மேன்மைக்காகப் பாடுபட்டு, அக்குடும்பத்தை நல்வழியில் நடத்திச் செல்லும் சிறப்பினை உடையவள் தாய். அக இலக்கியங்கள் தலைவியை ஈன்றெடுத்தவளை நற்றாய் எனவும், அவளைப் பேணி வளர்ப்பவளைச் செவிலித்தாய் எனவும் சுட்டும். அகவாழ்வில் நற்றாயின் பங்களிப்பு குறித்து எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நற்றாய்

நற்றாய்க்கும், செவிலிக்கும் புலனெறி வழக்கில் வேறுபாடினமையால் புலவர்கள் சில பாடல்களின் துறையில் 'தாய்' எனவும் 'செவிலி' எனவும் மயக்கங் கொண்டு கூறியுள்ளனர். எனினும் செவிலித்தாயினின்று பெற்ற தாயைப் பிரித்துக் காணவேண்டி முறைப்பெயரோடு 'நல்' என்ற அடைமொழி கொடுத்து 'நற்றாய்' எனவும் அழைத்தனர்.

தொல்காப்பியம் கூற்றிற்குரியோரைக் குறிப்பிடும்போது நற்றாயைக் குறிக்கவில்லை (490,491) எனினும் கற்பின்கண் வரும் வாயில்கள் பன்னிருவருள் தொல்காப்பியர் தாயைக் குறிப்பிடுகின்றார்(தொல்.கற்.145) செய்யுளியலில்

“கிழவன் தன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடும்

நற்றாய் கூறல் முற்றத் தோன்றாது” (தொல்.பொருள்.செய்.493)

என நற்றாய் கூற்றிற்குரிய மரபைப் புலப்படுத்துவர். மேலும் அகத்திணையியலில் நற்றாய் கூற்று நிகழிடத்தை,

“தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி

மன்னும் நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம்

நன்மை தீமை அச்சஞ் சார்தலென்று

அன்ன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ

முன்னிய கால முன்றொடு விளக்கித்

தோழி தேஎத்து கண்டோர் பாங்கினும்

போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்

ஆகிய கிளவியு மவ்வழி உரிய” (தொல். பொருள். அகத்.3 9)

என இலக்கணப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் தலைமக்கள் உடன்போன வழி தோழி கண்டோர் ஆகியோரிடம் நற்றாய் கூற்று நிகழ்த்துவாள். மேலும் தன்மகள் உடன்போக்கில் சென்றநிலையில் வெறுமனே அழுதுபுலம்புவதைவிடுத்து. ஏமப்பேரூர், சேரி, சுரம் ஆகிய இடங்களில் தன்மகளைத் தேடிச் செல்வதும் நற்றாயின் செயல்பாடாகும்.

எட்டுத்தொகை அகநூல்களில் உள்ள நற்றாய் கூற்றுப்பாடல்கள் முப்பத்தாறு¹ ஆகும். அவற்றுள் கேட்போர் கூற்றாக அமைந்தவை இருபத்தேழு பாடல்கள். எஞ்சிய ஒன்பதும் தோழி, செவிலி, அயலோர் ஆகியரோடு பேசுவதாகும். அவை ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய நான்கு நூல்களில் காணப்படுகின்றன. கலித்தொகையில் நற்றாய் கூற்று இல்லை. சங்க அக இலக்கியத்தில் நற்றாய் கூற்றைப் பொறுத்தவரையில் திணை மயக்கம் காணப்படவில்லை. அனைத்தும் பாலைத் திணையில் பயின்று வந்துள்ளன²”.

அக இலக்கியத்தில் நற்றாயின் பங்களிப்பு

அக இலக்கியத்தில் நற்றாயின் பங்களிப்பு களவு, கற்பு என்னும் இருநிலைகளில் அமையும். களவு வாழ்வில் ஊர்ப்பெண்கள் பேசுகின்ற அலரைக் கேட்டு அஞ்சுவதை.

“வழிபட்ட தெய்வந்தான் வலியெனச் சார்ந்தார்கள்
கழியும்நோய் கைம்மிக அணங்கு ஆகியது போலப்
பழிபரந் தலர்தூற்ற என் தோழி

அழிபடர் அலைப்ப, அகளலோ, கொடிதே” (கலித்132:21-24)

என்னும் பாடலடிகள் விளக்கும். அதுபோல் தன் குடும்பத்தைப் பற்றியும், தன் மகளின் நடத்தை பற்றியும் வாயெடுத்தற்கு ஊரார்க்கு என்ன உரிமை உண்டு என்று நற்றாய் நினைத்தலையும் ஒருபாடல் எடுத்துரைக்கின்றது. (அகநா.95:11-15).

தோழி, தலைமக்களின் களவொழுக்கத்தை அறிந்த ஊரார் அலர் பேசுவதைத் தாய் கேட்டால் தலைவியை இற்செறித்துவிடுவாள் என்று வருந்துவதை

“தன்பெரும் பரப்பின் ஒண்பதம் நோக்கி
அம்கண் அரில்வலை உனக்குந் துறைவனொடு
அலரே அன்னையறியின் இவண் உறைவாழ்க்கை
அரிய வாகும்” (நற்.4:3-6)

என்னும் அடிகள் சுட்டும். இதன் வழி தாயின் கடமை உணர்வு புலனாகும்.

வெறியாட்டில் தாயின் பங்களிப்பு

முருகனின் பூசாரியாகிய வேலன் எனப்படுவான். திணையை இரத்தத்தில் கலந்து தூவி முருகனைக் கூவி அழைப்பதும், வெறி எனும் ஆவேசக் கூத்தை நிகழ்த்துவதும் வெறியாட்டாகும். தன் மகள் நாளும் உடல்மெலிவதைப் பார்த்து நற்றாய் வேதனையுறுகிறாள். மெலிவிற்குரிய உண்மையான காரணம் அவளுக்குப் புலனாகமையால் முருகனால் வந்தது என்று நம்பி, முருக பூசை செய்யத் துணிந்தாள். இப்பூசையை,

“பெய்ம்மணல் வரைப்பிற் கழங்கு படுத்த தன்னைக்கு
முருகென மொழியும் வேலன் மற்றவன்
வாழிய இலங்கு மருவிச்

சூர்மலை நாடனை யறியா தோளே” (ஐங்குறு 249:1-4)

என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது. எனினும் தலைவியின் உடல்வேறுபாடு தீர்ந்தபாடில்லை. இதனால் நற்றாய் கட்டுவிச்சியை அழைத்துத் தன் மகளின் நோய்க் காரணத்தை வினவுகின்றாள். தோழியோ இடைப்புக்குந்து பிற மலைகளைப் பாடாமல் தலைவன் குடியிருக்கின்ற மலையைத் திரும்பத் திரும்ப பாடும்படி வேண்டுகிறாள். தோழியின் இச்செயல் நற்றாயைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. அவள் உண்மையை அறிய முற்படுகிறாள். இதனால் தன்மகளின் மனஉணர்வைப் புரிந்து கொள்ள முற்படுபவளாக நற்றாய் விளங்குகிறாள்.

அறத்தொடு நின்றல்

“பொதுமக்களின் அலர்பேச்சு, இற்செறிப்பு போன்ற சோதனையான நேரங்களில் தலைவி தன் களவுக்காதலைத் தோழிக்குரைப்பாள் அல்லது தோழி தாய்க்குரைப்பாள். இவ்வாறு களவுக்காதலை வெளியிடுதல் ‘அறத்தொடுநின்றல்’ எனக் குறிக்கப்பெறும்³ என்பர் தமிழண்ணல். மேலும் அறத்தொடு நின்றலை அறம் என்பது பல பண்புகளைத் தழுவின பொதுச் சொல்லாயினும் இங்கு அகத்திணையில் பெண்ணுக்குரிய முதற்பண்பான கற்பினையே குறிக்கும் என்பர் வ.சுப.மா⁴. எனவே கற்பிற்காகச் செய்யப்படும் அறமே அறத்தொடுநின்றல் ஆகும்.

உடன்போக்கு

களவினை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவது உடன்போக்காகும். தலைவி தான் விரும்பிய தலைவனோடு உடன்சென்றுவிடுவதை,

“நனைவினை நறவின் தேறல் மாந்தி

.....

அருஞ்சரம் தேறல் அயர்ந்தனென் யானே” (அகநா.221:1-14)

என்னும் பாடல் விளக்கும். அதாவது தலைவியின் விருப்பத்திற்கு மாறாக நற்றாய் செயல்பட்டமையால் தலைவி உடன்போக்கினை மேற்கொண்டாள். இதன்வழி தன் மகளுக்கு ஏற்ற கணவனைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் நற்றாய் காட்டிய சிரத்தை புலனாகும்.

உடன்போன பின்பு நற்றாயின் நிலை

உடன்போன தன் மகளின் நிலையை நினைத்து வருந்திய நற்றாயின் நிலையினை பாடல்கள் சுட்டுகின்றன. தலைமகள் தலைமகனுடன் சென்றபோது அதனைக்கேட்டு செவிலியும் நற்றாயும் புலம்பினர். இந்நிகழ்வை,

“நின்ற வேனி லுலந்த காந்தள்

.....

மையீ ரோதிப் பெருமடத் தகையே” (நற் 29:1-11)

என்னும் பாடல் சுட்டும். அதுபோல்

“வேம்பின் ஒண்பழம் முனைஇ இருப்ப பைத்

.....

பிறருழைக் கழிந்தான் ஆயிழை அடியே” (நற் 279:1-10)

என்ற பாடல்களின் மூலமாக நற்றாய் புலம்பலைக் கயமனார் வெளிக்காட்டியுள்ளார். மேலும் தலைவனைச் சார்ந்து மணமுடிக்கும் பொழுது காலிலணிந்திருந்த செறிந்த வாயினையுடைய சிலம்பைக் கழற்றுவதற்குச் செய்யும் விழாச்சிறப்பை (சிலம்புக்கழிநோன்பு) யான் கண்டு மகிழாமல் பிறர் கண்டு மகிழும்படி சென்றுவிட்டாள் எனத்தாய் (நற் 293:1-9) வருந்தும் நிலையினையையும் காணமுடிகிறது.

இவ்வாறான நற்றாயின் பல்வேறு செயற்பாடுகளைக் காணும்போது அவள் தன் மகள்பால்கொண்டிருந்த பேரன்பினையும், மகள் பிரிந்ததால் ஏற்பட்ட மனவருத்தத்தினையும் உய்த்துணர முடிகிறது.

கற்பில் நற்றாயின் பங்கு

கற்பில் நற்றாயின் கூற்றாக நான்கு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. திருமணம் ஆன பின் தலைவியின் இவ்வாழ்க்கைச் சிறப்பினைக் கண்டு மகிழும் நற்றாயை

“புதல்வற் கவைஇயினன் தந்தை மென்மொழிப;

.....
நனியிரும் பரப்பினிவ் உலகுடன் உறுமே” (ஐங்குறு 409:1-4)

என்று ஐங்குறுநாறு கூறுகின்றது. இதில் தன் மகளை உவந்து இல்லின் காணப்படும். இருளை அகற்றும் பாண்டில்போல மனைக்கண் படும்பழி முதலிய மாசினைப் போக்கும் விளக்காகக் காணப்படுகின்றாள் என்று தாய் பெருமைப்படும் பாங்கு புலனாகிறது.

மேலும் இல்லறத்தில் தன் கணவனைத் தெய்வமென்று போற்றுந்தன்மையும் கணவன் விரும்பி உண்ணும் உணவுப்பொருள்களைச் செய்து உண்ணச் செய்வதும் தலைவியின் நோக்கமாகும். இதுபோன்ற தன்மை தன் மகளிடம் நிரம்பக் காணப்படுகின்றது என்று தலைவியின் மனைக்குச் சென்று வந்த செவிலி தலைமகனது சிறப்பையும் வாழ்க்கைச் சிறப்பினையும் நற்றாய்க்குக் கூறி மகிழ்கிறாள் (குறுந் 167:1-7) இவ்வாறு மகள் இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்துவதைச் செவிலியின் மூலமாக அறிந்து நற்றாய் மகிழ்ச்சி அடைவதை உணரமுடிகின்றது.

முடிவுரை

அக இலக்கியத்தில் தாயானவள் கடமை தவறாதவளாய்க் காணப்படுகிறாள். தன் குடும்பமானத்தைக் காக்க வேண்டும் என்னும் விருப்புடையவளாக இருப்பினும் உடன்போன தன்பெண்ணைத் தேடிச் செல்லும் நிலையில் அவள் பாசமிகுந்த தாயாகவும் அதே சமயம் நற்றாயின் வெறியாட்டெடுக்கும் செயல் மகள் மீது கொண்ட அன்பினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. தலைவியின் களவுக்காலத்தே ஊராரின் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சுவளாகவும், உடன்போயின பின் சிலம்புகழி நோன்பு செய்ய முடியாமையால் வருந்துபவளாகவும் தாய் உள்ளாள். கற்புக் காலத்தே தன்மகள் இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி வந்த தன்மையை அறிந்து மகிழ்வதன் மூலம் நற்றாய் தன்மகள் அனைவரும் பாராட்டும் குடும்பத் தலைவியாக விளங்க வேண்டும் என்பதனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டமை புலனாகும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஐங்குறுநாறு – 313,371,372,373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 391, 394, 399
குறுந்தொகை -396
நற்றிணை -29,55,66,110,143,179,184, 271, 279,293,305.
அகநானூறு – 15, 35,105, 195, 203, 207, 219, 263, 275, 315, 383
2. த.வசந்தாள், தமிழிலக்கியத்தில் அகப்பொருள் மரபுகள் ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை ப-275
3. தமிழண்ணல் சங்க மரபு ப - 178
4. வ.சுப.மா. தமிழ்க்காதல் ப - 70

சங்க அக இலக்கியத்தில் வழிபாடும், விழாக்களும்

*பா.சாந்தி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதிநேரம்), தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம், அழகப்பா பல்கலைக் கழகம், காரைக்குடி.

முன்னுரை

ஓர் ஊரில் வாழ்கின்ற மக்கள் அனைவரும் வணங்கத்தக்க முறையில் நடுநாயகமாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது கோயிலாகும். தெய்வங்கள் எழுந்தருளி இருக்கும் திருக்கோயில்கள் காட்சிக்கு இனியதாகவும், சுற்றிலும் சோலைகள் சூழவும் அமைந்திருக்கும். சங்ககால மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளையும் அவர்கள் கொண்டாடிய விழாக்களையும் எடுத்துக் கூறுவதுவே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வழிபாடு

தெய்வங்கள் பல தொழப்படினும் அவரவர் வழிபடுத் தெய்வமாக ஏதேனும் ஒரு தெய்வத்தைக் கொண்டிருந்தனர். குன்றக் குரவர்கள் முருகனையும், முல்லை நில ஆயர்கள் மாயோனையும் தம் குலத்திற்குரிய தெய்வமாகக் கொண்டு போற்றிய செய்திகளை சங்கப்பாடல்களின் வழி அறியலாம். இதை,

“அழிவிலர் முயலும் ஆர்வ மாக்கள்

வழிபடு தெய்வம் கண் கண்டா அங்கு”(1)

“வழிபட்ட தெய்வம்தான் வலிஎனச் சார்ந்தார் கண்

கழியும் நோய் கைம்மிக அணங்கு ஆகியது போல”

என வழிப்படு தெய்வம் சிறப்பாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

சோலைகள் சூழ்ந்தே பெரும்பாலான கோயில்கள் அமைந்திருக்கும். சோலையில் மலர்ந்த பூக்களைக் கொண்டு தெய்வத்திற்கு அலங்காரம் செய்தனர் பக்தர்கள் கொண்டு வந்து தெய்வத்திற்கு இட்ட பூக்கள் பல வண்ணங்களுடன் மிளிரும். இதை

“மராஅ மலரொடு விராஅய், பராஅம்

அணங்குடை நகரின் மணந்த பூவின்

நன்றே கானம்.....”(2)

தெய்வத்தன்மையுடன் கோயிலில் காணும் மலர்களை ஆசிரியர் உவமித்துள்ளார்.

வழிபடும் முறை

வழிபாட்டிற்கு பல வகையான சாந்து, புகை, விளக்கு, மலர், தெய்வத்திற்கு படைப்பதற்குரிய பால்மடை, பலிச்சோறு முதலியன பலவும் கொண்டு செல்வதை மரபாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை நற்றிணையிலும், முல்லைப்பாட்டிலும், பரிபாடலிலும் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இதை,

“வேறுபாடு சாந்தமும், வீறுபடு புகையும்
ஆறுசெல் வளியின் அவியா விளக்கமும்
நாறு கமழ் வீயும், கூறுஇசை முழுவமும்
மணியும், கயிறும், மயிலும், குடாரியும்
பிணிமுகம் உளப்படப் பிறவும் ஏந்தி
அருவரைச் சேராத் தொழுந்”⁽³⁾

இதன் மூலம் மக்கள் இறைவனை வணங்கி வழிபடுவதற்கு பயன்படுத்திய பொருள்களை நாம் உணர முடிகிறது. மேலும் பல்வகை மலர்களாலும் மாலைக் கட்டி தெய்வத்திற்கு, அணிதலும், வாசனை மலர்கள் பலவற்றையும் சேர்த்து செய்த மலர் மாலைகளோடு மலர்களின் இடைஇடையே பச்சிலைகளோடு சேர்த்துக் கட்டிய மாலைகளையும் சார்த்தி மகிழ்ந்ததை

“நறுவிரை தெளித்த நாறுஇணர் மாலை”⁽⁴⁾

என்பதின் மூலம் உணரலாம்.

வழிபடும் பொழுது நடுகல்லினை நீராட்டி தூப தீபங்களுடன் பலி செய்து வணங்குதல் தெய்வ திரு உருவங்களுக்கு நீராட்டுச் செய்தல் நீராட்டி மலர் அணிந்து விளக்கேற்றி தூபம் புகைத்து உயர்ந்த பொருட்களைப் பலியிட்டு வணங்கினர். இவை மட்டுமின்றி வெறியாடும் கலங்களில் வழிபட்டத் தெய்வங்களுக்கு குருதிப் பலியும் செய்கின்றனர். அரிசியைப் பலியாகச் சிதறுதல், ஆட்டு மறியை அறுத்தல், மறியின் குருதிகளை சோற்றுடன் கலந்து திரளையாகச் செய்து பலித்தூவுதல், கள் வைத்தல் முதலியன தெய்வத்திற்கு இட்டு வழிபடும் முறையை,

“மணிப்புறாத் துறந்த மரம்சோர் மாடத்து
எழுது அணி கடவுள் போகலின் புல்லென்று
ஒழுகுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்திணைப்”⁽⁵⁾

உணர முடிகிறது.

வழிபாட்டுக் களத்தில் பல இனிய இசைக்கருவிகளை இசைத்தமையையும்,

“பறைபட பணிலம் ஆர்ப்ப இறை கொள்பு
தொல் முதாலத்துப் பொதியில் தோன்றிய”⁽⁶⁾

“இன்இயம் கறங்கப் பாடி
பல்மலர் சிதறிப் பரவுறு பலிக்கே”⁽⁷⁾

மக்கள் பாடல் பாடி தெய்வத்தைப் போற்றியமையையும் நாம் உணரமுடிகிறது.

விழாக்கள்

விழாவானது ஆடவர், பெண்டிர், முதியவர், இளையோர் அனைவரும் கூடி நின்று கண்டுசெல்லும் வண்ணம் தெய்வத்திற்குரிய சிறப்பு விழாவாக தெருக்களில் கொண்டாடப்பட்டன. இது இக்காலத்தில் ஆண்டுக்கு ஓரிரு முறை நடைபெறும் வீதிவலம் வரும் பெருவிழாக்களை ஒத்திருக்கும்.

“ஆல்அமர் செல்வன் அணிசால் மகன்விழாக்

கால்கோள் என்று ஊக்கி, கதுமென நோக்கி”⁽⁸⁾

என்று கூறப்படுதலின் விழாவின் தொடக்கம் சிறப்பாக அமைந்ததை நாம் உணர முடிகிறது.

விழாவானது கொடியேற்றத்துடன் தொடங்கும் மேலும் விழாக்கள் சந்திரன் நிலவு ஒளியினை வானில் பரப்பி வளரும் வளர்பிறைக் காலத்தில் கொண்டாடப்படுவதை

“நிலவே, நீல்நிற விசம்பில் பல் கதிர் பரப்பி

பால்மலி கடலின் பரந்து பட்டன்றே

ஊரே ஒலி வரும் சும்மையொடு மலிபு தொகுபு ஈண்டி

கலி கெழு மறுகின், விழவு அயரும்மே”⁽⁹⁾

என்று தலைவி பேசுவதன் மூலம் அறியலாம்.

தெருக்களில் நிலவு காணப்படும் இரவுப் பொழுதில் மக்கள் ஆராவாரத்துடன் தூக்கத்தை விடுத்து விழா நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ஊரே கண்ணுறங்காது விழாவினைக் காண்பதை

“இரும்பழி மகாஅர்இவ் அழுங்கல் மூதூர்

விழவு இன்று ஆயினும் துஞ்சாது ஆகும்

மல்லல் ஆவண மறுகு உடன் மடியின்”⁽¹⁰⁾

என்பதால் விழாக்காலத்தில் மக்கள் தூக்கத்தை விடுத்து ஈடுபட்டமையை அறிய முடியும். ஊரில் திருவிழா நடைபெறப் போகும் செய்தியினை அறிந்த உடன் ஊர் பொது மன்றங்களில் நுழையும் தெய்வங்களுக்கு கள் முதலியவற்றை பலியிடுவதும் குயவனுக்கு உரிய கடமையாக இருந்தது. விழா நடைபெறும் ஊர்கள் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டு விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு ஒளிமயமாக காட்சித் தரும்.

திருவிழாக்களில் ஆடல், பாடல்களும் வீரர்கள் குழுமி விழாவில் விளையாட்டுப் போர் நிகழ்த்துதலையும், கூத்தர், கூத்தியர் ஆடி கூத்து நிகழ்த்துதலும் உண்டு. வேங்கடம், உறையூர், மதுரை, திருப்பரங்குன்றம் ஆகிய இடங்களில் நடந்த விழாக்களைப் புலவர்கள் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர்.

மாயோனுக்கு ஓண நாளிலும், முக்கண்ணனுக்கு ஆதிரை நாளிலும் விழா எடுக்கப்பட்டன. அதாவது ஆவணித் திருவோணமும், மார்கழித் திருவாதிரையும் கொண்டாடப்பட்டது.

கார்த்திகைத் தீபவிழா ஊர்களில் சிறப்பாக போற்றப்பட்ட திருவிழாவாகும். மதி நிறைந்து அறு மீனாகிய கார்த்திகையுடன் சேரும் கார்த்திகை நிறைமதி நாளில் எடுக்கப்படும் இவ்விழா இக்காலத்தில் குழு தொழில் முடிந்து மழை பெய்தலும் பொழிந்து நீங்குகிறது. தெருக்களில் வரிசையாக விளக்குகளை வைத்து மாலைகளைத் தொங்க விட்டு ஊரில் உள்ளோர் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இவ்விழாவைக் கொண்டாடுவர்.

இவை மட்டுமின்றி மக்கள் புதுப்புனல் வருங்கால் அதில் ஆடி மகிழ்தலும் விழாவாகவே கொண்டாடப்படுகிறது. எருதுகளை ஓடவிட்டு அடக்கும் ஏறுதழுவுதல் நிகழ்ச்சியும் வில் பயிற்சியாளராகிய இளைய வீரர் தம் பயிற்சித் திறமையை அரங்கேற்றி காட்டும் நிகழ்ச்சி பூந்தொடை விழா என்று பேசப்படுகிறது. இவ்வாறு விழாக்கள் மகிழ்ச்சியாக கொண்டாடப்படுகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு வழிபாட்டு முறைகளும் திருவிழாக்களும் இணைந்து மக்கள் மகிழ்ந்தவுடன் வாழ்ந்தமையை சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. நற்.9 (1-2)
2. கலி.132 (21-22)
3. அகம்.99 (8-10)
4. பரி.8 (97-102)
5. அகம்.166(5)
6. அகம்.167 (14-16)
7. குறு.15 (1-2)
8. நற். 322 (11-12)
9. கலி.83 (14-15)
10. நற்.348 (1-4)
11. அகம்.122(1-2)

கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்தல் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

*சோ.சதிஸ்குமார், சே.எண் : 2357, பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், கல்வியியல் மற்றும் மேலாண்மையியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

இன்றைய யுகம் கணினி யுகம், வாழ்வின் அனைத்து இடங்களிலும் கணினி உள் நுழைந்து ஆளுமை செலுத்தும் யுகம். மனிதனின் அறிவை வளர்க்க, செழுமைபடுத்த, பயன்படுத்த, கணினி ஆற்றல் மிக்க கருவியாக செயல்படுகிறது. கணினி என்பது “தானாகவே சிந்திக்கும் திறனற்றது”. ஆனால் மனிதர்களால் உரிய முறையில் கட்டளையிடப்படும் பொழுது மிகப்பெரிய பணியைக்கூட சில நிமிடங்களில் துல்லியமாக செய்து முடிக்கும் திறன் வாய்க்கப் பெற்றது. மேலும் ஒரே பணியைப் பல்லாயிரக்கணக்கான தடவைகள் அலுப்பின்றி “திரும்பத் திரும்பச் செய்யக் கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்த ஓர் அடிமை” என்று வரையறுத்துக் கூறுவார்கள்.

பல்வேறு கல்வித் துறையைச் சார்ந்த அறிஞர் பெருமக்களும் தத்தம் துறை சார்ந்த பாடங்களைக் கணினி வழியாகக் கற்றுத்தருவதற்கான பாடவரைவுகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கணினியுடன் சேர்ந்து ஒலி-ஒளிக்காட்சி வரைவுகளும் மேலோங்கி வருகின்றன. இந்த வேகமான, புதுமையான, ஆற்றல் மிக்க அலையிலிருந்து “தமிழ்க் கல்வி” ஒதுங்கி நின்று விட முடியாது. அப்படி நிற்க முயன்றால் தமிழ்மொழி உலகமொழிகளுக்கு மேலாக நிலைபேறடைய முடியாது.

கணினி வழியாகத் திருக்குறளைக் கற்றுத் தருவதற்கான கணினி வரைவுகளை உருவாக்கித் தருவதற்கான அவசியமான காலம் நேர்ந்திருக்கிறது. இந்த மிகப்பெரிய சாதனைக்கான ஒரு சிறு முயற்சியே இவ்வாய்வு.

கணினி மூலம் திருக்குறள் கற்பித்தல்

கணினி வாயிலாகவே கல்வி கற்கும் அமைப்பு உலகின் பல பகுதிகளில் செயற்பாட்டுக்குள்ளாகி வருகிறது. எதிர்காலத்தில் வழக்கமான வகுப்பறைக் கல்வியோடு, கணினி வழியான கல்வி முறை மிகப்பெரிய அளவில் புழக்கத்தில் அமையும். இவ்வாய்வின் நோக்கம் கணினியில், திருக்குறளின் பயன் எந்த அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது என்பதை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தான்.

கணினி உலகை ஆள ஆரம்பித்த நேரத்தில் அதன் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தை ஒட்டியே இருந்தன. அவ்வளவு சுலபமாகத் திருக்குறளைக் கணினியில் பொருத்த முடியவில்லை, அதற்கு போராட வேண்டியிருந்தது. பல கணினி வல்லுநர்கள் இம்முயற்சியில் இரவு பகலாக ஈடுபட்டார்கள். திருக்குறளைக் கணினியில் வெற்றிகரமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் அன்று அமைத்துக் கொடுத்த பாதையில் தான் நாம் இன்று மேலும் பல படிகள் முன்னேறித் திருக்குறளைக் கணினியிலும் இணையத்திலும் கொண்டு

வந்திருக்கிறோம். இன்று பல்வேறு வடிவில் தமிழ் எழுத்துக்களைக் கணினி வாயிலாக உருவாக்கியதால் மற்ற மொழிகளுக்கும் இது முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது.

திருக்குறளைக் கணினியில் கொண்டு வந்தவுடன் தமிழ் அலுவலர்கள் தங்கள் பணியை அத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. திருக்குறள் கணினியில் அன்றாடம் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள், புதுப்புது இயக்கத் தளங்களுக்கு ஏற்ப தமிழ் மென்பொருளை வடிவமைப்பதினால் கணினியில் திருக்குறள் வளர்ந்து கொண்டே வீறுநடை போட்டு வருகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இந்த ஆய்வின் முக்கிய நோக்கங்களாவன,

- கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்து மாணவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தல்
- கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்து மாணவர்கள் கற்றதை நீண்ட நாட்கள் நினைவில் நிறுத்துதல்
- கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பிப்பதால் ஆசிரியர்கள் புதிய தொழில் நுட்பம் பற்றி அறிதல்
- கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பிப்பதால் ஆசிரியர் - மாணவர் உறவு மேம்படுத்துதல்
- உளவியல் ரீதியான கேட்டலை விட பார்த்தலே அதிக பலனைத் தருகின்றன என்பதை அறிதல்

கருதுகோள்கள்

- கட்டுப்பாட்டுக் குழுவில் உள்ள மாணவர்களை விட பரிசோதனைக் குழுவில் உள்ள மாணவர்களே இம்முறையை ஆதரிக்கின்றனர்.
- பரிசோதனைக் குழு மற்றும் கட்டுப்பாட்டுக் குழுவில் உள்ள மாணவர்களை முன்சோதனை செய்வதில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை.
- அரசுப் பள்ளி மாணவர்களை விட சுயநிதிப் பள்ளி மாணவர்களே இம்முறையை ஆதரிக்கின்றனர்.
- கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மாணவர்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசம் இல்லை
- வீட்டில் கணினி வசதி மற்றும் வீட்டில் கணினி வசதி இல்லாதவர்களுக்கு இடையே கனிசமாக வித்தியாசம் இல்லை

மாதிரிகள்

பகுதிமுறை கூறருப்பு முறையை பயன்படுத்தி ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள அரசு மேல்நிலைப் பள்ளியில் ஒன்பதாம் வகுப்பு பயிலும் 100 மாணவர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டனர். தேர்வு செய்யப்பட்ட 100 மாணவர்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட குழு மற்றும் கட்டுப்பாட்டுக் குழு என இரு ஒத்த குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டனர்.

ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்ட குழுவிற்கு 50 மாணவர்களுக்கு கணினி வழிக் கற்பித்தலும், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழுவின் 50 மாணவர்களுக்கு மரபு வழி கற்பித்தலும் கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்தல் பற்றிய ஆய்விற்கு இவை மாதிரிகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வு வடிவமைப்பு

ஓர் ஆய்வினை பிழையில்லாமல் சிறப்பாக செயல்படுத்த நுழைவு நடத்தை சோதனை (Pilot Study) பெரிதும் உதவுகிறது. இதன் மூலம் தான், சோதனைக்குத் தேவையானக் கருவிகளை செயல்படுத்த முடியும். இந்த ஆய்விற்கு இரண்டு குழுக்கள் தேவை; அதற்கு ஆய்வாளர் ஒன்பதாம் வகுப்பு மாணவர்களில் 200 பேருக்கு நுழைவு நடத்தை சோதனைக்கு

உட்படுத்தப்பட்டு அதில் 100 மாணவர்களை தேர்ந்தெடுத்து, கட்டுப்பாட்டுக் குழுவிற்கு 50 மாணவர்களும், பரிசோதனைக் குழுவிற்கு 50 மாணவர்களும் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களை ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

புள்ளியியல் கருவிகள்

ஆய்வாளர் தன்னுடைய ஆய்விற்கு கீழ்காணும் சோதனைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்.

1. நுழைவு நடத்தை சோதனை (Pilot Study)
2. முன் சோதனை மற்றும் பிந்தைய சோதனை (Pre - Test and Post - Test)
3. அடைவுச் சோதனை (Achievement Test)
4. 'டி' சோதனை (t - test)

புள்ளியியல் பகுப்பாய்வு

பயிற்றுமுறையின் விளைவுகளைக் கண்டறிவதே இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். எனவே இவ்வாய்விற்கு வேறுபாட்டு பகுப்பாய்வு தான் உகந்தது என ஆய்வாளரால் முடிவு செய்யப்பட்டு 'டி' சோதனை (t - test) மூலம் மாணவர்களின் மதிப்பெண்களை இறுதிச் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

அட்டவணை - 1

கட்டுப்பாட்டுக் குழுவில் உள்ள மாணவர்களை விட பரிசோதனைக் குழுவில் உள்ள மாணவர்களே இம்முறையை அதிகம் ஆதரிக்கின்றனர்.

வ.எண்	தன்மை	மாதிரி அளவு	சராசரி	SD/SE	t - மதிப்பு
1	பரிசோதனைக் குழு	50	35	12.04	2.08
	கட்டுப்படுத்தப்பட்டக் குழு	50	30.1	11.53	

அட்டவணை - 2

கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மாணவர்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசம் இல்லை

வ.எண்	தன்மை	மாதிரி அளவு	சராசரி	SD/SE	t - மதிப்பு
2	கிராமம்	36	31.5	11.09	0.89
	நகரம்	64	33.34	12.98	

அட்டவணை - 3

அரசுப் பள்ளி மாணவர்களை விட சுயநிதிப் பள்ளி மாணவர்களே இம்முறையை ஆதரிக்கின்றனர்.

வ.எண்	தன்மை	மாதிரி அளவு	சராசரி	SD/SE	t - மதிப்பு
3	அரசுப் பள்ளி	58	37.93	12.57	5.50
	சுயநிதிப் பள்ளி	42	25.12	10.66	

ஆய்வு முடிவுகள்

பரிசோதனைக் குழு மற்றும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டக் குழுவின் மதிப்பெண்களைப் பகுப்பாய்வு செய்ததில் 't' - மதிப்பு 2.08 கிடைத்தது. இது 0.05 அளவிற்கு குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறது. இதனால் கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்தலில் கட்டுப்பாட்டுக் குழுவில் உள்ள மாணவர்களை விட பரிசோதனைக் குழுவில் உள்ள மாணவர்களே இம்முறையை அதிகம் ஆதரிக்கின்றனர் என முடிவாகிறது.

மாணவர்களின் அமைவிடத்தைப் பொறுத்து மதிப்பெண்களை பகுப்பாய்வு செய்ததில் 't' - மதிப்பு 0.89 ஆகும். இது கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மாணவர்களிடையே வேறுபாடு இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. இதனால் கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்தலில் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மாணவர்கள் ஒத்த தன்மையுடன் விளங்குகிறார்கள் என முடிவாகிறது.

அரசுப் பள்ளி மாணவர்களை விட சுயநிதிப் பள்ளியில் உள்ள மாணவர்களை பகுப்பாய்வு செய்ததில் 't' - மதிப்பு 5.50 ஆகும். இது 0.01 அளவில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டினைக் காட்டுகிறது. இதனால் கணினியின் மூலம் திருக்குறள் கற்பித்தலில் அரசுப் பள்ளி மாணவர்களை விட சுயநிதிப் பள்ளி மாணவர்களின் கற்றல் திறன் வேறுபட்டு இருக்கிறது என்பதை அறியலாம்.

முடிவுரை

மாணவர்களுக்கு கணினி பற்றிய அறிவு தருவதன் மூலம் ஏழை மாணவர்களுக்கு எட்டாக்கனியாக இருக்கும் கணினி வழிக் கல்வி, அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் குறிப்பாகக் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கும் கிடைக்க ஆவனசெய்ய வேண்டும். எனவே கணினி விழிப்புணர்வை ஆசிரியர், மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களிடம் ஏற்படுத்திக் கற்றலின் முழுப்பயனை அனைவரும் பெற வழி வகுப்பது நம் கடமை ஆகும்

துணைநூல்கள்

1. எஸ். சந்தானம், கல்வி நுட்பவியலின் அறிமுகம்.
2. வந்தன மெகரா, கல்வி நுட்பவியல்.
3. சுஜாதா, இண்டர்நெட், சென்னை : டிஷ்நெட், டி.எஸ்.எல் லிமிடெட்.
4. கல்வியியல் புதுமைகளும் மேலாண்மையும் (டிசம்பர் -2010). டாக்டர் இர.இரேணுபத்மா, வசந்தா கிருஷ்ணமூர்த்தி.பக்.118.சாந்தா பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை - 600 014.
5. Cauvery, R & Nayak V.K. S et.al (2007), Research Methodology, New Delhi : Chandan Company Ltd.
6. Research and Reflections on Education, Vol.12 No.03, July - Sep 2014, Page No.2-4.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் இல்லறமாண்பு

*செ.ஷாலிஞ்சல், முனைவர் பட்டஆய்வாளர், தமிழாய்வுமையம், ஸ்காட் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, (தன்னாட்சி), நாகர்கோவில்.

முன்னுரை

முப்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் சமுதாய, அரசியல் சிந்தனைகளுக்கும் பெண்ணிய சிந்தனைகளுக்கு ஈடு கொடுப்பதாய் உள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறும் மகளிர் இல்லறவாழ்விலும், துறவறவாழ்விலும், கலையுலக வாழ்விலும் மேம்பட்டுத் திகழ்கின்றனர். குடும்ப உறவில் மகளிரின் பெருமை வெளிப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரகாப்பியத் தலைவியாகிய கண்ணகி இல்லறவாழ்வில் சிறப்புற்றுத் திகழ்கின்றாள். கண்ணகியின் இல்லறமாண்பினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இல்லறம்-விளக்கம்

இல்லறமே மனிதவாழ்வின் தொடக்கநிலையாகும். அந்நிலையத்திற்குக் கணவன் தலைவனாவான் மனைவி தலைவி ஆவாள். மக்கள் உறுப்பினர் ஆவார். எனவே சமூகம் தோன்ற இவ்வாழ்வே காரணமாகிறது. வள்ளுவர் இவ்வாழ்வின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் போது,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை

புண்பும் பயனும் அது”. (திருக்குறள் 45)

என்கின்றார்.

அனைவரிடமும் அன்பும், அதனால் வெளிப்படும் அறமும் ஒருவரிடம் இருந்தால் அவரது இவ்வாழ்க்கை உலகம் போற்றும் பண்பாடு நிறைந்ததாக விளங்கும்.

இவ்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கலாறுகளாக ஆணும், பெண்ணுமாய் இணைந்து செயற்கரிய செம்மையான அறங்களை யெல்லாம் செய்து ஒருவருக்கொருவர் அன்புடன் இணைந்து வாழ்வதே இவ்வாழ்க்கையாகும். அன்பு, அறிவு, இரக்கம், ஈகை, ஈட்டல், பணிவு, பண்பு, கனிவு, உறவுகளை அரவணைத்தல் ஆகியன இவ்வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையானது.

இல்லாளின் கடமைகளாகத் தொல்காப்பியம்,

“விருந்துபுறந்தருதல் சுற்றம் ஒம்பலும்

பிறவும் அன்னகிழவோள் மாண்புகள்” (தொல்காப்பியம் கற்பியல் -11)

எனக் கூறுகின்றது.

கண்ணகி கோவலனுடன் வாழ்ந்தகாலத்தில் அறவோர்க்கு அளித்தல், விருந்தோம்பல் முதலியவற்றை முறைப்படி செய்ததாக இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

கற்புக் கடல் பூண்டகாப்பியத் தலைவியாகிய கண்ணகி கணவனை மகிழ்வித்தல், கணவனின் புகழ் காத்தல், உணவுபடைத்தல், குறைகூறாத பண்பு, விருந்தோம்பல், போன்ற இல்வாழ்வின் கடமைகளை நிறைவேற்று பவளாக காட்சியளிக்கின்றாள்.

கணவனை மகிழ்வித்தல்

இல்வாழ்க்கையில் அடிமுதலாக அமைவது அன்புணர்வு, கணவன் மனைவியிடத்துக் கொள்ளும் நெகிழ்வுணர்வு, மனைவி கணவனிடத்தில் காட்டும் மகிழ்வுணர்வு அன்பாகத் திகழ்கிறது. கோவலனும், கண்ணகியும் இல்வாழ்க்கையில் இணைந்த பின்பு கண்ணகியின் மீது தீராக்காதல் கொண்டு அவளின் அழகைப் பலவாறு புகழ்கின்றாள். பின்பு கோதை போன்ற கண்ணகியுடன் கூடி இன்பத்தில் திளைத்தான்.

உலக வாழ்விலே நிலையாமை உறுதி என்ற உண்மையை கண்டவர்களைப் போல பிரிதலின்றி இணைந்து இன்புற்று வாழ்ந்தனர். சினத்தையுடைய பாம்புகள் ஒன்றோடொன்று பிணைந்து தழுவிப் பிரியாது கிடப்பன போலவும், காமனும் ரதியும் ஒருவரோடொருவர் பிரியாது தழுவிக்கிடப்பது போலவும் இன்ப நலம் இடையறாது அனுபவித்து மனம் ஒன்றிக் கலந்தவராக வாழ்ந்து வந்தனர்.

“தூமப் பணிகள் ஒன்றித் தோய்ந்தால் எனஒருவார்

காமர் மனைவிஎனக் கைகலந்து-நாமம்

தொலையாத இன்பம் எலாம் துன்னினார் மண்மேல்

நிலையாமைகண்டவர் போல் நின்று”. (மனையறம் படுத்தகாதை :91-94)

இப்பாடலின் வழி கண்ணகிகோவலனின் இடையறாது இன்பத்தை அளிப்பவளாக வாழ்ந்தாள் என்பது புலனாகிறது.

கணவனின் புகழ் காத்தல்

குடும்பத்திற்கு அழகு சேர்ப்பவள் மனைவி, அக்குடும்பத்தின் பெருமை, புகழ்யாவும் அவளையே சாரும், எனவே குடும்ப நிலைமை அறிந்து அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ளும் மனைவி என்றால் அந்த குடும்பம் நல்ல பெருமையும், அழகும் பெற்று இனிதாய் விளங்கும். அவ்வாறான சிறப்பினைப் பெற்ற மனைவியானவள் தன் கணவனின் புகழினைக் காக்கின்ற வளாகவும் காணப்படுகின்றாள், கணவன் சொற்படி நடந்து, அவன் புறத்தொழுக்கம் பிறர்க்குப் புலப்படாவண்ணம் வாழும் பெண் அவனுக்குற்ற பழிகளையும் துடைத்து புகழ் காக்கவேண்டும்.

கண்ணகி தன் கணவனாகிய கோவலனுக்கு கள்வன் என்னும் தீச்சொல் ஏற்பட்டதால் அவன் புகழ் மாயும் என அதனைத் தீர்க்கக் கருதிபோராடுகின்றாள். பாண்டியனை எதிர்த்துப் போராடிவீரப் பெண்ணாக காட்சியளிக்கின்றாள் தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என மெய்ப்பித்து அவன் புகழைக் காக்கின்றாள்.

காய்கதிர்ச் செல்வன், மதுராபதித் தெய்வம், மதுரை மூதூர்ச் சான்றோர், உயிர் துறந்த பாண்டியன் வழியும் தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்ற நல்லுரையைக் கேட்டு கணவன் புகழைக் காப்பாற்றுகின்றவளாகத் தோன்றுகின்றாள் கண்ணகி.

உணவுபடைத்தல்

ஒருமனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்று உணவாகும். உணவு இல்லையென்றால் எவ்வுயிராலும் வாழமுடியாது. உயிர்க்கு ஆதாரமான உணவினை சிறப்பாகச் செய்யும் செயல்முறைகளையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும் எனத் திருவள்ளுவர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

“மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகித்தற் கொண்டான்

வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை”. (திருக்குறள் : 51)

கண்ணகி இடைக்குல மடந்தையான மாதரியின் இல்லத்தில் இருக்கின்ற போது தனியாளாகச் சமையல் செய்கின்றாள். தன் மெல்லியவிரல்கள் சிவக்கும் படியாகவும், செல்வரிக் கோடுகளைக் கொண்டு சிவந்திருக்கும் அவள் கண்கள் மேலும் சிவக்கும் படியாகத் தன் கைப்பக்குவத்தால் பசங்காய்களை அரிந்து கணவனுக்கு உணவைத் தயார் செய்கின்றாள்.

“மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறுபசங்காய்

கொடுவாய்க் குயத்துவிடுவாய் செய்யத்

திருமுகம் வியர்த்தது,செங்கண் சேர்ந்தன

கரிபுறஅட்டில் கண்டனள் பெயர

வைளி மூட்டியஐயைதன்னொடு

கையறிமடைமையிற் காதலர்க்குஆக்கி” (கொலைக்களக் காதை: 29-34)

பனையின் வெண்மையான குருத்தோலையினால் செய்யப்பட்ட தடுக்கின் மேல் கோவலன் அமர்ந்தான். தன் மலர் போன்ற அங்கையினால் சுட்டமண்பாத்திரத்தில் நீர் ஊற்றி, அவன் பாதங்களைக் கழுவித் துடைத்தாள், தண்ணீர்த் தெளித்துத் தன் கையாலேதரையைத் தடவிக் கொடுத்தாள். அதன் மேல் வாழையின் குருத்தினை உட்புறமாக விரித்துப் போட்டு அமுதம் உண்க என உபசரித்தாள், கண்ணகி சிறப்பாக உணவு சமைத்து தன் கணவனுக்கு மகிழ்வுடன் படைத்து பெருமிதப் படுகின்றாள்

கணவனைமதிக்கும் குறைகூறாதபண்பு:

கோவலன் கண்ணகியைப் பிரிந்திருந்த காலத்தில், கோவலனின் தாயும், தந்தையும் அவளைக் காணவந்தபோது,

“மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்

முந்தைநில்லாமுனிவு இகந் தனன்ஆ,

அற்புளம் சிறந்தாங்குஅருண்மொழிஅளைஇ (கொலைக்களக் காதை:76-78)

எனப் பலவாறு பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். ஆயின் தன் கணவனின் புறத்தொழுக்கம் அவர்களுக்குப் புலப்படாமல் இருக்கவேண்டி, கண்ணகி பொய்யாக நகை முகம் காட்டினாள். மாதவியைப் பிரிந்த கோவலன் கண்ணகியிடம் வந்தபோது கண்ணகியின் வாடிய மேனி வருத்தம் கொண்டதைப் பார்க்கின்றான். அவள் தன் பிரிவை எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பாள் என்றோ, தன் புறத்தொழுக்கத்தால் அவளுக்கு ஏற்பட்ட இழிநிலை பற்றியோ எண்ணாமல் “வான் பொருட் குன்றம் தொலைத்தவறுமை தனக்கு நானுத் தகும்” என்றான். கணவனின் தீயஒழுக்கத்தைக் கண்ணகி மறைத்தாலும், அதற்காக கோவலனையாரும் பழித்துரைக்கவில்லை. மாடலமறையோனும் கோவலனின் குறையைச் சுட்டிக் காட்டாமல், வினைப் பயனே காரணமாவதை,

“இம்மைசெய்தனயானறிநல்வினை

உம்மைப் பயன்கொல்,ஒருதனிஉறழ்ந்து, இத்

திருத்தகுமாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது

விருத்தகோபால! நீஎனவினவ” (அடைக்கலக்காதை: 91- 94)

எனக் கூறுகின்றான்.

கண்ணகியின் தோழியாகியதேவந்திகோவலனின் பிரிவிற்குக் கண்ணகியேகாரணம் என்பதை,

“கைத்தாயும் அல்லைகணவற்கு; ஒருநோன்பு

பொய்த்தாய் பழம்பிறப்பிலே: போய்க் கெடுக; (கனாத்திரம் உரைத்தகாதை : 56, 57)

முற்பிறப்பில் கண்ணகி நோன்பு ஒன்றினைச் செய்யாத காரணத்தால் கணவனைப் பிரிந்தாய் என்கின்றாள். கோவலன் மாதவி பால் பிரிந்து சென்றாலும் கண்ணகி கோவலனிடம் அன்பு கொண்டவளாகக் கற்புநெறி, மாறாதவளாகக் காணப்படுகின்றாள். குலத்திற்கு ஒவ்வாத ஒழுக்கக் கேடுகளைப் புரிந்த கோவலன் எழுக! என்று ஆணையிட்டவுடன் அவ்வாணையை ஏற்றுப் பின்பற்றி வந்தேன் என்கின்றாள்.

விருந்தோம்பல்

விருந்தோம்பல் என்பது தமிழாக்குரிய பண்புகளில் மிகச்சிறந்த பண்பாகும். இப்பண்பு தமிழன் பிறக்கும் போதே அவனோடு சேர்ந்து பிறந்த ஒன்று. “விருந்தோம்பல் விருந்தினர்க்கேயன்றி வீட்டோராகிய தலைவன், தலைவியாக்கும் தனிப்பட்டதோர் அரும்பயன் தருவதாகும்.” (காமாட்சிகுமாரசுவாமி, இலக்கிய இன்பம், ப-47)

விருந்தினரை உபசரிக்கும் முறைமையினை வள்ளுவர் கூறும் போது,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து”. (குறள் -90)

தன் குடும்பத்தில் தலைவனுடன் ஊடல் இருந்தபோதிலும், விருந்தினர் வந்தபோது அதை மறந்து இன்முகம் காட்டி இனிதே உபசரிப்பாள் குடும்பத் தலைவி. விருந்தினர் முகம் வாடிவிடாமல் விருந்தளிக்கவேண்டும் என்பது வள்ளுவர் கூறும் உபசாரமுறை ஆகும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனின் தாய் தன் மருமகளாகிய கண்ணகி விருந்தினரைப் பேணுதலும், அறநெறியாளரை ஒம்புதலுமாகிய சிறந்த பண்புகளை உடையவள் என்பதை அறிந்து அவள் பல்வேறு விதமான செல்வங்களும் பெற்று சிறப்பாக இவ்வாழ்க்கை நடத்த தனிக்குடும்பமாக அமர்த்த எண்ணினாள்.

“விருந்துபுறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்

வேறுபடுதிருவின் வீறுபெறக் காண,

உரிமைச் சுற்றமொடு ஒருதனிபுணர்க்க

யாண்டுசிலகழிந்தன, இற்பெருங் கிழமையின்

காண்தகுசிறப்பின் கண்ணகிதனக்கு”. (மனையறம் படுத்தகாதை: 86-90)

கோவலன் மதுரையில் கண்ணகியின் கைப்படச் செய்த உணவினை உண்டு முடித்ததும் கண்ணகியிடம் நான் ஒழுக்கநெறிகளை மறந்து திரிந்தேன். எனினும் நம் பெரியநகரினின்றும் இவ்விடம் நோக்கிப் புறப்படுக என்றேன். நீயும் உடனே எழுந்து என்னுடன் வந்துவிட்டனையே? எனக் கூறுகின்றான். கண்ணகி பதிலுக்கு தன் துயரத்தைக் கூறவில்லை, தான் இழந்த இன்பத்தைக் குறித்தும் கூறவில்லை. மாறாக

“அறவோர்க்கு அளித்தலும், அந்தணர் ஓம்பலும்

துறவோர்க்கு எதிர்தலும், தொல்லோர் சிறப்பின்

விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்தஎன்னை

பெருமகள் தன்னோடும் பெரும்பெயர்த் தலைத்தாள்” (கொலைக்களக் காதை: 71-74)

அறநெறியாளர்க்கு உணவளித்தலும், அந்தணர்களைக் பேணுதலும், துறவியரை எதிர்கொண்டு உபசரித்தலும், நம் முன்னோரின் சிறந்த பண்பான விருந்தினரை ஏற்று உபசரித்தலையும் யான் இழந்தவளாக நின்றேன் எனத் தன் துயரினைக் கூறுகிறன்றாள். தன் இன்பதுன்பங்களை மறந்து விருந்தோம்பல் செய்ய இயலாத நிலையை மேலாகக் கருதும் கண்ணகி மிகவும் உயர்ந்த இடத்தில் காட்சியளிக்கின்றாள்.

முடிவுரை

காப்பியத் தலைவியாகிய கண்ணகி இல்வாழ்க்கையில் மென்மைத் தன்மை உடையவளாகத் திகழ்கின்றாள். இல்லறவாழ்வின் கடமைகளை நெறி தவறாது செயல்படுத்தும் கண்ணகி தமிழ் பண்பாட்டுடன் இணைந்து பேசப்படும் இல்லற மாண்புடைய பெருமை பெற்றமாந்தர் ஆவார்.

பார்வை நூல்கள்

1. காமாட்சிசுமாரசுவாமி. அ - இலக்கிய இன்பம்,
பறம்பு நிலையம், சென்னை - 1963
2. சத்யாகண்ணன் - திருக்குறள்,
கலா ஆப்செட், சிவகாசி- 2004
3. சுப்பிரமணியன் ச.வே - தொல்காப்பியம் தெளிவுரை
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை- 2006
4. புலியூர்க்கேசிகள் - சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்,
சாரதாபதிப்பகம், சென்னை - 2014

வயலின்

*ப.ஐகன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம் - 608002.

*நெறியாளர்: முனைவர் திரு.V.L.V.சுதர்சன், பேராசிரியர், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம் - 608002.

இது ஒரு ஐரோப்பிய இசைக் கருவியாகும். இது 'வில்' போட்டு வாசிக்கப்படும் ஒரு தந்தி வாத்தியமாகும். இதன் விசேசம் என்னவென்றால், இதைத் தலைகீழாக நிறுத்தி வாசிக்கப்படுகிறது. இது ஐரோப்பிய இசையின் தன்மைக் கேற்ப வடிவமைக்கப்பட்ட இசைக் கருவியாகும். இதை ஐரோப்பிய நாட்டவரான "ஸ்டாடி வேரியஸ்" என்பவர் சுமார் 350 ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவாக்கினார் என்று காணப்படுகிறது.

ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவிற்குள் வந்த போது அவர்களால் இந்த வயலின் இசைக்கருவி இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது என்றும், அப்பொழுது சென்னை கோட்டையில் ஐரோப்பியர்கள் தங்கியிருந்த போது வயலினில் அவர்கள் வாசித்த இசையைக் கேட்டு அதில் மனம் கவர்ந்த "பாலுசாமி தீட்சவிதர்", முதலில் ஐரோப்பிய இசையை அவர்களிடமே அதில் கற்றுக் கொண்டார் என்றும், பிறகு நமது கர்னாடக இசையை அதில் புகுத்தி வாசிக்க முற்பட்டார் என்றும் காண்கிறோம். பாலுசாமி தீட்சவிதர், ஐரோப்பிய இசைக்கேற்ப அதில் இருந்த ப-ரி-த-க அல்லது ஸ-ப-ரி-த என்ற ஸ்வர சுருதி அமைப்பு முறையை மாற்றி, நமது இசை அமைப்பிற்கேற்ற சுருதி அமைப்பான ஸ-ப-ஸ-ம என்ற ஸ்வரஸ்தான முறையில் சுருதி அமைத்து அதில் கடுமையான பயிற்சியை மேற்கொண்டு சிறப்பாக வாசித்து வெளிப்படுத்தினார்.

இவரிடம் தஞ்சை நால்வர்களுள் ஒருவரான வடிவேலு பிள்ளை வயலின் கற்று, தேர்ச்சி பெற்று திருவாங்கூரில் சுவாதித் திருநாள் மன்னரின் அரண்மனையில் ஆஸ்தான வித்வானாக விளங்கினார்.

இந்தியாவில் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 'வில்' போட்டு வாசிக்கும் கருவிகள் பழங்காலத்தில் நம்மிடையே இருந்ததற்கான பல வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன. நம்மிடையே இருந்த கூர்மவீணை என்பதும் சீரியாழ் என்பதும் வயலினை ஒத்த வில் இசைக்கருவி என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். மேலும் பண்டைய காலத்தில் பழமையான இசைக் கருவியாக ராவணாஸ்திரம் என்ற "வில்" போட்டு வாசிக்கும் தந்திக் கருவி இருந்துள்ளது. மைசூர் மாநிலத்திலுள்ள திருமகூலு என்னும் இடத்தில் அகஸ்தியர் கோயிலில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செதுக்கப்பட்ட சிற்பத்தில் ஒரு பெண் "வில்" போட்டு வாசிப்பதை இன்றும் காணலாம்.

தற்போதுள்ள வயலின் இசைக்கருவி, ஒரு முறையான அமைப்பினையும், நம் இந்திய இசையை இதில் சிறப்பாக வாசிக்க ஏற்ற தன்மையைக் கொண்டிருந்ததாலும், மேலும் இது இனிய நாதத்தை வெளிப்படுத்தியதால் இதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். மற்றும் இதில் கர்னாடக இசையின் விசேச அம்சங்களையும், நுணுக்கங்களையும் கமக அசைவுகளையும் மிக இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் நேர்த்தியாகவும் வாசிக்க முடியும் என்பதை வாசித்துக் காட்டி அறிமுகப்படுத்தியவர் பாலுச்சாமி தீட்சவிதர் ஆவார்.

இது நமது கர்னாடக இசைக் கச்சேரியில் முதன்மை வாத்தியமாகவும், துணை வாத்தியமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்திய இசையில் வயலின் சிறப்பிடம் பெற்றதற்கான மேலும் பல முக்கியக் காரணங்கள் உள்ளன. அவைகள்:-

1. பாடுபவரின் இசைக்கேற்ப, இனிய இசை நாதத்தை அணுசரணையோடு வெளிப்படுத்தக்கூடிய “பக்க வாத்தியமாக” அமைந்திருந்ததின் காரணமாகவும்,
2. ஆண், பெண் இருபாலரின் குரல் வளத்துக்கேற்ப அதன் நாதம் அமைந்திருந்ததின் காரணமாகவும்,
3. ‘4’ ஸ்தாயி எல்லைவரையில் வாசிக்கும் தன்மையைக் கொண்டிருந்ததின் காரணமாகவும்,
4. துரிதமான கமக பிரக்காக்களையும், நயமான நெகிழ்வூட்டும் தன்மையில் இசையை வெளிப்படுத்த ஏற்ற அம்சத்தைக் கொண்டிருந்ததின் காரணமாகவும்,
5. கச்சேரியின் போது பாடுபவருக்குத் துணையாக, இசையோடு தொடர்ந்து சுருதியையும் வெளிப்படுத்தும் வாத்தியமாகத் திகழ்ந்ததாலும்,
6. பாடுபவருக்கு உற்சாகத்தையும், இசை உந்துதலையும் அளிக்கும் ஒரு துணைக் கருவியாக விளங்கியதாலும்,
7. எளிமையாக இந்திய ராகங்களைக் கையாளும் வகையில் இருந்ததாலும்,
8. எங்கும் எளிதாக எடுத்துச் செல்ல ஏற்ற செளகரியத்தைப் பெற்றிருந்ததின் காரணமாகவும் இந்திய இசையில் வயலின் மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றது.

வயலின் அமைப்பு

இதன் உடல்பகுதி 8 என்ற எண் வடிவ இணைப்புப் பலகையால் ஆனது. மேல் பலகையும் அடிப்பலகையும் ஓரளவு “8” என்ற எண் வடிவிலும் மத்தியில் சிறிது குவிந்தும் காணப்படும். இவ்விரு பலகையும் 1 ½ அங்குல அகலத்தில் உள்ள “6” சிறு விலாப் பலகைகளால் இணைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மேல் பலகை பைன் அல்லது சில்வர் ஓக் அல்லது கைமோர் என்னும் மரப் பலகையாலும், அடிப்பலகை “மேபில்” மரப்பலகையாலும் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். வயலின் உடலின் மேல் பகுதி சிறிது சிறுத்தும் கீழ்ப்பகுதி சிறிது அகன்றும் இருக்கும். இவைகள் இணையும் இடமான வலைந்த மத்திய பகுதியின் மேல்பரப்பின் இரு ஓரங்களிலும் இப்படி டால்பின் மீன், தண்ணீரில் இருந்து மேல் நோக்கி எழுந்து நிற்பது போல இரு வளைவு துளைகள் அமைந்திருக்கும். இத்துளைகள் உடல் பாகத்தினுள் இருக்கும் காற்றை ஒரே சீராக பரப்பிட உதவுகின்றன.

வயலின் அகன்ற உடல் பகுதியின் மத்தியில் கீழ் விளிம்பில் “டெய்ல் பின்” என்ற ஒரு பொத்தான் சொருகப்பட்டிருக்கும். இதில், தந்தியுடன் இணைக்கும் 4 ½ அங்குல “டெய்ல் பீஸ்” என்னும் கருங்காலி மரத்தால் அல்லது “எபனி” என்னும் மரத்துண்டால் செய்யப்பட்டதும், தட்டையாக மேலே சிறிது எம்பியும் உள்ள பலகை பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இது தந்தி தாங்கி என்று சொல்லப்படும். இதன்கீழ் பகுதி சிறிது சிறுத்தும் மேல் பகுதி சிறிது அகன்றும் இருக்கும். இதன் குறுகிய பகுதியில் ஒரு கம்பி வளை பொருத்தப்பட்டு அது “டெய்ல் பின்” என்னும் பொத்தானில்மாட்டப்பட்டிருக்கும்.

வயலினின் குறுகிய உடலின் மேல்பகுதியின் மைய விளிம்பில், ‘மேபில்’ மரத்தாலான தட்டையான தண்டு பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதன் நீண்ட அடிப்பகுதி கீழ்நோக்கி ‘குனிந்து’ இருக்கும். இது இணைக்கப்பட்ட இடம் இதன் கழுத்துப் பகுதி என்று சொல்லப்படும்.

இத்தண்டின் மறு முனையில் சுருள்வளையோடு கூடிய சிறு தண்டு பொருத்தப்பட்டிருக்கும். சுருள் வளையின் கீழ் இரு பக்க வாட்டிலும் இரண்டிரண்டு பிரடைகள் சொருகப்பட்டிருக்கும். இப்பகுதி பிரடை பெட்டி என்று சொல்லப்படும்.

உடல் பலகையின் மேல் பரப்பில் உள்ள டால்பின் துளைகளுக்கு மத்தியில் ஸ்ப்ரூஸ் அல்லது பீச் மரப்பலகையால் ஆன குதிரை ஒன்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். உடல் பலகையின் உட்பகுதியில், மேல் பலகையையும் கீழ்ப்பலகையையும் இணைத்தவாறு குதிரைக்கு நேர்கீழாக இடதுகாலுக்கு அடியில் நீண்ட குச்சியாலான “சட்டம்” ஒன்று ஒட்டப்பட்டிருக்கும். இது மந்தர ஸ்தாயி சட்டம் என்று சொல்லப்படும். அதே போல் குதிரையின் வலது காலுக்கு அடியில் 2 ½ அங்குல உயர “நாதக்குச்சி” ஒன்று மேல்பலகையையும் கீழ்ப்பலகையையும்

இணைக்கும் வகையில் ஒட்டப்பட்டிருக்கும். இந்த நாதக்குச்சியின் வழியாக அதிர்வுகள் உட்புறம் சென்று பரவி நல்ல நாதத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

“டெய்ல் பீஸ்” மரத்துண்டின் கீழ் முனையில், நான்கு தந்திகளின் ஒரு முனைகள் திருகுகளுடன் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அத்தந்திகள் குதிரையின் மேலும் விரல் பலகையின் வழியாகவும் சென்று சுருள் தலையின் கீழுள்ள பிரடைகளில் சுற்றப்பட்டிருக்கும். பிரடைகள் மூலம் தந்திகளை இறுக்கி சுருதி சேர்க்கப்படுகிறது. மறு முனையிலுள்ள திருகுகளைப் பயன்படுத்தி துள்ளியமான நுட்ப சுருதி உண்டாக்கப்படுகிறது.

அடுத்து வில், இது பிரேசில் நாட்டில் விளையும் “பெர்நாம்ப்யூகோ” மரத்தால் ஆனது. இதன் மத்திய பகுதியில் சிறிது வளைந்து இருக்கும். இதன் ஒரு முனையில் உண்டாக்கப்பட்டுள்ள சதுர பள்ளத்தில் சுமார் 175 முதல் 200 வரை உள்ள நைலான் இழைகளின் ஒரு முனை இதில் வைத்து அடைக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் மறு முனை பராக் என்னும் கட்டையில் சொருகப்பட்டிருக்கும். பராக் கட்டை, வில் கழியின் மறுமுனையில் உள்ள நீண்ட ஓட்டையில் சொருகி அதை, முறுக்காணி ஒன்றால் முறுக்கப்பட்டிருக்கும். முறுக்காணியைத் திருகி நைலான் இழைகளின் விரைப்புத் தன்மையை மாற்றலாம்.

வாசிக்கும் முறை

வயலின் தந்திகள் ப ஸ ப. ஸ. என்ற ஸ்வரஸ்தானங்களுக்கு சுருதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். இடது காலை சம்மனம் போல் மடக்கி வைத்து உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு வலது காலை சிறிது முன்னே நீட்டி மடங்கியவாறு வைத்துக் கொண்டு, அதன் பாத மூட்டுப் பள்ளத்தில், வயலினின் சுருள் தண்டு பகுதியை வைத்து, அதன் கழுத்துப் பகுதியை இடது கையின் பெருவிரல் ஆள்காட்டி விரல் சந்தில் வைத்து தாங்கிப்பிடித்துக் கொண்டு, விரல் பலகையின் மேலுள்ள தந்திகளில் இடது கையின் மற்ற விரல்களை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வயலினின் அகன்ற உடல் பகுதியின் விளிம்பில் உள்ள “டெய்ல்பின்” பகுதியை இடது மார்பு பகுதியில் சார்த்திக் கொண்டு மெல்ல பிடிமானமாக அழுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வலது கையில் வில்லின் அடிப்பகுதியான திருகு பகுதியை பிடித்துக் கொண்டு தந்திகளில் வைத்து இசைக்கு ஏற்ப மேலும் கீழுமாக உரசி வாசிக்க வேண்டும். ராகங்களுக்குக்கேற்ப இடது கை விரல்களின் மூலம் கம்பிகளில் ஸ்வரஸ்தானங்களைப் பிடித்து வாசிக்கப்படுகிறது.

வயலின் வாசிப்பில் சிறந்த கலைஞர்கள்

1. புதுக்கோட்டை நாராயணசாமி அய்யர்
2. சீர்காழி நாராயண சாமி அய்யர்
3. திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணய்யர்
4. பிடில் வெங்கோபராவ்
5. திருச்சி கோவிந்தசாமி பிள்ளை
6. துவாரம் வெங்கிடசாமி நாயுடு
7. மைசூர் செளடையா

போன்றவர்களும் மற்றும் தற்காலத்தில் லால்குடி ஜெயராமன், M.S.கோபாலகிருஷ்ணன், குன்னக்குடி வைத்தியநாதன் போன்றவர்களுக்கும் சிறந்த வயலின் கலைஞர்களாவார்கள்.

கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள் சித்திரிக்கும்

கூடா உறவுகள்

*திருமதி பு.செல்லம்மாள், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்), தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சேலம் - 636007.

மானிடவியல் ஆய்வில் இனவரைவியல் இன்றியமையாததாகும். ஓர் இனத்தைப்பற்றிய ஆய்வில் இனம், அதன் உட்பிரிவுகள், சாதி, சாதிப்பிரிவுகள் ஆகியன கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியனவாக உள்ளன. இனவரைவியலில் சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகான குடும்பமும் அதன் உறுப்பினர்களும் அவர்களுக்கிடையிலான உறவுகளும் முதன்மை பெறுகின்றன.

வட்டாரப் பண்பு

மானிடவியல் ஆய்வில் வட்டாரம் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது. வட்டாரங்களுக்கு ஏற்ப பழக்கவழக்கங்களும் பண்பாட்டு மரபுகளும் மாற்றத்திற்குரியனவாக உள்ள நிலையில் குடும்ப உறுப்பினர்களின் உறவுகளுக்கிடையிலான மதிப்பும் பிணைப்பும் மாறுதலின்றியே உள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

வட்டாரப் புதினங்கள்

வட்டாரத்தை முதன்மைப்படுத்திப் படைக்கப்பெறும் இலக்கியங்கள் வட்டார இலக்கியங்கள் எனப்படும். நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் வட்டாரப்பண்பு சார்ந்தனவாகவே உள்ளன. புத்திலக்கியப் படைப்பாளர் சிலர் தம் படைப்புகளில் வட்டாரப்பண்பை முதன்மைப்படுத்திப் படைக்கின்றனர். ஒரு வட்டாரம் சார்ந்ததாகப் படைக்கப்பெறும் புதினம், சிறுகதை, கவிதை முதலானவை அக்குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் வாழும் மக்கள், அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாட்டு மரபுகள், வாழ்வியல் சடங்குகள், வழிபாட்டுமுறைகள், பேச்சுவழக்கு, தொழில் தன்மைகள், குடும்ப அமைப்பு, உறவுமுறைகள், வாய்மொழி இலக்கியங்கள் முதலான எண்ணற்ற கூறுகளை நுட்பமாகப் பதிவுசெய்வதன்மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரப்பண்பை வெளி உலகுக்குப் பறைசாற்றுகின்றன.

கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள்

தமிழகத்தின் தனித்தன்மைவாய்ந்த வட்டாரங்களுள் கொங்குவட்டாரமும் ஒன்றாகும். கொங்குநாட்டை மையப்படுத்திப் படைக்கப்பெறும் புதினங்கள் கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள் என வகைப்படுத்தப்பெறுகின்றன. தமிழில் தோன்றிய வட்டாரப் புதினங்களுள் முதன்முதலில் தோன்றியது கொங்குவட்டாரப் புதினமேயாகும். வட்டாரப் புதின வகையை முதன்முதலில் தொடங்கிவைத்த பெருமை கொங்கு நாட்டவரான ஆர்.சண்முகசுந்தரத்தையே சாரும். கொங்குவட்டார மணம் கமழும் அவரது 'நாகம்மாள்' தமிழில் தோன்றிய முதல் வட்டாரப் புதினம் என்ற பெருமையைப் பெற்றுள்ளது. அவரைத் தொடர்ந்து பலரும் வட்டாரப் புதினங்களைப் படைத்துள்ளனர். கு.சின்னப்பாரதி, சி.ஆர்.ரவீந்திரன், சூர்யகாந்தன், பெருமாள்முருகன், முனைவர் ப.க.பொன்னுசாமி, இரா.வடிவேலன் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்க கொங்குவட்டாரப் புதினப் படைப்பாளராவர்.

குடும்ப உறவுகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் வாழும் மக்களைப் பற்றிய ஆய்வில் அவர்களின் குடும்ப அமைப்பைப் பற்றி ஆராய்வது இன்றியமையாததாகும். குடும்ப அமைப்பைக் கட்டிக்காக்கும் காரணிகளுள் குடும்ப உறவுகள் முதன்மை பெறுகின்றன. தாய்-தந்தை; கணவன்-மனைவி; அண்ணன்-தம்பி என்று எண்ணற்ற உறவுகளின் வலுவான பிணைப்பில் குடும்ப அமைப்பு நிலைபெறுகிறது.

கூடா உறவு

பண்டைய இனக்குழு வாழ்க்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாகக்கூடி வாழ்ந்தனர். அந்தக் காலத்தில் தந்தை யாரென்று தெரியாத நிலையில் குழந்தைகள் தாய்வழியாகவே அடையாளங்காணப்பட்டனர். இரத்த உறவுகளுக்கிடையிலான ஆண்-பெண் சேர்க்கை சமுதாய அமைப்பைக் குழைத்துவிடும் என்று கருதியதால் காலவளர்ச்சியில் மண உறவுக்குழு, மணமறுப்பு உறவுக்குழு என்ற இருபெரும் குழுக்களாக ஒவ்வோர் இனமும் ஒழுங்குமுறைக்குத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டது. மண உறவு கொள்ளத் தகுதியான உட்பிரிவுகளுக்கிடையேதான் மணம் நிகழ வேண்டும் என்று சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகள் எழுந்து நிலைத்தன. அதன் வளர்ச்சியாகச் சமுதாயத்தில் திருமணம் தொடர்பாகவும் மணவாழ்க்கை தொடர்பாகவும் எத்தனையோ ஒழுக்க நியதிகள் தோன்றி நிலைபெற்றுள்ளன. இங்குக் 'கூடாஉறவு' என்று குறிப்பிடப்பெறுவது மேற்குறித்த சமுதாய ஒழுக்க நியதிகளை மீறிய ஆண்-பெண் பாலியல் உறவையே குறிக்கிறது.

கூடா உறவின் வகைகள்

குடும்ப உறவுகளில் உள்ள மேன்மையான உறவுகளுக்கு மத்தியில் சில தவறான உறவுகளும் உள்ளன. கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள் கொங்குநாட்டு மக்களின் அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் அழுத்தமாகப் பதிவுசெய்திருப்பதனால் அவை மண்ணின் மணங்கமழும் படைப்புகளாக மிளிர்கின்றன. அவை கொங்குநாட்டு மக்களின் எத்தனையோ நற்பண்புகளைத் தேடித்தேடித் தொகுத்தளித்துள்ள நிலையில் அவற்றின் நுண்ணோக்குப்பார்வையில் அம்மக்களிடம் காணப்படும் கூடா உறவுகளும் தப்பவில்லை; அவற்றையும் அவை பதிவுசெய்யத் தவறவில்லை. இந்தச் சிறிய ஆய்வுக்கட்டுரை கொங்குநாட்டு மக்களிடையே காணப்படும் கூடா உறவைக் கோடிட்டுக்காட்டுகிறது.

கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள் பதிவுசெய்துள்ள கூடா உறவுகளைத் தொகுத்து வகைப்படுத்தியதில் கீழ்க்கண்ட வகைப்பாடு எட்டப்பட்டுள்ளது.

1. சாதிமீறிய உறவு
2. கள்ள உறவு
3. வைப்பாட்டி உறவு

ஆகியன கொங்குநாட்டில் காணப்படும் கூடா உறவுகளாக அறியப்பட்டுள்ளன.

சாதிமீறிய உறவு

மனித இனத்தில் ஆண், பெண் என்னும் இரண்டு சாதிகளே உள்ளன. பிற சாதி வேறுபாடுகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் பிற்காலத்தில் காலச்சூழலுக்கேற்பத் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையிலான பாலியல் உறவில் சாதிவேறுபாடுகள் தகர்ந்துபோவதைக் கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள் எதார்த்தமாகப் பதிவுசெய்துள்ளன. கொங்குநாட்டுக் கிராமியச்சூழலில் சாதிவேறுபாட்டைக் கடந்து ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான பாலியல் உறவு இயல்பாக இருப்பதை அவை மிக எதார்த்தமாகச் சுட்டிச்செல்கின்றன.

“நம்முர்த் தர்மகர்த்தா மகன் சின்னப்பகவுண்டரு கருப்பக் கொறவன் மகளைக் கூட்டிக்கிட்டு எங்கோ போய்ட்டாங்களாம். ரம்ப ரகசியமா காதுங்காதும் வச்சமாதிரி பேசிக்கிறாங்க. ராத்திரிக்கூட இருந்தாங்களாம். விடியலிலேதான் போயிருக்கணும்னு பேசிக்கிறாங்க”¹

“கருப்பக்கொறவன் வேறே அழுதுகிட்டுப் பயந்துகிட்டு இருக்கிறான். என்ன தீம்பு வருமோன்னு. தர்மகர்த்தாக் கவுண்டர் வூட்லே சொல்லவும் முடியாமே மெல்லவும் முடியாமே இருக்கறாங்க. தீமேல நிக்கறாப் போலே”²

என்று பண்ணயத்து ஆள்காரன் ராமன் கூறுவதிலிருந்து கவுண்டர் வீட்டுப் பையனும் குறவன் வீட்டுப்பெண்ணும் ஒடிப்போய்விட்டது புலனாகிறது.

மேற்குக் கொங்குநாட்டின் சத்தியமங்கலத்திலிருந்து கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள சானேகலாவிற்சுச் சென்ற மாதேவ் அங்குத் தன் பங்காகத் தந்தை ஒதுக்கித்தந்த நிலத்தில் வேளாண்மை செய்து வருகிறான். அந்த நிலையில் அங்குள்ள லிங்காயத்து இனப் பெண்ணான மங்கலியுடன் கள்ள உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவளுக்குத் திருமணம் ஆகும்வரை சிலகாலம் வாழ்கிறான். அதற்கு அந்த வீட்டின் வேலைக்காரியான சிக்கம்மா உறுதுணையாக இருக்கிறாள்.

“மங்கலியோடு அவன் கள்ளத்தனமாக ஒருவித தாம்பத்தியம் நடத்தி வருவதை சிக்கம்மா மட்டுமே தெரிந்திருக்கிறாள். அதற்கு அவள் எல்லாவகையிலும் சகாயம் செய்கிறாள். அவளைச் சரிக்கட்டுவதில்தான் மங்கலியின் சாமர்த்தியமெல்லாம். மாதேவ் அங்கே

போய்விட்டால்போதும் எதையும் கண்டுகொள்ளாதவளைப்போல வெளியே கிளம்பிவிடுவாள். மங்கலியோடு அவன் மணிக்கணக்கில் இருந்துவிட்டு வருவான்..... மங்கலி இரண்டுமுறை உண்டாகியிருப்பதாக மாதேவிடம் சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டாள். சிக்கம்மாவை கைகாட்டி விட்டான் அவன். சிக்கம்மா கெட்டிக்காரி. அந்தப் பேச்சை மங்கலி எடுக்காதபடி பார்த்துக்கொண்டாள். தன்னைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளும்படி அவனிடம் கேட்டதே இல்லை அவள். அதைப்பற்றி அவனும் பேச்செடுக்கவில்லை”³

என்று அவர்களின் சாதிமீறிய கள்ளத்தனமான பாலியல் உறவு கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் இருவரும் அதனைத் தகாத உறவாகக் கருதியதாகவோ மனம் கலக்கமடைந்ததாகவோ புதினத்தில் எவ்வித அகச்சான்றுமில்லை. அதனை அவர்கள் மிக இயல்பாகக் கடந்துசென்று இருவரும் தத்தம் சாதியில் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர். அந்த அளவிற்குக் கொங்குச் சூழலில் மாற்றுச் சாதிகளுக்கிடையிலான கள்ள உறவு இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

கவுண்டர் சாதியைச் சேர்ந்த திருமணமாகாத ரத்தினத்திற்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த பரமசிவனின் திருமணமாகாத மகள் மாராத்தாளுக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டு அது கள்ள உறவாக நீடிக்கும் நிலையில் மாராத்தாளின் முறைப்பையன் ஆறுமுகம் ஒருநாள் அவர்களின் கள்ள உறவைக் கண்டு கொதித்துப்போகிறான். இருவரையும் ஊர்ப்பஞ்சாயத்தில் நிறுத்தியபொழுது, தன் சாதியின் மானத்தையும் கவுண்டர் சாதியின் மதிப்பையும் காப்பதற்காக, ‘அவருக்கும் தனக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை’ என்று மாராத்தாள் உண்மையை மறைத்துக் கூறுகிறாள். அதன் விளைவாக இரு சாதியினர்க்குமிடையிலான மோதல் தவிர்க்கப்படுகிறது. வீட்டிற்கு வந்தபின் அவள் தன் தந்தையிடம் தானும் ரத்தினமும் தவறான உறவுகொண்டிருந்ததை ஒத்துக்கொள்கிறாள். பஞ்சாயத்தில் உண்மையைச் சொல்லாததற்குக் காரணம் கேட்டபொழுது,

“ரத்தினத்த ‘என்னைக் கட்டிக்குவியா’ன்னு இதுவரக்கும் கேட்கவேயில்லீய்யா. உன்னீம் போய்க் கேக்கமாட்ட. தப்பு நடந்துபோச்சங்கறதுக்காக அவரக் கட்டிக்கிட்டு அவங்க வளவுக்கு நாம் போனாப் பொழச்சக்க முடமா? இல்ல நம்ம வளவுக்கு அவரு வந்துட்டா சந்தோசமா இருக்க முடியுமா?”⁴

என்று மிக எதார்த்தமாகக் கூறுகிறாள்.

கள்ள உறவு

சமுதாயத்தில் எந்த அளவிற்குக் கட்டுப்பாடுகளும் ஒழுக்க நியதிகளும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளனவோ அதற்குச் சற்றும் குறைவில்லாமல் அவற்றின் மீறல்களும் இருக்கவே செய்கின்றன. பாலியல் உறவுக்குத் தடைபோட்டுத் தடுப்பது இயலாத காரியம் என்பதை எதார்த்த வாழ்க்கையில் காணமுடிகிறது. ‘ஒருவனுக்கு ஒருத்தி’ என்பது ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் எத்தனை விழுக்காடு உள்ளது என்ற புள்ளிவிவரத்தைச் சேகரித்தால் இந்தக்கட்டுப்பாடு எந்த அளவுக்குத் தகர்ந்து போயுள்ளது என்ற உண்மையும் இது இயற்கை நியதிக்கு எதிரானது என்ற எதார்த்தமும் தெளிவாகும்.

திருமணமான அல்லது திருமணமாகாத ஆணோ பெண்ணோ சமூக ஒழுக்க நியதிகளை மீறி வேறொரு பெண்ணுடனோ ஆணுடனோ உறவுகொள்வதைக் கள்ள உறவாகக் கொள்ளலாம். ‘அண்ணன் பெண்டாட்டி அரைப் பெண்டாட்டி; தம்பி பெண்டாட்டி தனக்கும் பெண்டாட்டி’ என்பது கொங்குநாட்டில் வழங்கும் பழமொழி. அத்தகைய உறவுகளைக் கொங்குவட்டாரப் புதினங்களில் இயல்பாகக் காணமுடிகிறது. அண்ணன் மனைவிக்கும் மணமாகாத கொழுந்தனுக்குமிடையிலான கள்ள உறவைத் ‘தொட்டிக்கட்டு வீடு’ காட்டுகிறது.

“அம்மணி அம்மாளுக்குப் பத்து வருசத்துக்கு மேலாகியும் ஒரு பூச்சியோ புழுவோ அவள் வயிற்றில் நெளியவில்லை. அவளுடைய பண்ணாடிக் கவுண்டர் பழனிமுத்து காடே கதி என்று கிடப்பவர். ‘மாடு மேயுதா மழை பெய்யுதா; பயிர் விளையுதா பட்டம் மாறுதா; தாம்பு பூட்டணுமா தண்ணி காட்டணுமா; பாத்தி புடிக்கணுமா பட்டியில் படுக்கணுமா’ என்று இருப்பவர். ‘ஊர்ச்சோலி’ ஒன்றுக்கும் வரமாட்டார். அவர் தம்பி சீரங்கன் கலியாணப் பருவத்தில் இருந்தான். அம்மணி அம்மாள் தன் கொழுந்தனாரை நன்கு கவனித்துக்கொண்டாள். அவனும் அப்படியே.....”⁵

என்ற பண்டாரச்சி செல்லியின் பேச்சு அதனைக் குறிப்பிடுகிறது.

‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினத்தில் கொங்குநாட்டுக் கிராமப்புறங்களில் இருந்த கள்ள உறவைப் பெருமாள்முருகன் இன்னும் வெளிப்படையாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார். தம்பியின் மனைவிபால்

மோகம்கொண்ட பெரியண்ணன் தம்பி வெளியூர் சென்றிருந்த நாளாகப் பார்த்து நள்ளிரவில் அவன் குடிசைவீட்டிற்குச் சென்று கொழுந்தியாளை அடைய முயல்கிறான். அவள் அவன் விருப்பத்திற்கு உடன்படாததுடன் தன் மாமியாரிடம் முறையிட்டபொழுது,

“என்னடா நடந்திருச்சின்று நடு ராத்திரியில் ஊடேறி வந்திட்டீங்க. தம்பி பொண்டாட்டிய அண்ணன் கையப்புடுச்சு இழுக்கறது ஒரு நாயமா? எங்காலத்துல எல்லாம் தாலிதான் ஒருத்தனுக்கு. அண்ணந்தம்பி ஆரா இருந்தாலும் புருசந்தான். ஆறு பிள்ளப் பெத்தனே ஆறும் உங்கப்பனுக்கேவா பொறந்தது? அதாருக்குத் தெரியும்? மேல போறவன் கொடுத்த பொறப்பு. எதோ ஆசைப்பட்டு வந்தான்னா அழுக்கமா உள்ள கூட்டிட்டுப் போயி எல போடறத உட்டுட்டு ஏறிக்கிட்டு வந்துட்டா. எல்லாம் நாகரீகம் பெருத்துப்போன காலமாயிருச்சப்பா. அடி ஆயா, இன்னமே உம்புருசன் எனக்கு மகனில்ல, பெரியண்ணனுக்குத் தம்பியில்ல. அப்புறம் ஆரு அந்தப் பக்கம் வரப்போறா? நிய்யே கோட்டயக் கட்டிக்கிட்டு ஆளு. பெரியவன் வரட்டும். எதாச்சும் எச்சவூடு பாத்துப் போவாத எதுக்குடா இந்த எரப்பெடுத்த முண்ட ஊட்டுக்குப் போனயின்னு கேக்கறமாயா. போ. போயித் தங்கத்துல அடிச்ச வெச்சத மூடிப் பத்தரமாப் பாத்துக்காயா”⁶

என்று அவள் மிக இயல்பாகக் கள்ள உறவின் எதார்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறாள்.

“சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் எவளையாவது சோளக்காட்டிலோ கம்மங் காட்டிலோ கவிழ்ப்பதுதான் கைவந்ததாயிற்றே”⁷

என்பது கொங்குநாட்டுக் கிராமியச் சூழலில் நிலவும் கள்ள உறவின் இயல்பைக் காட்டுகிறது.

கொங்குநாட்டின் தொழில்நகரமான திருப்பூர் போன்ற தொழிற்குழலில் கள்ள உறவுக்கான வாய்ப்புகளும் நிலமைகளும் இன்னும் கூடுதலாகவே உள்ளதை சி.ஆர்.ரவீந்திரன் ‘கண்ணில் மின்னல்’ புதினத்தில் மிகவிரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“வேலை மிட்நைடல் முடியது. வீட்டுக்குக் கூட்டிப்போயி விடறதாச் சொல்லி ஒவ்வொருத்தனும் பொண்ணுகளெ லாட்களுக்குக் கடத்தீட்டுப் போறான். அதுக்குத்தா ஆளுக்கொரு பைக் வெச்சிருக்கனுக”⁸ என்றும்

“இங்கெ வேலைக்குன்னு வந்துபோற பொண்ணையோ ஆணையோ கல்யாணம் செய்ய அவங்கவங்க ஊர்ல பயப்படறாங்க”⁹

என்றும் அவர் கூறிச்செல்கிறார். அதன் விளைவாகத் திருப்பூரில் உள்ள எய்ட்ஸ் நோயாளிகள் எண்ணிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டி,

“இனிமே யாரைக் கல்யாணம் செய்யிறதா இருந்தாலும் மொதல்லே மெடிக்கல் சர்ஜிகேட் வாங்கணும்”¹⁰

என்று கூறிப்போகிறார்.

வைப்பாட்டி உறவு

கிராமங்களில் வசதிவாய்ப்புள்ள ஆண்களில் இரண்டொருவர் திருமணமான நிலையிலும் மறைமுகமாக மனைவிக்கும் குடும்பத்துக்கும் ஊரார்க்கும் தெரியும்படியாகவே வேறொரு பெண்ணுடன் அவளுக்கு வீடு, சொத்து ஆகியனவற்றை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து உறவுகொண்டு வாழ்ந்தனர். அவள் அவருக்கு இன்னொரு மனைவியாகவே இருப்பாள். இத்தகைய உறவை வைப்பாட்டி உறவாகக் கொள்ளலாம். கொங்குவட்டாரத்தில் அண்மைக்காலம் வரையிலும் இத்தகைய உறவு நிலை பெற்றிருந்ததைக் கொங்குவட்டாரப் புதினங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன.

‘தொட்டிக்கட்டு வீடு’ புதினம் வைப்பாட்டி உறவைப் பெருமிதமாகவே பதிவுசெய்துள்ளது. சமூக அந்தஸ்தில் மேம்பட்டவரான முத்துவேலப்ப கவுண்டர், மேளக்காரக் குலத்தைச் சேர்ந்த அன்னக்கொடியை வைப்பாட்டியாக வைத்திருக்கிறார்.

“வேளாளர் குடியிலே தோன்றி, நன்கு வசதியும் நிலபுலனும் உடைய குடும்ப ஆடவர்கள் மயில் போன்ற மனைவிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் வைப்புகளைக் கௌரவத்திற்காக வைத்திருந்தார்கள். துணையும் தொடுப்பும் அவர்களுடைய வாழ்வில் மாறிமாறி அமைந்தது. கோவலன் வாழ்க்கையைப் போல சிலர் ஒரேயடியாக வைப்புகளின் வீடே கதியென்று கிடந்தார்கள். செல்வம், செல்வாக்கு எல்லாவற்றையும் இழந்தபிறகு பலர் ஞானம்

பெறுவார்கள். சிலர் அளவாகத் தொடர்புகளும் பலர் தங்கள் மனைவியோடு மட்டும் வாழ்க்கையை நடத்திவந்தனர். அப்படி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய வாழ்க்கை இரண்டு மனைவியர்களைக் கொண்டவர் வாழ்க்கையைப் போன்றதுதான். சிலர் வைப்புகளைத் தங்கள் உரிமை மனைவிகளைப் போலவே வைத்திருந்தார்கள். முத்துவேலப்பரும் அப்படித்தான் வைத்திருந்தார். அன்னக்கொடி அவருக்கு மட்டுமே உரியவள்”¹¹

என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து அந்த உறவின் தன்மையை அறியமுடிகிறது.

வைப்பாட்டி உறவை அத்தகைய ஆடவர்தம் மனைவியரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் உடையவராக இருந்தமை வியப்புக்குரியதாகும்.

“அன்னக்கொடி அவருடைய அன்புப் பிணைப்பில் கட்டுண்டு உண்டானபோதும் கவுண்டர் அதற்காக மகிழ்ந்தாரே தவிர அதைக் கலைக்கவோ மருந்துமாயம் சாப்பிடவோ சொல்லவில்லை.

அன்னக்கொடியும் குழந்தையொன்று பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசையோடு இருந்தாள். அவள் கருவுற்றதிலிருந்து கவுண்டர் அடிக்கடி வருவதும் அவளுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்வதும் ஆள்காரர்கள்வழி கொடுத்து அனுப்புவதுமாக இருந்தார். சிலசமயங்களில் வீட்டில் அவரில்லாதபோது யாராவது வந்து கேட்டால் மாராயம்மாளே சிரித்துக்கொண்டு “இளையபுடி ஊட்டுக்குப் போயிருக்கிறாரு என்பாள்”¹²

என்பது அதனை உணர்த்துகிறது.

முடிவுகள்

- கொங்குநாட்டுச் சூழலில் கூடாஉறவுகள் இயல்பாயிருப்பதைக் கொங்கு வட்டாரப் புதினங்கள் எதார்த்தமாகப்பதிவுசெய்துள்ளன.
- 1) சாதிமறுப்பு உறவு 2) கள்ள உறவு 3) வைப்பாட்டி உறவு என மூன்றாகக் கூடா உறவு வகைப்படுத்தப்படுகிறது.
- ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான பாலியல் உறவில் சாதி வேறுபாடுகளும் தகுதிப்பாடுகளும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளும் தகர்ந்து போகின்றன.
- ‘அண்ணன் பெண்டாட்டி அரைப்பெண்டாட்டி; தம்பிபெண்டாட்டி தனக்கும் பெண்டாட்டி’ என்னும் பழமொழி தோன்றி நிலைக்குமளவிற்குக் கொங்குநாட்டுக் குடும்ப உறவில் கள்ள உறவு ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளது.
- மனைவிமார்கள் அறிந்திருந்ததாகவும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்ததாகவும் வைப்பாட்டி உறவு இருந்ததை அறியமுடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இரா.வடிவேலன், தொட்டிக்கட்டு வீடு, ப.130
2. மேலது,
3. சி.ஆர்.ரவீந்திரன், காற்றே கனலே, ப.83
4. முனைவர் ப.க.பொன்னுசாமி, படுகளம், ப.324
5. இரா.வடிவேலன், தொட்டிக்கட்டு வீடு, பக்.44-45
6. பெருமாள்முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, பக்.100-101
7. பெருமாள்முருகன், கங்கணம், ப.317
8. சி.ஆர்.ரவீந்திரன், கண்ணில் மின்னல், பக்.114-115
9. மேலது, ப.113
10. மேலது, ப.114
11. இரா.வடிவேலன், தொட்டிக்கட்டு வீடு, ப.72
12. மேலது, ப. 75

